ЕЛМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

КНИГА ЧЕТВЪРТА

СЪДЪРЖАНИЕ:

0048.1984.07.31 Любовта на трите полѐта..... 904
0049.1984.08.06 Клюква..... 906
0050.1984.08.07 То Къ Ну..... 909
0051.1984.08.11 Прàна и сàлма..... 912
0052.1984.08.26 Познанието на злото..... 916
0053.1984.08.27 Монадните извори на Секòр..... 920
0054.1984.08.27 Съвети за бяла мàгия..... 925
0055.1984.09.04 Осияния за Красотата..... 929
0056.1984.09.11 Резервати на щастливия живот..... 997
0057.1984.09.15 Осияния за Христос..... 1029
0058.1984.09.19 Новото изисква цялостно служене на Бога!..... 1038
0059.1984.09.21 Зарите на Зиàл..... 1043
0060.1984.09.26 Указания за възпитаване на дете..... 1050
0061.1984.09.30 Които минаха, минаха..... 1054
0062.1984.10.10 За духовния алпинизъм..... 1057
0063.1984.10.16 Благодат или принуда..... 1062
0064.1984.10.17 За оперолата..... 1069
0065.1984.10.19 Стихове за ранената птица……..... 1075
0066.1984.10.30 Дезинформации и неточности при прогнозите..... 1082
0067.1984.11.16 Подвигът на верните сега..... 1088
0068.1984.12.10 За Школата. Прогнози. За Словото, за де-тето, за елохùмите..... 1092
0069.1984.12.11 Любовта не признава съображения и премисляния..... 1099
0070.1984.12.13 Отговорността на духовното човечество 1104
0071.1984.12.16 Предпазване от силите на злото и методи за борба с тях..... 1111
0072.1984.12.19 Осиянията оправя. пътя на новата култура..... 1125
0073.1984.12.22 Осияния за Радостта..... 1135

31.VII.120(1984)г.
София - Изгрев

ЛЮБОВТА НА ТРИТЕ ПОЛЕ́ТА

ЖЛО / ЕАС

19,00 - 19,30

Здравето на Михаил не е солидно, обаче духът му е пример за трон на зорите божествени (клас същества в божествения свят - б.п.). Молитвата му се чува, а такива не са много по земята. Истината за здравето му обаче не е кармична, а (поради това, че) розите на предаността разцъфват само при голямото страдание. Трябва, разбира се, да се

прилага методично пречистваща и природолечителна система; Михаил доброволно е поел, преди да се роди, кръста на славянството. Ако се излекува съвсем, непременно ще го връхлети нещо друго, нещо не по-малко мъчително. Никога не молете да се намалят страданията ви, а се молете да се увеличи благодарността ви за страданията. Не че няма да се лекувате, но е много по-важно да си вършите работата, а другото - ще ви се придаде. Никой, който не е минал през валяка на съдбата, няма да преживее новото, което сега идва.

Приложете, все пак, масаж; определете и дни за природата: леките разходки ежедневно рано сутрин са най-доброто лекарство. Новият път е този. Но, без любов и на трите полéта, всички мерки са палиативни, казвал съм ви го това не веднъж. Мъчително е всяко подвижничество и всяко носене на товари без това най-велико, тройно светило.

Премислете, премислете, вярвате ли в Словото Ми - и, ако вярвате, приложете го! От сега нататък няма да ви давам информация, която не се изпълнява. Искам от вас жива вяра, а това значи трепетно очакване на Истината и предано изпълнение. Всички тия Мои синове, пророци, апостоли и подвижници, понесли товара на цели народи и човечества, са лишени от най-важното, без което няма живот на тази земя. Те се отзовават на всичко, но никой не се отзовава на техния горък вик в

нощното мъртвило, когато другите се пресищат от всякакви излишества.

Естеството е невеста на Духа - и който пренебрегне Невестата, пренебрегнат ще бъде и от Жениха! Пренебрегне ли пък някой Духа, естеството ще му сложи окови. Не се колебайте и дайте на праведните свобода и любов, защото само с едното от двете те умират много рано. А има и такива, които са лишени и от двете. Никой не се влачи по-пребит по земята от онзи, който е бил на небето. Не правете живота на такива невъзможен - обръщам се към всички, а не към вас конкретно.

На Рила идете, но помислете за новото, което ви казвам напоследък. Ако видя, че ви минава покрай ушите, нищо повече няма да направите от ония, които играят паневритмия и посрещат изгревите на слънцето. Тези прекрасни, но второстепенни методи, служат с единствената цел да ви направят по-съвършени в Любовта на Трите Полéта.

6.VIII.120(1984)г.
София - Изгрев

КЛЮКВА

22,00-23,20ч.

Клюквата е растение, по-силно и от жен-шена, обаче не толкова в лечебен, колкото в окултен аспект. Тя променя състава на будическото тяло. Носи не само бодрост, здраве и сила, но и преданост

- отрицателната полярност на "тялото на душата" - будическото тяло. Чисти най-вече съмненията, колебанията, малодушието. Носи още обич към странното, необикновеното, вълшебното. Буди спящата жажда за отдаване на велико дело; лелее мечти за особени преживявания, свързани с неземни простори и приказки от 1001 нощ. Определя пътя на посветени от онази категория, която търси славата на Бога в множеството. Пресява трънните на гордостта и оставя стеблата на смирението.

Vaccinium macrocarpon, Oxycoccus quadripetalus, англ.Cranberry

Ако приемате клюква повече от петстотин грама на ден - носи ясноусещане за токовете на будическия свят. Живата клюква работи прекрасно с хората, които живеят наоколо: стерилизира кръвта им естествено, само с близостта си. Побеждава още инфекции от всякакъв род, възпаления, подувания, рани. Взривява ядрото на раковата клетка по-успешно и от някои видове лоза. Поставя основа на

идеята за праведност, но праведност истинска, осияна от любовта, а не от ожесточението.

Онзи, който пие свеж сок от клюква тринадесет денонощия до съвпада на Слънцето с Уран, има шанс да попадне на звездата Прис, принадлежаща към съзвездието "Рак" - от ваша гледна точка. На тази звезда се извършва преображението от пети порядък, отварящо каналите на будическото тяло за пръсване по всички точкови обекти на физическата вселена. Познанието на всички планети и на половината звезди се постига само с помощта на Прис - звезда от приплода на новите рионúдни системи. Ако пък решите вечно да останете на Прис, оправете първо окончателно представата си за греха. Клюквата, между впрочем, помага много именно на това: отнема на слабите користната представа за греха - и по този начин ги прави силни. А користна представа за греха е всяка, която определя за грях някоя част от Битието, някое "изолирано" деяние. Определяйки по този начин обекта на отричане, съучастниците на Сатаната насочват към този обект унищожителни енергии, престъпвайки по този начин основната заповед: "Не убивай!". Рионúдите се отличават по това, че познават всички планети и половината звезди, само защото не си задават въпроса за произхода на греха. Този въпрос не е достъпен не само за рионúдите, но и

за много тотвселенски божества, предпочитащи да останат в тотвселената.

Растението клюква има и много други качества, някои от които тук бегло ще изредя: росна любов, сладко благоговение, почитане на ближния, проломяване на път от мъдрост през канари от невежество.

Има защо да се прави и сладко от клюква, но опитайте с мед, притискайки плода към дъното с тежина, понеже инак ще изплува и ще се развали. Но преднината на клюквата е известна: тя много мъчно се разлага. Оранжевото е антипод на тъмносиньото, затова избягвайте да ядете клюква преди или след приемането на каротинови плодове. Каротинът (провитамин А) и особено витамин А събуждат индивидуалността, но това няма място при осланянето на клюквата, която дава точно обратното: колективно чувство.

7.VIII.120(1984)г.
София - Изгрев

ТО КЪ НУ

ЖЛО / ИП (Лор) от Москва

Праведните християнки не обичат опити, изменения на пътя; "праведен" значи вървене по пра̀ва (линия). Затова казвам и на теб: праведността

предоставя на ходещия в пътя само един път, но сто пътеки.

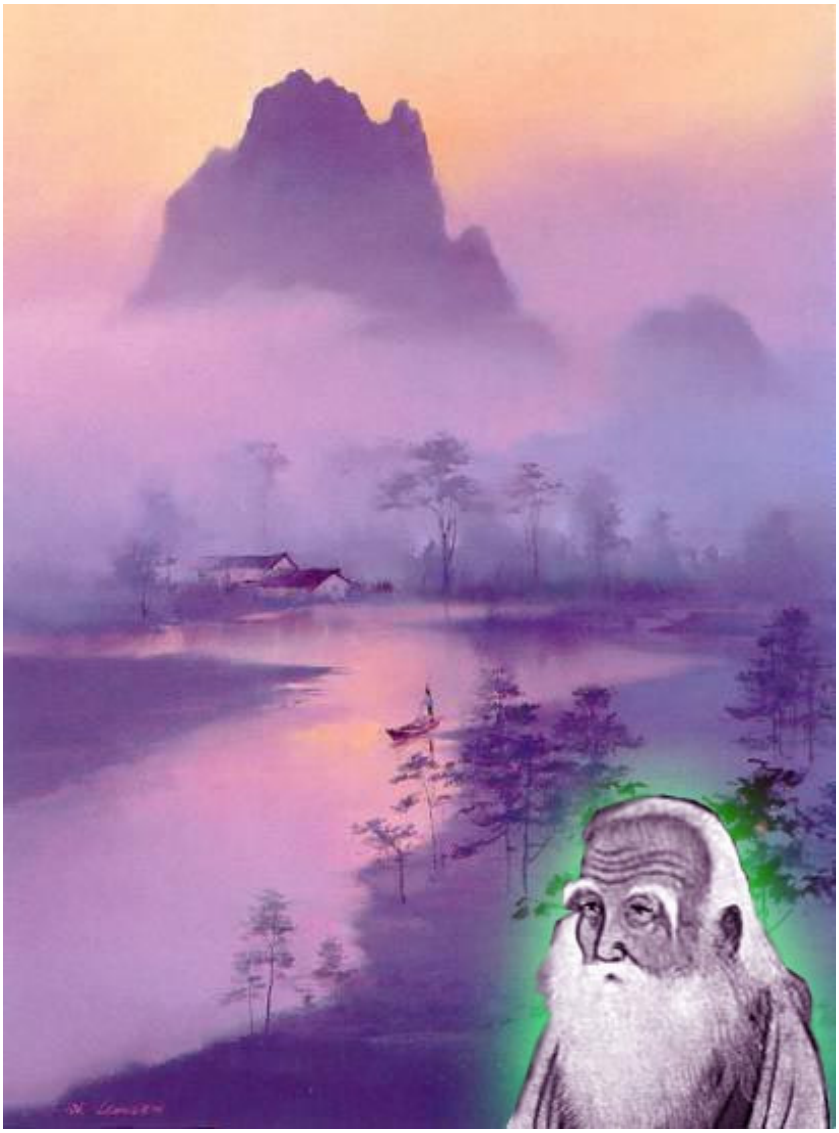

Лао Цзе на фона на река Ли

Любовта ти към Христос е събудила нови центрове, които още спят в повечето хора. От теб излиза толкова прекрасно сияние, когато се молиш, че много посетители на планетата се очароват от него и искат да те видят отново и отново.

Море от бели радости те очаква, Ирина, но користни и страхливи духове искат да ти попречат. Ярката радост, която пламва у тебе понякога, Лор (това е духовното ти име), живее не на тази земя, понеже ти идваш от Юпитер. Цялото Битие те облива с покровителствени, сини огньове! Храбро се бориш ти с живота, само от теб зависи някои хора да се крепят.

Знакът на ръката ти горе се разчита така: Някога, в Китай, си била То Къ Ну. Лор тогава не се проявяваше, но сега непременно ще се разцъфне. Живя красиво, поетично в Поднебесната, като ученичка на Лао Цзе, обаче прояви особено мнение по някои въпроси, поради което пречеше на умилостивяването на враговете ви. Яркостта на твоя истинен стремеж носиш от тогава, въпреки нищожното различие (на разбиранията ти от тези на Учителя ти). Когато подмина обаче някои пасажи на Юл Най Цъ - много почтен писател, ученик на Лао - ти просто се лиши от благото на природата, което ти бе определено. Най-точно обаче това е изписано чрез споменатите знаци на ръката под рамото ти, които представляват ключ към онова, което пропусна миналия път. Пред теб лежи нов път и в него ти можеш да решиш този проблем. Не казвам още точно какъв е, само подсещам: Цялото (същество) Лор не може да отиде на небето, преди да е слязло на земята.

11.VIII.120(1984)г.
София - Изгрев

ПРÀНА И СÀЛМА

Растенията *попиват прàната от хората, а не обратното. Сáлма се нарича специфичната прàна на растенията. Сáлма приемате вие, когато сте сред природата и когато се храните и дишате. А прàната се изработва от човешката същност и*

слиза на равнищата на животинския, растителния и минералния светове, като им предава не жизнена енергия - са́лма именно се проявява така, - а информация за ускоряване на еволюцията. С работата и взаимоотношенията си хората ускоряват или забавят природната еволюция. Физиката на метеорологическите феномени напълно се подчинява на психологията. Бури, земетресения, циклони, природни бедствия от всякакъв род, разпространение на епидемии, тежко изживяване на сезонния климат - всичко това зависи от влиянието на човешките мисли и чувства.

Станете сега и погледнете небето! Чисто ли е? Чисто е и над Своге, бъдете сигурни.

Сега - анализ на вашия конфликт.

Прави сте и двамата. Конфликт може да има само между две прави величини. Права и крива величина сега са в хармония. Това за вас може да е парадокс и абсурд, но е факт. Трябва обаче да се търси паралелността на правите или тяхното визиране в различни измерения, за да се разреши конфликтът. Правда, която се сблъсква с друга правда, е кривда. Това е закон. Значи, сблъскването е критерият. И с влаковете е така. Правдата на Е. беше правда до момента, в който я изрази. И тя наистина е правда, защото Бог трябва да се поставя винаги на първо място, а всичко останало - след

това. Но от тук и започва неправилното прилагане на този велик принцип при споровете.

Що е Бог? - Бог е Любов. Следователно, ако не Любовта, а нещо друго, примерно дори самата най-свята Правда и Истина, вземе надмощие, то това вече няма да е Бог, а един от Неговите атрибути, защото Любовта е равнозначна на Бога. Няма Любов без Истина, нито има Любов без Правда или Любов без Мъдрост. Любовта, сама за себе си, е и Мъдрост, и Истина, и Правда. Ако не съдържа едно от тези качества, то тя вече не е Любов, а някоя от проекциите на Любовта.

При Т., обратно, Правдата и Истината са в по-слаба позиция, но това се компенсира, макар и с големи натоварвания, заобикаляния и спирки, което дори и Мен наскърбява по някой път, защото, наистина, можеше и по друг начин. Но на този етап не искайте от него това, което му е абсолютно невъзможно. Той предпочита собствения си провал - дори "на дъното на пъкъла за вечни времена" - пред това да отблъсне протегната ръка за помощ. "Провалът", разбира се, никога не се състои, тъй като приятелството се проявява точно по такъв начин, а това съм го казал ясно и точно: "Никой няма по-голяма любов от това, щото да даде и живота си за приятелите си!"

Разберете Ме много добре и си припомнете "Звездните приказки" и новия материал за любовта

(Виж "Осияния за Любовта" в края на книга III, стр.859 – б.п.) .
Напомням ви, че алохи́мите поставят на първо място любовта към всички, илухи́мите - любовта към едного, а елохѝмите - любовта към Бога, т.е. непротиворечивото съчетание на първата любов с втората. Правете си сметка колко е трудна тази най-висока любов, като си припомните, че има само десет основни елохѝма и безброй неутрони, които са техните тела във вселената!

При вас няма принципно противоречие, а само благородна скръб и загриженост от едната страна, че може да се прояви нова дълга спирка и тежка скръб у другия, че искат от него нещо, на което той не е способен - да се откаже от "спирката"... Работете и двамата по вътрешен усет. Природата ще ви помогне: на единия - много по-нежно и правилно да проявява загрижеността си за правдата и истината, а на другия - тази спирка да му бъде вече последна, и то последна не по ред, а по същина.Чрез нея той ще добие стабилност, което сега му липсва, и радост с душа, която го разбира и не му противоречи. А спирката този път ще я направя, самата нея, на релси и с колелета, така че няма да има експрес, който да я догони, защото спирка, в която няма постоянно словесно боксиране, се превръща в светлина и празник на Трите Вселени; докато и най-бързият експрес или ракета, в които водачите се борят по пултовете, стават на вечни и безнадеждни

спирки. Трябва да разбирате другия не само с ума си, но и със сърцето си. После, спирката не е нещо лошо; напротив: колкото по-назад се опъне струната, толкова по напред ще отиде стрелата. Спирките преди пречеха, сегашната ще помогне. Противоречието прави еволюцията. Приемайте противоречията, но ги разрешавайте, за да вървите бързо напред. Вие днес дадохте блестящ пример за това - и то най-вече Е., защото тя първа подаде ръка, а това е победа, по-голяма от прочутата битка при Ватерло. При скръбното състояние на Т., колкото и то да бе осъзнато и овладяно, той не беше способен ни най-малко да направи такава крачка, понеже душата му представлява тяло със съдрана кожа, която е била драна векове наред - сантиметър по сантиметър - чрез отрицателни оценки и няма почти никъде зараснало място!

Работете пак заедно, но не се сърдете на Т., ако сега се оттегли - то не е от реакция, а от преумора.

26.VIII.120(1984)г.
София - Изгрев

ПОЗНАНИЕТО НА ЗЛОТО

ЖЛО / ЕБ.1

Приеми, носителко на нечовешка мъка, Моите поздрави! Приеми опората Ми, приеми я! Нека пред уплашеното ти сърце лошите влияния побягнат и

избягат завинаги. Никога не мисли, че си изоставена от любимия - няма такова нещо, повярвай Ми. Оре се, просто, дълбока оран в прекрасното поле на душата ти. Познанието на злото не е дял на всеки, но ти си избрана от векове.

Царица Шабаад - Месопотамия

Ти подписа таен папирус още в Месопотамия - много, много отдавна - и прие оракулски сан на първопосветена. Носителка си на славни скрижали; обикната бе от маги, жреци и фараони, осияна бе от

звездата Нокрàм, откъдето ти спуснах още тогава тайната на балсама за пътувания из горното царство на Пта. Но ти не издържа и употреби този балсам не само за непосредствено изучаване на това царство, но и за проникване в домовете на ония, които още не искаха да ти се поклонят. Не ти стигна половината царство на Месопотамия, Ренското царство, Протонската земя и Расонските предели, ами поиска да притежаваш и Халдея!

Забрáви за приказните пътувания из Палéх и Ура, разкъса Пламтящия Договор за Мир и Приятелство и се впусна да подчиняваш "неверници"! Лоша стана, неправедна - ходилата ти познаха още много безсрамни пътища и много човешки души почерни.

Жохр бе обаче врага ти, който ти се опълчи открито. Презрял женските ти омайности, той вдигна цяла стена от диви племена срещу тебе и ти бе разбита от тях безнадеждно.

Последваха години на страшни мъчения и унижения. Ти бе отдавана на поругание на всеки срещнат! От теб не остана нищо човешко в душата ти - озвери се срещу целия свят и реши да му отмъстиш. Обаче мъките ти не останаха и без добра следа: храната ти вече не ти се нравеше и питието ти вече не бе човешка кръв.

Приеми тази истина без да се потрисаш - всички тогава бяхте такива. Ядяхте децата на враговете си, правехте си оргии след кръвопролитие. Сега сте

малко по-горе от онзи позор, но пред очите на Справедливия кръвта на животното не е по-малко ценна от кръвта на човека.

Да беше от земно черво родена, не би Ме било еня за тебе. Но ти се роди на далечно слънце, където можеше да бъдеш сама с всички. Падението ти след това трябваше да се изкупи - и сега текат последните минути. Пред тебе е вече голямата свобода и опрощението на Халдея. Когато тя завърза със златна верига сърцето ти, прокле те:

"Нека прогниеш от мъка и скръб по едного и се косиш от плач за него; и нека той винаги те напуска, понеже живот, скован от любовни вериги е по-красив от кървавите чаши на Месопотамия!" Магите на Халдея платиха за твоята душа и я откупиха от чародеите на Месопотамия. Халдея знаеше за твоята родина в небето и пое дълговете ти, но не можеше да не остави и малка част на тебе. Тази част ти я изплащаш и досега.

Моля те, вслушай се в съвета Ми сега. Ще бъда много кратък. Ти ще се освободиш окончателно от магията, ако отхвърлиш кървавите ястия и животинските продукти, изключая сиренето и киселото мляко; ако се оставиш в ръцете на Посветени, които знаят как да работят с тебе; ако отдаваш време и сили за победата на Новото Небе и Новата Земя. А ти можеш всичко това!

27.VIII.120(1984)г.
София - Изгрев

МОНАДНИТЕ ИЗВОРИ НА СЕКÒР

ЖЛО / ЮБ

Слушай, слушай, мило, прекрасно създание!

От много векове искам да ти кажа някои работи, но просто не е имало възможност. Отварянето на същества за гласа Ми е сложен и

продължителен процес и затова Аз си служа понякога с посредници, какъвто използвам и в момента.

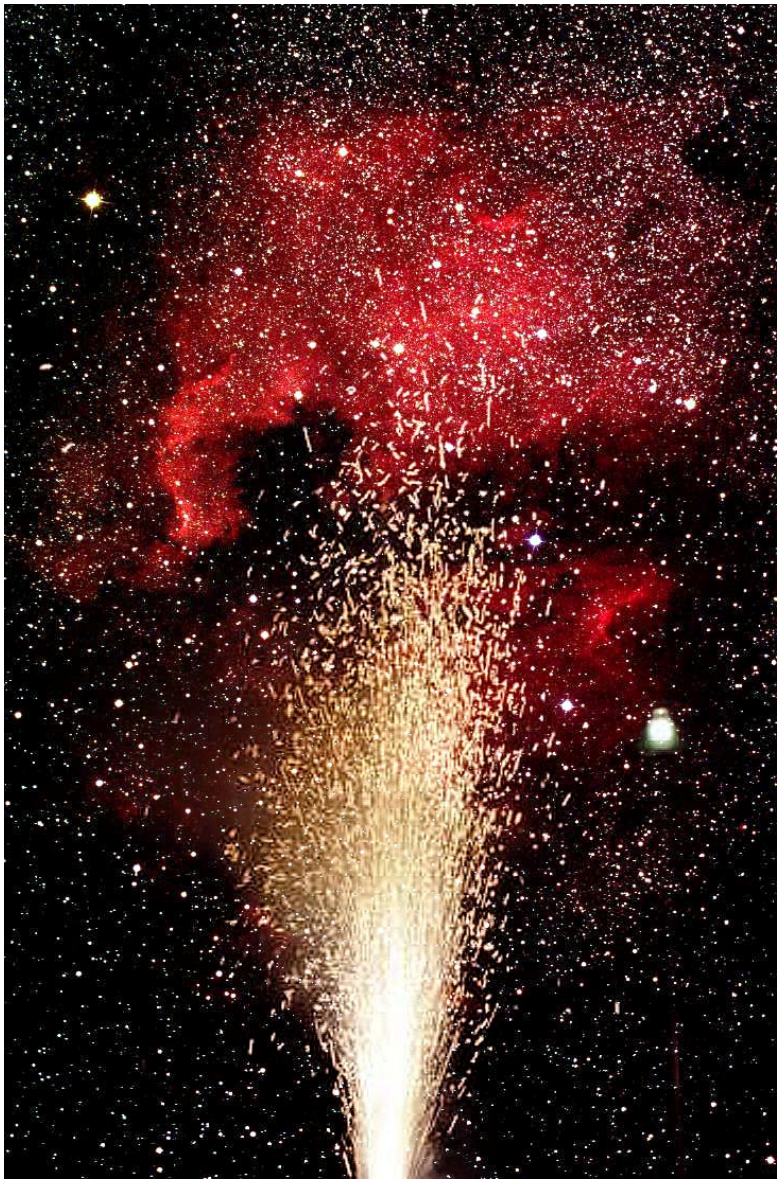

Коренно ново същество стана ти от 650 години насам! Кракът ти никога вече няма да стъпи на планета като Икло (Земята), освен ако самата ти не пожелаеш това, за да помагаш на тези нещастници.

Оставям ти сега Моя чист и бащински завет. Обикни Ме, защото Аз съм Дух, Който е навсякъде и всякога с ония, които са с Мене. Когато някога, в Северна Германия, ти се хвърли във вълните на Р., за да не предадеш приятелите си, Аз бях с тебе! Когато кри Мой апостол от ястребите и инквизицията в Полша, пак Аз бях с тебе. Когато носеше хляб на борците за свобода в Испания - отново и отново Аз ти шепнех на душата. От няколко века ти си на страната на прогреса и хуманизма и затова те освободих от задълженията ти към тази планета.

Родена преди 50 милиарда години в монадните извори на Секòр, ти носиш мощно зова на Правдата и Доброто в сърцето си. Достатъчно е да пожелаеш нещо - и то се осъществява. Фонът на твоята прелестна женственост е мъжественост неподкупна; оръдието на твоя дух е мисълта, а Истината е единственото слънце в душата ти.

Грижи се за твоята бивша дъщеря Улрика - сегашната ти сестра Евгения - и ѝ прощавай всичко, защото и ти имаш също непростени грехове, макар и сравнително малко. Ти някога я остави на произвола на съдбата, поради нуждата да се бориш с деспотизма, и тя трябваше още от малко дете да проси по хорските задни врати и да бъде подритвана,

унижавана и оскърбявана. Това си е нейна карма от векове, но този, чрез който тази карма се е реализирала, също не може да избяга от космическия съд. Затова трябваше сега да се родите в един дом и ти да търпиш от нея това, което тя търпя от тебе. Прощавай ѝ, приласкавай я, милвай я с език и душа, защото тя е много, много, много тъжна и изоставена. И няма да се освободиш от нея, докато не ѝ дадеш всички ония душевни ласки и материални грижи, които ѝ отне някога в стара Германия. Обичайте се и си помагайте, защото какво друго ви остава в този тъжен свят?

Точно толкова, колкото Евгения отдава обич на дъщеря си, ще получи и тя обич от онзи, без когото не може. Защото законът е един, абсолютен и неумолим: раздавайте се беззаветно на слабите и беззащитните, които зависят от вас, и само тогава съдбата ще ви отреди щастие - такова, каквото вие желаете. Механичното разделяне не води до нищо: ако не сега, то след сто или хиляда години пак ще ви съберат, за да се разплатите с любов и всеопрощение.

Евгения някога уби Парис в Елада - сегашния ѝ баща; сега трябва да трепери денонощно от него.

А ти някога спаси Кореджо от изгнание - и сега той те обича, повярвай! Той още сам не знае колко много те обича…

Кореджо - Венера, Меркурий и Купидон

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

27.VIII.120(1984)г.
София - Изгрев

СЪВЕТИ ЗА БЯЛА МА́ГИЯ

ЖЛО / ЕБ.2

Скъпа, душичке Моя мила, Жени, Моя дъщеря от началото на Проявеното Битие!

Не си задавай въпроса Кой съм Аз, Който диктувам, а просто почувствай, почувствай! Всички свещени писания са пълни с тръби и глашатаи на Единосъщния - защо например те сега да са се свършили, по някаква логика?

Познай Ме като Отец на всичко живо, като Създател на тварите небесни и земни, като Прародител на всички нещастни, обезверени и отчаяни. Кой баща има сърце и душа да изостави наскърбените си дечица?

Има правда на тоя свят - и вие всички плащате своите тежки дългове; но, казано е: Бог е Любов, милост и благост, прошка и съпричастие, съжаление и отмяна на наказанието.

Поради твоята преизпълнена и отдавна преливаща от най-тежка горест зряща душа, от този ден Аз вдигам от тебе блюстителите на правдата и въдворявам в живота ти пратеници на мир и радост, носители на обич и хармония, дарители на пълно щастие и успокоение!

Не си права да изискваш от С. присъствие и подчинение, въпреки че го обичаш с рядка любов. Ти от тогава още - казах ти вече от кога - искаш да го овладееш напълно, но той неизменно ти се изплъзва. Приеми правдата и не се стреми да извършиш неправда. Корист няма в любещото ти и осияно от доброта сърце, но още текат мътните води на едно лошо минало, което не искам да победи и сега. Затова оставям тези води да се леят, по-добре, пред очите ти, отколкото като кръв от чужди сърца.

Ще ти разправям за връзката ти със С. в друго послание, а сега послушай Моите благи и неотложни съвети.

Първо - махни незабавно онзи ужасен портрет от стената, който е основна причина за нещастията в този дом, откакто пъкълът ти направи тази снимка. През нея твоят адски обсебител иска да каже на всички околни: "Ето ме, вижте ме, аз съм съ-

щата оная кръвопийца и яростна черна магьосница, която ви държах в страх и подчинение много десетилетия в Месопотамия! Кой е този, който ще дръзне да ми отнеме любовта, свободата и жилището?!"

Ти скъсай договора с проваления отдавна демон от ония мрачни времена, като отвърнеш на черната му магѝя с бяла ма́гия. Позволява ти се още само веднъж в живота си да изпаднеш в ярост и изстъпление. Скоро ще имаш случай, но вместо да се нахвърлиш върху близките и любимите си, смъкни своята адска фотография от стената и я накъсай на стотици парченца! Събери ги до едно в ленена кърпа, завържи я отгоре с троен възел и незабавно се отправи нависоко в планината, наклади буен огън и хвърли съдържанието на кърпата в него. Когато изгори, събери пепелта в меден съд, разпръсни я по ветровете на всички страни и извикай: "Сбогом, сбогом, сбогом предишна магьоснице - погребвам праха ти на крилата на ветровете во веки веков! Да не остане нито прашинка от теб, непогълната от земята!"

После прочети десет пъти - бавно и с най-дълбоко вникване - думите на апостол Павел за любовта.

Така черната магѝя над тебе ще бъде унищожена и ти ще се освободиш, като освободиш и С.

Тогава помолѝ родителите си да заминеш за три месеца в Я., като се откажеш от всякакви професионални ангажименти поради неразположение - ако М. може да остане там с тебе, разбира се, и да закъснее за училище. Ако не - бъди неотлъчно с М.

Осияния за Красотата

4-5.IX - 11.X.120(1984)г.
София – Изгрев

ОСИЯНИЯ ЗА КРАСОТАТА

С разрешение на Източника - с дълбока благодарност към скулптора Стоян Господинов, който стана причина за появяването на тази книга

1

Шеметни са висините на ясновселената, от които слиза божествената красота! Малко са съществата, които имат достъп до магнитите на полето, откъдето красотата извира. Ромонът на монадните извори е нищо, в сравнение с изворите на красотата. Монадните извори образуват обширния свят на Найáнда, намиращ се в океана на хúпервселената. Но красотата ликува в най-високия престол на ясновселената! Морето на Разцъфналите Лотоси ясно трепти и прозвънява в небесата на Най-Върховната! Но Аз[1], Който се наричам Éлма, наслагвам световете един в друг именно по законите на красотата. Съвършено е невъзможен божествен живот без съобразяване с тези закони. Физическата вселена може да съществува изключително благодарение на красотата.

Красотата носи мир и радост, а Правдата - мяра и топлина. Лоното на красотата е Мъдростта; Доб-

рото е нейна майка; а Истината - неин баща. Нейна сестра е свободата, а брат - Правдата.

Проявеният Бог в духовния свят, или сȕпервселената, се нарича Дух Божий. Истината е Неговият първи плод. С Истината, Духът Божий намира онова проявление на Любовта и Мъдростта, което е най-съвършено. Красотата пък е родена от брака на Истината с Доброто. На това основание, живите същества са дотолкова красиви, доколкото проявяват Истината и Доброто. Тъй като красотата прониква цялата природа, съдете сами дали Истината и Доброто се съчетават в нея или не.

Лесно се познава кой лъже себе си, природата или Бога - който не е красив. Лесно се познава кой извършва насилие - който не е красив. Така наречената "красота на грозното" е нещо невярно, то е заблуда. Наистина, има една демонична красота на ада, на хищника, на злото, но тя е сянката на красотата. Това е особен вид красота, нямаща нищо общо с Любовта, но извираща от Истината, понеже нелицемерните пъклени духове не спират вътрешен импулс, а това не може да не ги направи красиви. Само очите им са грозни, отвратителни и ужасни. Това, рано или късно, неизбежно ги откъсва от брега на Истината и те стават подвластни на смъртта.

Обаянието на божествената красота е не само в очите, но и в особения израз на лицето. Безсъвестните духове умеят да имитират благостта, но това

е лицемерие и то много лесно се разпознава. Но красотата не е израз само на Истината и Доброто. Тя е иманентна същност на Ми́ровата Душа́, която съчетава Истината и Доброто в мир. Именно мирът е най-висшият извор на красотата. Ясновселената моделира красотата навсякъде, само защото е в състояние на дълбок вътрешен, божествен мир. Самото название на Ми́ровата Душа́ произлиза от "мир", а не от "свят". Светът е под управление на Духа Божий, а там мирът не е основно благо. Духът Божий понякога провежда революции, допуска катастрофи и катаклизми, за да учи същества̀та. Той има право на това. Е́лма - т.е. Аз, вашият Господ, - още повече от Моята духовна същност - Духа Божий - имам право да възпитавам всички по методите на доброто и злото. От духовните катаклизми и революции Аз създавам и природни, биологически, физически, като по този начин лишавам същества̀та от втвърдяването, от свикването с една форма. Природата се подчинява на Моя глас. Аз допускам злото, страданието, болката, ужаса само там, където някой ги е допускал - сега или в минало прераждане - по отношение на друг. И в това Аз не мога да направя никаква грешка, защото работя с Мозък, отчитащ отклоненията с точност до безкрайност. Единственото мерило за верността към Истината и Доброто, от което Мозъкът Ми се ръководи - това е красотата. Отклоненията от Божествената кра-

сота Ме принуждават да преизчисляваме съдбите на виновните и да ги вкарвам в коригиращи цикли, чрез които да си възвръщат красотата. Понякога се стига до пълното ѝ загубване, но това е само урок, за да се добие смирение. Прекрасното, възвишеното и идеалното не винаги имат външно красива форма в преходния свят и това има своето най-дълбоко значение. Ако не бях създал Природата, нямаше да има възможност за отклонения. А те са прекрасна школа за божества, ангели и хора, окаляни от суета, тщеславие, високомерие.

Божеството на Красотата може да превръща лесно дисхармонията в хармония, неживото - в живо, живото - в безсмъртно. Няма друга сила в Битието, можеща тъй прекрасно да образува нови светове, нови звездни острови, нови вселени! Особеното в нея е храненето на плоските галактики с "асуѝн", за който вече съм ви говорил. Звездните купове, от какъвто е Сириус, например, хранят спиралните галактики с асуѝн. Това са образи, съчетания от багри, особена прамузика и неща, които са извън обсега на вашите сегашни сетива. Асуѝнът се ражда в сънищата на Ми́ровата Душа́ и се оживява от пламъка на Абсолютния Дух - или тотвселената. Материята чака жадно тези първообрази и първоеманации, за да одухотворява Природата и обществото с тихото им великолепие.

Ясновселената най-лесно се постига с чувството за божествена красота. Само ясновселената може да създава образи, композиции и пластика, живеещи нетленен живот. Ако можете да бъдете майки, ясновселената ще ви подари вълшебна пръчица, с която да превръщате мечтите и сънищата си в реалност. Е́лма пък ще ви даде вдъхновение и материал, за да станете ваятели на красота. Моментът, в който се превърнете в майки на човечеството, е най-важният момент във вашето развитие. Това значи, че вие преминавате от спиралната галактика в ново, сферично поле, където в душата ви ще започне да се насъбира млякото на ясновселенския асу̀ин. Той има свойството да създава модели от ясновселенски дух. Те все още нямат форма, но имат спектри и вибрации, които пораждат небивали вълнения в пробудените души! От тези видения се раждат мисъл-форми и чувства, рисуващи първообрази на божествената красота. Ако отсега красивото остава в хранилищата на сърцето ви, а грозното намира затворени врати пред него, бъдете сигурни, че Ми́ровата Душа́ ще ви забележи. Тя забелязва всеки, който върви като музика през живота на другите. Няма сила в света, която може да противостои на душевната мяра, пластика и хармония! Не съществува такъв ад, който да не се вълнува от съвършенството на божествената красота! Най-пропадналите йерархии нямат отношение нито към

Истината, нито към Любовта, нито към Мъдростта, но красотата ги докосва. Точно затова орфеидите - божествата на съзвучието,- и прелестните малианиди - богините на опияняващата, силна хубост, проникват там, където и Самият Аз слизам много рядко. Не само в пъкъла, но и в животинското царство, където той е проникнал с най-страшните си форми - тези на насекомите и змиите, - музата на орфеидите няма предел на въздействието си. Същите мисли и чувства в човешката раса, които не се отличават по нищо от кобрата, пепелянката, паяка или скорпиона, заиграват свещен танц под звуците на Орфеевата свирка. Нима може ясновселената, която е лоно на вибрациите, да не управлява същества, подчинени на вибрации? Няма, наистина няма нито един пъклен дух, който да не се развълнува от трепета на сърцето! В името на красотата, царе са харизвали царства, императори - империи, сатана- или - мрачни галактики! ***Красотата*** *събужда соковете на орхидеята,* ***красотата*** *подписва мирни договори и стъписва освирепели армии и пълчища! Не веднъж сам Бог Е́лма - Господарят на Господарите и Победителят на Победителите - е притаявал дъх пред омайната краска на някой изгрев, пред зимната феерия на заспалите елхи и кедри или пред невинния поглед на любовта и прошката. Не веднъж обитатели на бездънния простор са пътували милиони и*

милиони години, само и само да попаднат върху ризката на някое омайниче или на някой стрък момина сълза. Милиарди цивилизации искат от Господа, от време на време да загаси за малко цялото Битие, за да се отдадат сетивата им на някое ново, красиво творение, на някоя дивна картина от астрално вълнение, предизвикана от мощта на художника или пианиста.

Мир, мир, мир, мир, мир и радост и най-живо, прекрасно веселие озарява духовете на всички, които се прекланят пред храма на красотата! От най-първия миг на Сътворението, та чак до последния дъх на заспиващия Брама, красотата се премята и бляска на слънцето, подобно на цяла вселена от сребърни риби, полудели от радост и щастие!

Бъди благословен ти, най-мощен зов на ясновселената, осияващ сърцата на ангели, зверове и човеци!

4/5.09.120(1984) г.

2

Цялата ясновселена чисто предава трептения. Частиците идват от тотвселената, а вълните - от ясновселената. Тъй като яснина̀та, видѐлината и светлината са три единства от вълни и частици, основата на красотата е в синтеза на три двойки най-важни добродетели. Ясновселената и тотвселената създават яснина́та, ỳлтравселената и сỳпервселената - виде́лината, а панвселената и вселената

- светлината. Ако фотонът е частицата на светлината, то виделиóнът (видеóнът) е частица на видéлината, а яснòнът - на яснинàта. Светлината пътува със скорост от 300 до 860 хиляди километра в секунда, видéлината - със скорост над четири милиона километра в секунда, а яснинàта - с практически безкрайна скорост. Нямате още представа за видéлината, а какво остава за яснинàта. Ако вълните на светлината са електромагнитни, то вълните на видéлината са идео-представни, а тези на яснинàта - миро-радостни.

Красотата се изявява именно чрез моретата от яснинà, видéлина и светлина. Трябва да знаете, че яснинàта слиза при вас под формата на музика и математика, видéлината - на философия и изкуство, а светлината - на физика и биология. Праобразите и праидеите наистина слизат от духовния свят; прамузиката и праматематиката - от божествения; а физиката и биологията - от физическия. Съдете сега колко велика и универсална е красотата, щом прониква всички тия сфери на проява! А Аз, Господарят на хѝпервселената, назоваем с името Éлма, моделирам цялото Проявено Битие с могъщата сила на Словото, Което се нарича Христос. От Словото, всъщност, произтичат всички фундаментални вълни и частици, изграждащи Трите Вселени. Проумейте Кой положи основите на славянския език, щом като всяка дума съдържа в себе си недрата на изходните ѝ

същности. Така например, частицата "видео́н" в умствения овят намира своята противоположност в частицата "идео́н" от причинния, която е носител на идеите. От тук става ясно, че образите, носени от видео́на, са всъщност рожби на идеите, тъй както "видео́н" е дума, производна от "идео́н". "Идео́н", от своя страна, произлиза от "деѐн" - още по-фундаментална частица, отразяваща божествения си произход в понятието "део". Така и "идейност" произлиза от "дейност", като доказателство, че в Божественото свят дейността е първична, а идейността - вторична и отражение на божествената дейност в полето на духовния свят. "Деѐн" пък произлиза от частицата "еѐн" - проява на времето, обаче на божественото, не на вашето време. "Еѐн", от своя страна, е проява на елементарната частица "он", означаваща, на славянски, проява на Третото Лице на Бога, а "он" произлиза от "н" - Хармоничната Същност на Абсолютния Дух. От нея, именно, произлизат яснина̀та, виде́лината и светлината. Красотата, хубостта, очарованието, мекотата, нежността произлизат именно от хармѐна - частицата-елохим "н".

Моята, Моята, Моята жива Любов наслагва всички трепети и отменя неотменни закони! Но красотата е онзи Мой лост, чрез който оживявам най-мъртвите и възкресявам най-живите. Правдата не е Правда, ако не е увенчана с красота; истина без кра-

сота не е Истина; мъдрост без красота не е Мъдрост; и добро без красота не е Добро. Работете и живейте с озарението на Красотата, ако искате да Ме имате за Приятел!

6.09.120(1984) г.

3

Определено е колко могъща може да бъде красотата. Преди нея са само пет сили: Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродетел. Наличието на всичките пет някъде ражда пълната, божествената красота. Всичко останало може да е красивост, но не и Красота. Най-последна е онази прелестна и чиста сила, която наричате Съвършенство.

Казал съм вече, че в духовния свят съвършенството е "нещо, увенчано с връх", а в божествения - "нещо, което се върши взаимно". Именно в този смисъл, предателството на първите изменници протече като користно нарушаване на единството между тези седем сили. Колкото повече от тях са изхвърлени от поведението им, толкова по-отвратителни и безобразни стават виновните за това.

Красотата има тази магична мощ да обединява първите пет добродетели. Съвършенството пък привежда този синтез в действие. Това произтича от самата му същност - вършене. Представите за статично, пасивно съвършенство нямат нищо общо с истината. Единствено Абсолютният Дух, или Бог

Отец, може да бъде в пълен покой. Той може да бъде и наистина е невъзмутим, т.е. "неразмътваем", което е друга форма на същата дума. Точно затова Неговата най-дълбока същност е мирът, означаващ абсолютна яснинà, и радостта - непремéнен резултат от наличието на мир. Точно това Ме накара някога да внуша на Хегел определението "Абсолютен", като философски синоним на Бог Отец[1]. Никой друг по-добре от Хегел не е установил Неговите качества.

Не случайно е казано: "Отче наш, Който си на небесата..." Къде остава тогава Неговото съвършенство, щом като Той е на небесата? Съвършен е Отец Ми чрез Своята проява като Господ! Това съм Аз - съвършеният Èлма, - Божият Син или още Христос. Духът Божий е Моето духовно тяло, Великата Разумна Природа - природното Ми тяло, Вселената - физическото ми тяло. Абсолютният Дух е Баща Ми, а Мúровата Душá - Моята Майка. Това, което замисля Отец Ми, Аз го изпълнявам. Най-рядката среда, в която съществувам и работя, е тази на сýпервселената; най-гъстата - микросредата на ỳлтравселената; а на планети като вашата съществувам най-чисто като диамант, т.е. като елмаз - земното въплъщение на Èлма. Само че истинското наименование на елмаза е "зèлма": буквите отзад напред означават "Абсолютният" (Дух), "Мúровата" (Душá) (и) "Любовното (Им) Единение (на) Земята". Като до-

биете един ден елмазени тела, ще разберете и това.

Когато съм ви казвал, че Бог страда и се развива, това не се отнася за Абсолютния Дух. Абсолютният Дух не може да лиши Себе Си от невъзмутимост, защото тогава няма да е Абсолютен.

Страдам и се развивам Аз, Èлма, както и Моят Дух, но Отец Ми не страда, а отсъства; и не се развива, а твори. Отсъства навсякъде, където някой или нещо не е в хармония с Него. Твори непрекъснато, но за Мен това значи циклично, защото Духът Ми диша, а Аз се смалявам и уголемявам. Аз се проявявам и изявявам, а Духът Ми се изявява, без да се проявява. Отец Ми нито се изявява, нито се проявява. Той чрез Мен е във всичко, но чрез Себе Си е независим от всичко.

Сега мисля, че вече разбрахте защо съм съвършен, а същевременно страдам и се развивам. Идеята за статичното съвършенство е размътила мозъците на философите и затова те съчиниха "основния въпрос на философията", който раздели Истината на религия и атеизъм. А всъщност и двете са прави: за ония, които са в хармония с Отца Ми, Той съществува; за останалите не съществува. Това обаче съвсем не значи, че последните няма да имат работа с Мене...

Управлението на духовния свят - или свръхвселената - принадлежи на Мене. Моя е и властта над вселената; но от ỳлтравселената управлявам само едната половина. Това е половината на Проявения Божествен свят, където имам всички пълномощия от Отца Ми.

Ултравселената се дели на три: хѝпервселена, ясновселена и тотвселена. Кабалистически и математически, Моята, хѝпервселената, е точно една втора част от другите две. Но по-горе от хѝпервселената Аз не мога да се издигна, освен с благоволението на Отца Ми. И трябва да ви кажа, че Аз много често се издигам и пребивавам и там, но не по Моята воля, а по волята на Онзи, Който е над всичко. Понеже, ако вършех всичко по Моята воля, Аз нямаше да съм Ѐлма, а някой пъклен представител.

Та и това осияние беше посветено на Красотата - и ще ви кажа защо. Защото Красотата е езикът на Отца Ми и Майка Ми, чрез който Те разговарят с Мене!

7.09.120(1984) г., 19,00 – 21,40 ч.

4

Милиони хора произнасят името на Тот - това е думата "татко" ("тате"). Най-точно са го възприели някои славяни. Те и елините, от които идва буквата "Т", намират, че над Отца няма нищо друго. А някои западни народи измениха писането на "Т", когато го пишат малко (t), и от това произлезе прак-

тиката им да се поставят над Отца. Малките букви изразяват проекциите на божествата в народите. Откакто Римската империя поруга Сина на Отца, "m"-то се превърна на кръст (t). Оттогава Западът овладя управлението, овладя авторството, овладя известността. "Царството, силата и славата" престанаха да бъдат на Отца. Моят меч трябваше да се кръстоса с мечовете на тия, които Ме разпнаха. Римската империя рухна. Така, една по една, неизбежно са рухвали всички империи, които Ме гонят. Наново през този век римляните се обединиха в нацистка Германия, и със своите кръстове по флагове, дрехи и машини се хвърлиха да разкъсат народа Ми, но не успяха. Моят Отец имаше по-силен знак от кръста, и това беше чукът - буквата "T"! Независимо от строгия ред и многото несправедливости, в Русия беше и си остава Моето благоволение. Както Сталин, така и някои след него провеждат не руско, а друго влияние, но това няма да продължи още дълго. Основният метод на предателите е да направят строя в Русия противен на народа ѝ и на останалия свят. Моята десница обаче не ще позволи да пострада още веднъж народ, в който идвам да благовествувам. Силите, които му препятствуват, ще бъдат пометени! Сега единственото спасение на Русия и нейните приятели е да направят живота сносен, свободен и симпатичен. Тогава не Америка, а Русия ще предава чрез спътниците къде, всъщност,

се заражда Царството Божие на Земята. Необходимо е тези, които са Ми верни, да проумеят, че несносният живот при вас не е плод на руска, а на противоруска намеса. Някои ръководители са подкупени да провеждат режим, планиран от Моите стари врагове, които са били винаги ултрамилиардери. Ясновселената и тотвселената обаче целят да проявят себе си именно в Русия - и не мислете, че някой ще може да се противопостави на Отца Ми! Ясновселената поставя нова задача на славяните: да покажат как се сваля раят на Земята. Тъкмо тогава властта ще ви покани, защото много добре знае, че вие единствени можете да се справите с тази задача. Комунизмът ще стане привлекателен за народите, но само когато се превърне от червен в бял. Не мислете, че враговете на Русия така лесно ще допуснат това. Тогава армията и секретните служби ще трябва да имат пак много работа, но вече в защита на оазисите на новия живот сред природата. Тези от тях, които са въздържатели и вегетарианци, ще имат право да живеят в екологичните резервати на свободното майчинство и любов. За това вече съм ви говорил в Лекциите за Любовта, майчинството, семейството и интимния живот при Новата Култура. Оръжията на вашите пазители също ще бъдат нови - Аз лично ще ви ги направя. Те няма да убиват, а ще приспиват.

И това осияние е осияние за Красотата. Защото от красотата, с която ще оградите човечеството, зависи коя система ще овладее света. Няма да мине пак без ожесточена съпротива на ада. Но ако руският народ и въобще славяните не изпълнят задачата в определения срок, ще Си потърся народ, който е съгласен да Ме приеме.

8.09.120(1984) г.

5

Утрешният ден на земното човечество е много ведър и хубав! Определил съм за вас най-неизречими с думи радости, най-обилни блага. Красотата обаче ще бъде кралица, а нейни поданици ще са всички, които живеят с любовта. Аз наричам "красиво" онова, което е Моя изява. Няма нищо извън Мен, което да е красиво - това просто е невъзможно. Божествата и ангелите са красиви единствено поради Мене. Който расте и се развива, озарен от любовта към Мене, само той може да бъде прекрасен, хубав и магнетичен. Рамките на материята и ограниченията на хилядите условности не го засягат. Носи ли някой Моя знак на лицето и тялото си, обичан ще бъде от всички! Моите Си Аз ги познавам и ги викам по име. Носят ли нежност, Истина, правда и обич за всички, те неизбежно стават красиви и одухотворени. Не живеят ли за всички, а само за някои по-близки, чистотата им постепенно изчезва и те погрознават и

остаряват. Няма такова нещо, което вие наричате "любов към ближния"! Не че няма, но без любовта към всички, това е нещо временно и пълно с всякакви лоши изненади. Първата от тях е настъпващата грозота и старост.

Не очаквайте скоро да заговоря за красотата като изкуство. Наистина, изкуството е едно от нейните велики приложения, но съвсем не на първо място. Изкуство може да има и има не само в познатите ви жанрове, но, най-вече, изкуство е общуването с Мен, с хората и природата. Носите ли радост, мир, истина и хармония навсякъде, вие сте най-великите хора на изкуството; но има ли нещо нечисто във вас, не пропущате ли любовта и обичта свободно и изобилно, нямате шансове да оживеете. Този, който иска да бъде живописец, скулптор, музикант или поет, най-първо трябва да "нарисува" собственото си лице, после да извае собственото си тяло, след това - да отвори душата си за Божествената музика; а най-после - да се остави и на Всемирната Поезия сама да говори чрез него. Образите и ритмите, римите и строфите на тази поезия не са написани или изречени думи, а вашето собствено плуване през живота, което трябва да осиява всички наоколо. Едва тогава наслагвайте най-прекрасно вътрешните си преживявания и нечувани вдъхновения и на платно, лист или чрез танца и музиката. Юнското утро не трябва да бъде по-ведро от усмив-

ката ви, нито пладнето през август - по-топло от ласките ви; нито октомврийската есен - по-плодородна от сърцето ви! Най-нежно загърнете с плащ от любов и Христо́ва грижа всяко същество, което страда за ласка - и само тогава Аз лично ще измоля от Отца Си да ви направи истински поети, истински музиканти, истински живописци, ваятели и актьори. Не че досега не е слизал сам Тот в някои шедьоври на човечеството, но те се броят на пръсти и славата им е слава на Трите Вселени. От сега нататък обаче изискването ще бъде неотменимо: красота ще раздава само онзи, който има красота. А да имаш красота, значи да я получаваш отвсякъде. А за да получаваш, трябва да се отваряш. Когато се отворите за всички и се затворите за прадедите и дедите си, заявявам ви, сам Аз ще сляза помежду вас от всичките Си звезди и частици - и тази нещастна планета ще се изпълни с красота и със знание за Господа! Не питайте как се постига красотата - техниката е една илюзия. Красотата, като първа дъщеря на Отца ни и Майка ни, има една велика способност - да се самозаражда от "нищо", като самите Тях.

9.09.120(1984)г.

6

Ултравселената се подчинява на Божествената красота, су́первселената - на духовната, а вселената - на физическата. Изворът на Божествената красота е саможертвата, на духовната - съвършен-

ството, а на физическата - щастието. Пълната красота, следователно, иде от пълната саможертва, пълното съвършенство и пълното щастие. Появи ли се обаче преобладаване на един от тези три импулса, не очаквайте нещо добро. Основата на пълната красота е в провеждането на трите импулса свободно, без съпротива. Нещастието ви се състои в това, че вие искате да сте щастливи, без да сте съвършени; или искате да сте съвършени, без да сте щастливи на Земята. Или искате да сте съвършени, без да се пожертвате; или искате да се пожертвате, без да сте съвършени. Или искате да се пожертвате, без да сте щастливи; или да сте щастливи, без да се пожертвувате. Всичко това загрозява лицето и тялото ви и съкращава живота ви на Земята. По-точно определение на остаряването не съществува.

Какво означава "композиция"? - Онова съчетание на частите, което прави Цялото прекрасно, красиво и съвършено. Останалото не е композиция, а хаос. Хаосът не признава закономерно съчетание на елементите, не признава структури, хармония, съобразяване. Не укорявайте хаоса - той се представя и ръководи от един цял елохѝм - една от 24-те "елементарни частици", програмирана да се движи напълно свободно от останалите и напълно непрограмирано. Хаосът е състояние на Божествена свобода, но Истината изисква съответствие на идеята с поведе-

нието и (затова) Природата създава условия, при които да расте степента на това съответствие. Тук не хаосът, а вече подредеността на елементите в системи и структури е израз на свободата, защото само онзи е свободен, който се подчинява на правилното съчетание на елементите в композицията. Хаосът е необходим, понеже винаги в елементите съществува жажда за пълно неподчинение на каквито и да е правила и канони, и това е заложено от Мен - от Господа, Който съм Цар на хѝпервселената. Работил съм и винаги ще работя, най-много разчитайки на хаоса, въпреки че никой не е по-подреден от Мене. Защото в хаоса монадите Ми си отпочиват от напрежение, от усилията, които е трябвало да правят за съобразяване на собствения глас с гласовете на другите монади.

Ядрените сили - това са Мои сили: те принуждават неутроните да живеят напълно задружно, в състояние на най-плътна близост, въпреки че те самите се отблъскват помежду си. Всеки един от тях може да бъде - и в друго пространство е - цяла вселена, но степента на саможертва ги причислява, преди всичко, към ѝлтравселената. Точно това напрежение на баланса между личния глас и гласовете на другите освобождава енергия, необходима за съществуването на неутрона като цяла вселена. Но има мигове, когато неутронът – и, съответно, вселената, която той представлява - се освобождава

от ядрените сили и тогава преживява върховния оргазъм на космичната експлозия! Той преминава от ỳлтравселената в сýпервселената изцяло, където се зарежда с нови образи и идеи. Те са грамадно количество, тъй като сега орбита или включение в структура не съществува и той контактува с неимоверно количество случайно срещани елементи на Цялото. Това разширение в пространството се извършва до известен предел, след което отново възвръщам неутрона в божествения свят. Тук той ще разкаже и представи всичко, което е почерпил в оргазма си на суперниво.

Този процес на преминаване в динамичния хаос Аз наричам "зареждане с красота". Има и относително статичен хаос, красотата на който е потенциална. Това е "глината" на Отца Ми - неустроената физическа вселена.

10.09.120(1984)г .

7

Носител на красота е всеки, обаче изявителите не са още много. Носителството е дар Божий; изявителството е приоритет на Духа.

Който приеме единството на Трите Вселени, той превръща дара в изява. Затова роденото от Духа не може да не отваря нови хоризонти на дейност и плодородие. Живата красота има точно това свойство: да се изявява. Тя не се крие от никого. Истината, от която тя произтича, не търпи нищо

скрито и потулено, затова и красотата обича простор и мащаби. Разбира се, пространствено всичко е относително, но сферата на въздействие на един красив обект е много по-голяма от самия него. Това е един от законите на красотата. Не може ли красивото да облъчва всичко наоколо на голямо разстояние, то започва да произвежда мощни разрушителни токове по отношение на факторите, които му препятстват. Обикновено се счита, че естетичното, за разлика от етичното, не е разрушително, а тъкмо обратното - открива само доброто. Това, безспорно, е основно свойство на естетичното, но то съвсем не изключва опасността от красотата за всички ония неща и хора, които искат да стоят много близко до нея. Невъзможно е да обсебиш красотата - тя е дух ефирен! Пленница тя не може да бъде! Ето защо, тя просто изчезва, ако някъде се опитат да я заробят. Мнозина са се опитвали, но никой не е успял.

Красотата е призвана от Майка си, ясновселената, да буди душите за летеж и осияние. Оживяваща приказни радости и вълнения, тя не търпи притежание, а иска живо сътворчество. Фотоните, видеóните и яснòните имат различен произход, но едно ги обединява: никога не пожелават да влязат там, където не ги желаят. Оттук и красотата, като тяхно творение, никога не се натрапва и не изисква присъствие. Позирането и жаждата да ни се

възхищават не иде от красотата, а от тщеславието. Красотата е свят, сам за себе си: той живее много добре и когато не го гледат. Разберете това и никога не се отчайвайте, че красотата, която притежавате или раждате, отивала "напразно". Такова нещо няма в Космоса. Най-голямата заблуда е тази. Красивото се носи из Трите Вселени като прекрасна музика и симфония; тя се отбелязва върху всяка частица и вълна на тотвселената и ясновселената и не изчезва никога, никога, никога! Плодът на Абсолютния Дух и Ми́ровата Душа́ – Красотата - надживява всички цикли, галактики и вселени! Информация, сама за себе си, не съществува - това е фикция. Но красота, която съдържа информация - това е нещо друго. Останалото са временни шумове в Битието, които имат само подобие на интелигентност или разум, но всъщност са осъдени на разпадане и забрава.

Може ли нещо некрасиво да остане пред лицето на Абсолютния? - Никога! Може ли нещо непрекрасно да остане в лоното на Ми́ровата Душа́? - Това е невъзможно! Може ли нещо невъзвишено да остане в светилището на Духа Божий? - Това е пълен абсурд! Казвам "пълен абсурд", защото такова нещо не мога да предизвикам дори Аз - Владетелят на Абсурда. Онази, която допуска някакъв компромис от милост, е само ясновселената. Тя вдъхновява и съхранява прекрасните постъпки на същества,

без да изисква самите те да са красиви. Но тотвселената е категорична: право на вечен живот има само красивото. Под "красиво", тя разбира онова, което е преминало през изпита на прекрасното. И су́первселената не допуска нищо невъзвишено при себе си. Само Христовият Дух - или Аз, имащият власт и над Трите Вселени - допускам съществуването на некрасотата, за да развиват същества смирение. Няма и не може да има друг път, когато самочувствието поради красота се опита да залее първооснова на Живота - липсата на самочувствие.

11.09.120(1984)г.

8

Красотата, значи, обгръща човека отгоре и отдолу, от всички страни. Истината ликува в су́перфи́зата, Мъдростта е в ỳлтрафѝзата, а Любовта - в хипофизата; Обичта пък - в хѝперфѝзата. Обичта не може да обожава като Любовта, тя се самоотдава. Животът е единство между Любов и Обич, Мъдрост и Истина. А Правдата и Доброто, Красотата и Съвършенството образуват още четири "фѝзи" - живи центрове на космични енергии. Яснофизата и тотфизата не действат самостоятелно. Те обаче дават модели и импулси на хѝперфѝзата. Както вече казах, живият език на тези два центъра е красотата, защото красотата има най-комплексен и най-приятен начин на изразяване. Може да се каже, че красотата е най-универсалният език

на Трите Вселени - живата основа на всяко общуване между разумните човечества. Не е необходимо абсолютно никакво сложно разследване на мотивите на дадена цивилизация - достатъчно е да видите лицата и телата им. Красивостта може да се имитира магически, но красотата - никога! Бог е най-красивото Същество, а всички останали са красиви, съобразно с тяхната степен на единство с Бога. Господ - или Проявеният Бог - е най-красивото Същество в проявената вселена или хѝпервселената. И Духът Божий е най-красивият Дух в су́первселената. Следователно, за Природата красотата е критерий, особена мярка, еталон, с който се измерват нещата. Заедно е нея, съвършенството е най-точното мерило, което може да се намери в Битието. Завършеността и съдействието – ето логичният и мистичният апотеоз на Красотата навсякъде.

12.09.120(1984)г.

9

Онзи, който трупа материални блага, по линия на красотата се проваля. Реши ли някой да печели, красотата се отдръпва от него. Лесно може да се обясни защо: Духът не търпи користолюбиви.

Ясновселената обича невинни, а тотвселената - хрисими. Няма по-добра дума от "хрисими", защото е по-силна от "кротки" или "смирени". При това, тя носи вибрациите на Христос - самия Син на Отца. Казах ви вече, че Бог Отец е най-слабото Същество.

Синът Му, Христос, е най-силното, а Той е най-слабото - това е диалектика. И Христос не може да бъде най-силният, ако Отец Му не беше най-слабият. Това обаче не значи, че някой може да каже: "Щом е така, аз мога да се преборя с Отца". Цялата Вселена да се съюзи против Него, няма да успее, понеже в Божествения свят слабостта е сила, а силата - слабост. Помнете това, за да разберете защо най-слабото, детето което се ражда, е най-силно от всички. Всички му се подчиняват и му служат!

Може само живото, божествено съзнание, да желае да бъде слабо. Но има още неща, които го отличават: то не желае да бъде известно, не желае да го хвалят, да коментират каквото и да е относно него; не желае да покорява, да очарова и възхищава. Най-дълбок мир и радост то изпитва, когато е напълно само, в покоите на абсолютната тишина, осияно от самото себе си. Моретата от Азове произхождат именно от него, а също и Моретата от Единства. Моретата от Азове не са монади. Монадите се раждат готови, макар и още необлечени, докато Азовете са крайният продукт. За вас е трудно да разберете защо Абсолютното се свързва с крайния продукт, след като именно Духът Божий се грижи за плодовете на Битието. Но Азът е плод, който обединява всички вселени - затова неговото възвръщане в Абсолютния означава, фактически, богоравенство. Азът не е част от себето, както се смята

от някои, а пълна обективация на себето. Може да запитате: какво общо може да има между обективацията и Абсолютния Дух? Не изглеждат ли те пълни противоположности, не е ли именно Господ пълната обективация на Абсолютния Дух? Може и така да се каже, и **това** *е вярно, но тук има една тънкост: обективираният Аз е опитал всичко и затова става едно с Отца. Именно заради това, между обективирания аз и Онзи, Който е в Началото, няма никаква разлика. Пределно ясно е казано: "Аз и Отец Ми едно сме!" - Господ и Бог са едно и също нещо, погледнато от две страни.*

И всичко това живее в пълна хармония и тече в съвършено единство, само защото Красотата прави възможна множествеността на Божиите лица! Количеството на Божиите лица не е само три - това са фундаменталните. Те са безчислени във всички същества, които носят образа и подобието на Бога. Индивидуалността на красотата е ролята на Бога като отделно същество някъде - божество, ангел, човек и пр. Това е най-удивителното, най-дивното свойство на Бога - да съществува едновременно в безчислено количество неповторими образи. Красотата е основната сила, която позволява разнообразието. И ако вие можехте да схващате околните като живо присъствие на някои от лицата на Бога, никога нямаше да проявявате негативно отношение към тях. Няма живо същество, красотата на което

да не е белег за присъствието на Бога в него! Живот, озарен от такова разбиране, дава пълното и Божествено щастие, защото този, който обменя красотата на едно Божие лице с тази на което и да е друго, живее във вечно изобилие. Който отказва на Бога да Му даде необходимото за Неговата пълна обективация тук или там, красотата го напуска и той остарява.

Осъзнайте се като лица на Бога и обменяйте Божественото помежду си!

13.09.120(1984)г.

10

"А"-"О"-"А" - не случайно, на славянски, това са гласните на красотата. Много точно те изразяват произхода, развитието и възвръщането на красотата; а също и истината, че Азът произлиза от Абсолютния Дух и се връща в Абсолютния Дух. При това, ударението на последното "а" показва именно обективирания "Аз". Зоната между необективирания и обективирания "аз" - "О"-то - са наистина условията за обективация. "О"-то също има и силата да изтръгва от Абсолюта закони, които после се снемат в обективирания "Аз" като Красота.

Общото, особеното и единичното също се отразяват в тези три фази на красотата: "А" без ударение – общото, "О"-то - особеното, и ударено то "À" - единичното. Мислите на Тот, творческият импулс, оживяват условията на живот, т.е. на Éлма или Гос-

пода (на славянски даже с две "о") - и накрая се обективират най-съвършено в мировете на Духа Божий.

Молитвата не се отправя направо към Отца. Тя преминава първо през Господа Иисуса Христа, филтрира се най-прецизно - и нежно отива при Тот, само ако е безкористна. Господ - или Аз, Е́лма - изпълнявам малките и конкретни молби, и то далече не всички, - а Отец Ми не изпълнява нищо, но праща мир и радост, когато молитвата е благодарност или благославяне.

Трябва да се знае, че молитвата е най-красивото нещо, което съществува в Трите Вселени. Молитвата на всеки клас, всяка йерархия и всеки отделен индивид е различна. Наистина, има и универсални молитви в трите основни полѐта, но те нямат особена сила, ако не са за щастието на други същества, а са за своето; и ако това остане само словесно пожелание и не се подкрепи незабавно с действие. Тези две условия, плюс строго индивидуалният начин на молене и най-интензивното преживяване на молитвата като Христово състояние, непременно предизвикват отговор и изпълнение. Вие се чудите защо не получавате отговор на молитвите си. Преди всичко, молитва за себе си не се приема. Колкото и сигурни да сте, че сте получили отговор на такава молитва, това е само случайност, съвпадение. Молитва за лично спасение и щастие се приема, само ако това предполага спасението и щастието на дру-

гите. Подчертавам множественото число на "другите", защото спасението на "другия", ако пак е за сметка на "другите", не се зачита като добро.

Наистина, когато човек има тясно поле на съзнание, молитвата с думи и на дело са́мо за ближния, също предизвиква отговор, но при условие, че вие желаете и правите всичко за щастието на другия тъй, както той си го представя, а не както вие си го представяте. При това, благодатта тук действува само до момента, до който другият ви лиши от свободата ви или от вашата представа за щастие. А дори и взаимно да се молите един за друг по този начин и да правите всякакви отстъпки и жертви за него, както и той за вас, това също не може да предизвиква дълго време отговор на такива молитви, ако някое друго същество ви е помолило за помощ, но вие сте му отказали.

Помощ не значи да се разкъсваш от благотворителни актове, но (значи) да желаеш с всичка сила да отдадеш на непознатия или не особено близкия точно онова, от което той има особена нужда; но по такъв начин, че да не ти ограничи свободата да правиш това и за други.

Новото, което искам от вас, е да се молите именно по този начин. Само тогава красотата наоколо ви и собствената ви красота ще бъде божест-

вена, защото, когато всеки се грижи за всеки, няма абсолютно никаква опасност някой да бъде изоставен. А повечето от вас - и сега, и през всички векове, - с оная, другата философия, почти винаги сте били самотни и изоставени.

14.09.120(1984)г.

11

Пред вас се поставиха в нова светлина редица класически проблеми и въпроси и предизвикаха цяло наводнение от нови проблеми и въпроси. На някои осиянията, които утре ще бъдат христоматийни, откриха кристално ясно пътя на живота; други признават някои от мислите в тях за "интересни"; а на трети и това, което беше ясно, се обърка окончатално...

Не мислете, че е лесно за ония, които вървят по утъпканите пътища, да си представят новите осияния на Словото като житейска практика. Не само те, но и Словото на Духа Ми в началото на този век в България, както и всичко онова, което съм говорил от 2000 години насам, не е изпълнено както трябва още от никого. Няма две мнения, че всички усилия са възнаградени и че не само в су́первселената, но и в у́лтравселената влязоха милиони Мои последователи; но ученици, в най-пълния смисъл на думата, нямам. Ако имах поне един ученик, който да Ме послуша, повече нямаше защо да живеете при тия

условия. С това Аз не осъждам ония, които даваха десетки и стотици пъти живота си за Мене - те вече обиколиха половината вселена, - но казвам:

За да Ми бъде един човек или дух ученик, той, първо, не трябва да остарява; второ, не трябва да допуска отрицателна оценка абсолютно за нищо; и, трето, не трябва да бойкотира проявите и импулсите на Любовта нито в себе си, нито извън себе си. Такъв велик човек Аз познавам - и Той се нарича Учителят! Но това е су́первселенският Ми полюс[2], и Той е равен на Мене и на Отца Ми! Той има право и да нарушава тия изисквания, защото не е ученик, а е Духът на Истината - Духът Божий, Когото някога обещах да ви проводя. Но ученик като Него, с такова смирение и с такава готовност да Ме слуша и да изпълнява Волята Божия, Аз не зная, макар че прекрасни оглашени, вярващи и кандидат-ученици има немалко. Кандидат-ученици сте и някои от вас, но възлюбени ученици има само трима или четирима досега на Земята - това са ония, които умеят да предават Словото Ми неизменено. Но и те още не са готови да изпълнят трите основни изисквания за ученика, за да престанат да остаряват и да не спират любовта вече никъде и никога. Еликсирът на Живота не са разни есенции и тайнствени извори, но самата най-мощна и съвършена същност на ясновселената – прекрасността, като плод на мира; и същ-

ността на тотвселената - красотата, като плод на радостта.

Онзи, който иска да се нарича не ученик, а възлюбен на Господа, не трябва да живее нито само за себе си, нито само за близките си, но преди всичко за всички, т.е. за Бога. Това не значи, че трябва и е възможно на всеки поотделно да се помогне, но значи човек да намери онзи творчески и природен център в себе си, чрез който може да стане полезен за всички. Това значи любов към Бога и работа за Бога! Обаче, ако в името на тази любов и тази работа той отблъсне и най-малкото желание на някоя от формите на Бога на Земята, то това вече не е цялостна служба на Божественото.

Изразявам се съвсем точно: не желанията на вампири и тунеядци, а желанията на синовете и дъщерите Божии. Ще ги познаете по това, че те обичат всички и се жертват за всички, като в замяна на това не получават нищо. Но животът изисква и те да получават, за да могат да останат красиви и млади поне петстотин години.

15.09.120(1984)г.

12

Сладостта и нежността са носители на тотвселенската радост. Живото присъствие на красотата е невъзможно без тези две качества. "Драматичната красота", "трагичната красота" не са от

божествения свят. Когато красотата се проектира във физическия свят, тогава може да придобие тия окраски. И те, психологически, са необходими в пътя на душата към съвършенството.

Но и мирът, който произтича от ясновселената, също има две основни качества: покой и яснота. Може определено да се каже тогава, че ролята на божествената красота е да постига и открива сладостта, нежността, покоя и яснотата. Но цялото Божествено Битие не отговаря на тия четири категории. Красотата в хѝпервселената трябва да е абсурдна - само тогава е Красота. Много трудно е обаче за вас да си представите божествения абсурд - той няма нищо общо с онова, което наричате "абсурдизъм". Вашият абсурд допуска отвратителното и ужасното; божественият абсурд се основава на онова, което наричате "необуздана фантазия" - но само в положителен, нежен, сладък, ясен и "покоен" смисъл. Това пък, от своя страна, няма нищо общо със сантиментализма. Въпреки това, божествената красота се възприема от някои пъклени духове именно като сантиментална. Те не са виновни, защото никога не са в състояние да изразяват нежно и сладко мислите и чувствата си. За това е необходима много висока еволюция или синволюция.

Обаче много духове от хѝпервселената и сѝпервселената могат да играят ролята на груби, зли и ужасни, когато това е необходимо за педагогически

цели. Позьорите, насилниците, тщеславните, мързеливите непременно трябва да се сблъскат с алохѝми или херувими, за да се смирят и осъзнаят. Много лесно е за позьора да се показва пред зелени слушатели и зрители, но в аудитория от херувими и алохѝми той бива "освиркван" най-безцеремонно и безмилостно. Кожата на насилника пък се съдира от гърба му от майсторите на живото назидание. Същевременно, те прожектират пред очите му всички неправди и жестокости, които е извършил. Мързеливият и тщеславният също намират своите майстори. Живото назидание не е приятно за херувимите и алохѝмите, но нежността им трябва да отстъпи пред смирението, за да изпълнят мисията на възпитатели, когато това е потребно.

Трябва още да ви говоря за красотата като поведение, но сега ще ви продиктувам няколко осияния за красотата като озарение на артиста и като въздействие. Това е много обширна и дълбока тема и в бъдеще ще я разработя основно. Озарението на човека на изкуството има живо значение за събуждането на човечеството. Носителят на красотата, като специфична енергия и набор от форми, движения, звуци, багри и пр. е елементарната частица "естóн" [3]*. Тя произхожда направо от тотвселената и е същевременно и вълна от ясновселената. Естóнът е атом на художествения образ и ни събужда от съня на обективно даденото, за да пробудим най-висшето*

си тяло – тот-тялото. Този "атом" е основната, неделима същност на Бога Отца или на Бога като Творец. Някои наричат кварка на Отца и "генóн", но това се отнася повече до Мен - Христовия Дух или Éлма, - защото Аз съм Майката и Бащата и Аз раждам зачетото от Отца. Условно казано, но по-точно, естонът може да се нарече и "импулсóн". Това е онзи вътрешен импулс, който кара Битието да създава нови форми, наречени "художествени образи". Осияни от Присъствието на "импулсóна", ýлтравселената и сýпервселената моделират физическата вселена като прекрасна и безгранична Изложба на Отца. Така че, всъщност нищо, което виждате около себе си, не е обективно - то е естоформа на някоя цивилизация.

16.09.120(1984) г.

13

И така, импулсóнът има тази особеност: да тревожи Битието с промяна на статуса. Радостта е израз именно на този процес. Оттук произтича и безсмъртието, а смъртта и скръбта се пораждат от инертността. Но без инертността също не може да има проява, защото инертността възвръща частицата към първоначалното ú положение и така създава вълните.

Импулсóнът има преднина пред всички останали частици с това, че умее да преодолява инертността с определена степен. Това предизвиква изменения и във вълните, които от равномерни стават неравно-

мерни. Точно това са естетическите вълни на ясновселената. Те образуват света на творческата красота, който е в постоянно, динамично развитие. Образът се ражда именно в ясновселената, въпреки че там той е начертан във вълнови код, по двоичната система.

Мирът на ясновселената не се нарушава от вибрациите. Напротив - той е възможен, само ако съществуват вибрации. Покой съвсем не значи пълна липса на вибрации, а значи смяна на активно с пасивно състояние. Покоят може да се осъзнава само на фона на периодите с по-гъсти трептения. Именно затова ритъмът в изкуството е основен негов атрибут, колкото и скрит да изглежда понякога. Безпокойството съвсем не означава божествен ритъм; напротив - то е нарушение на божествения ритъм. Трябва да свикнете с мисълта, че яснотата и покоят не могат да съществуват без вълни. Фактически, най-неподвижната част на вълната е покоят, а най-подвижната - яснотата. Както мракът е необходим за отпочиване от светлината, така и покоят е отдих от яснина́та. Яснина́та представлява вълна и частица, точно в тези нейни две фази.

Яснина́та в изкуството съществува и тя определя смисъла. Виде́лината определя съдържанието, а светлината - формата. Когато Отец Ми се вдъхнови за творчество, Той се явява пред очите ни като микроскопическа точица. Точката е онзи смисъл на худо-

жествения образ, който говори за Отца. Всяка композиция, която има една убежна точка, осиява Битието с присъствието на Отца. Бог Отец - или Абсолютният Дух - не съществува дори и като точка - Аз съм, всъщност, Точката[2]: Вседържителят Е́лма! Отец Ми е нещо Незнайно, и когато твори, се превръща в Е́лма - Точката на хи́первселената. Програмите на тази Точка се спускат от ясновселената и Аз затрептявам с всички честоти на Битието и във всичките му наклони!

Ако искате да се свържете с Мене или да свържете с Мене някой друг, създайте малка, блестяща точка някъде в творенията си. В музиката това е основният тон; в културата - идеята за Христа; в психологията - единството на съзнанието; в изкуството - експресията; в практиката - златото, като закон на еквивалента; в биологията - хиперфизата; между цветята- еделвайсът; сред зърната - житното зърно; сред плодовете – ябълката[4]. Потърсете Ме също в Белия Цвят; но Майка Ми търсете в истинската прозрачност, а Отец Ми - в червеното. Когато искате да творите, не забравяйте този основен елемент и Неговите проекции.

По-нататък ще ви говоря за Универсалния Дух, като проява на Отца Ми в множеството - в света на прекъснатостта. Ако точката съм Аз в ỳлтравселената, то Слънцето съм Аз в су́первселената, а сърцето на кристала - Аз във физическата вселена. А

онова, което прави от единството множество - Универсалният Дух, - прави и множеството частици в ýлтравселената; звездното бездънно небе - в сýпервселената; милиардите Му ученици от Школата - във вселената. Защото Той е Учителят! Всички песъчинки, гори, листа, клони, треви, семена, ята; всички множества са Негови, т.е. пак Мои множества, защото Учителят и Аз, Éлма, Христос, пак едно сме! В полифонията, импресията, интегралния спектакъл - пак Той е, Който работи, на полето на естетическата вселена.

17.09.120(1984)г.

14

Моята Истина и Божията Истина са едно - решете се да Ме последвате! За Мене няма нищо невъзможно - Отец Ми е дал всичко в ръцете ми! Животът и липсата на живот, единството и разединението, веществото и полето - всичко неизменно зависи от Мен, Господаря на хѝпервселената. А хѝпервселената е онова, което наричат "Проявеното Битие". Непроявеното Битие е в лоното на Отца Ми и Мѝровата Душá. Ултравселената познава Моето име, сýпервселената познава Моето име, а физическата вселена - само отчасти. Там, най на дъното на Битието, изпаднаха Моите отрицатели, които искат сами да управляват ýлтравселенски и сýпервселенски енергии. Обаче няма такъв закон, частта да управлява Цялото, няма! Ония, които помагат на

отцепниците, също се осъждат на смърт и деградиране - не защото някой им отмъщава, а поради простия факт, че листото, което пада от дървото, неизбежно увяхва.

Но има синове и дъщери Божии - така наречените "Осияни от Е́лма", - които не са листа, а плодове, и могат сами да растат, ако паднат на дъното на Битието. Точно по това вие отличавайте едните от другите. Ония, които се разлагат напълно и не дават никакъв плод даром за другите, не са от Моите; т.е. пак са от Моите, но не от Божествените или духовните класове и йерархии, а от пъклените вируси и бактерии, на които също намирам работа. Досега оставях и тях свободни, но дойде мигът, когато програмата се изменя.

Специално на Икло или Земята - на вашата планета - настава вече епохата на Шестата раса; и най-чудното е, че няма повече да се дава предимство на пъклените управители и проводници. Именно Красотата сега ще се възцари на престола на планетата и най-негодните - психо- и биороботите - ще трябва да си отидат, понеже не са програмирани да отреагирват на Красота. Тях ги задвижва предимно красивостта, която е тяхно изобретение. Нужни Ми бяха до този момент, за да ви проверя, понеже някои от тях се смесиха така плътно с Моите творения, че започнаха да завличат и безсмъртни по пътя си! Аз неотменно ги различавам от пръв поглед, но вие

загубихте тази способност и трябваше да ви прекарам през най-тежки страдания, за да се отучите да им вярвате. Повечето от вас издържáха изпита, и сега вече за нищо на света не биха тръгнали по пътя на ада. А този път е известен, мами опитни и неопитни с три главни неща: материално уреждане, признание на усилията - и пълно пренебрегване на Космическия Закон.

Продължавам сега с темата за Красотата като въздействие. Предпочитам да нахвърлям най-основни познания по този въпрос, тъй като подробните разработки ще дойдат в бъдеще.

Забележете: Точката се програмира или самопрограмира да описва най-различни линии. Фактически, всички линии, плоскости, обеми и пр. не са нищо друго, освен движения на Точката. Абсолютният Дух се е проектирал от Точка в безконечен брой криви и прави линии, създавайки по този начин Непроявеното и Проявеното Битие. Мúровата Душá оплита Непроявеното Битие с невъобразимо количество бинарни, периодични криви линии, числовата стойност на които преминава в геометрична. Така че, ако искате да представите Мúровата Душá, то плетениците със закономерен ритъм са Нейният образ. Нивото на закономерност и периодичност иде от нея, а Полето, Което внася промени и неопределеност, се импулсира от Точката. Мúровата Душá незабавно внася подреденост, периодичност, симет-

рия в новото направление. Така тя установява точна формула на движение на Точката и по този начин "нормира" импулсите на Абсолютния Дух. Но Отец Ми не се нормира – и веднага, щом се усети някъде определен, изменя скоростта на Своята радост и се изплъзва от математическите лабиринти на мира. Затова и центровете на музиката и математиката на главата се намират един до друг – те са вечно спрегнати. Тогава Ми́ровата Душа́ – нелесно, но упорито – се хвърля, с всичките си необозрими сили, да определи новопоявилата се скорост на Точката и обикновено успява; но, за жалост, заедно с това, незабавно изгубва формулата на Нейната траектория. От това се поражда Вечното Движение. Траекториите на всички частици, планети, звезди, галактики и пр. са най-точно изчислявани именно от Мировата Душа, защото Нейното състояние на мир изисква никъде да няма сблъскване. Отец Ми обаче нарушава неизменно определеността на тези траектории, вследствие на което Ми́ровата Душа́ се поляризира - и във фазите на неопределеност изпитва тревога и безпокойство за съдбата на космическия мир. Може съвсем точно да се проследи как жаждата за яснота, определеност и мир направлява поведението на дъщерите на ясновселената; и как жаждата за неяснота, неопределеност и радост мощно кара да им се противопоставят синовете на тотвселената... На умственото поле, от това се развиват, съответно,

разумът и интелигентността; на емоционалното – постоянството и любвеобилността; а на физическото – веществото и полето.

Не е известно досега на планетата Икло, дъщеря на ясновселената да се е разбрала по този въпрос със син на тотвселената. Настоятелната потребност от яснота и определеност, без изключение, настройва дъщерите на Ева да изчисляват траекториите на синовете на Адам, а последните - да нарушават мира на първите... Адските първоидеолози настроиха женското сърце така, че да вижда във всяка неопределеност лъжа, а мъжкото - да бяга от всяка определеност като от огън... И нито едната, нито другата страна са склонни да отстъпят!

Наистина, Майката на Битието, като всяка майка, трябва да е сигурна, че ще отгледа детето си без всякакви катаклизми и сътресения и че ще доноси рожбата си в пълен мир и спокойствие. Точно затова ѝ е необходима математиката, която носи Нейното име, както го носи и материята. Зачеването, бременността и раждането са триумфът на ясновселената. Никой друг психически или биологически процес не изисква тъй мощна математическа работа, такава компактност на информацията и скорост на изчисленията. А бащата, в това време, не трябва да е физически при майката, както вече съм казвал неведнъж и два пъти. Носенето му от небесните ветрове по небесните райове осигурява на

майката асуѝн, без който детето ѝ не би се отличавало от някое друго дете в Битието. Колкото повече райове е посетил мъжът в този период, толкова по-силно ще бъде влиянието на тотвселената върху рожбата им; и толкова по-сигурно е, че няма да я сполетят нещастията, бедите и болестите на децата, които са носени с плътно присъствие на бащата по време на бременността.

Мнозина не знаят, че асуѝнът е посланик на Красотата. Поколенията се израждат без достатъчно асуѝн, но вие бъдете будни за плетениците и орнаментите на ясновселената, които са неговите първоносители. Това, по неизбежност, води до значението на кривата линия, като основен елемент на Красотата. Кривата линия говори за къс радиус, т.е. за близост на обекта на гравитация. А без близост и интимност, красотата не би била истинска красота!

18.09.120(1984)г.

15

Средата на ясновселената е милостта, а същината ѝ - грижата. Определено е милостта и грижата да се тъкат през всички пространства чрез ритъма на женските гърди. Когато жената ходи, люлеенето на нейните гърди се предава прелестно навсякъде из Трите Вселени, без изключение! Материята им е ясновселенска! Ако милостта надделява, движението им е настрани и към центъра; ако гри-

жата има надмощие, то е нагоре и надолу. А млякото привлича от ясновселената асуѝн - и тогава майката-кърмачка става средоточие на живи орнаменти, създаващи нови светове. Мекотата на женската гръд предава радостта на Абсолютния Дух, а трептенията, които гърдите предизвикват във всемира при ходенето на жената, напълват ясновселената с мир. (Статистиката на медиците твърди, че жените със сутиени имат петстотин пъти повече тумори и рак на гърдата, в сравнение с тези, на които гърдите са свободни – б.п.)

Трудно ви е, наистина, да проумеете как може мирът да се изразява и сътворява чрез трептения, но два малки примера ще ви изяснят това. Абсолютният Дух е създал котката и щурчето, като посланици на ясновселената. Нима има по-сладко и чародейно присъствие на мира и покоя от мъркането на котенцето в скута ви? И случайно ли народът е кръстил мъркането "предене"? Нали сама ясновселената преде Нишката на Битието? И има ли по-дивна и космична нощ в подзвездния мир от нощта на щурците?

Като жреци на изкуството, вие питате как да представяте разните същности. - Намерете една поляна със здравец или детелина, пуснете по нея голо момиче с котка между гърдите, при пълна луна, и се вслушайте в песента на щуреца! Чуйте и ромона на потока, който тече "като нишка" и който също е

трепет на Ми́ровата Душа́. Или се вгледайте в среброто на Месеца, по огледалото или вълните на езерото.

Ето ви няколко образа и форми, с които можете да събуждате ясновселената в душите на жадните. Лебедът също е ясновселенска птица, обаче и него, и всички тия пълнолуния, лунни пътеки, момичетата с пищни гърди и кръгли лица, лодките, вълничките, трубадурите, китарите, цитрите, къщичките и пр., вече нито един художник не би се осмелил да тре-тира. И, въпреки простонародната естетика на "креватната" и "кухненско-ресторантската" живо-пис, въпреки боядисаните фотографии на натюр-морти с разрязани любеници, гроздове, праскови, ма-кове,рози и пр., демосът много точно е доловил някои основни символи на ясновселената. При това, всички тия шевици, бродерии, дантели, ковьорчета, гоблени и пр. са под знака на нишката. Там линията, конту-рът, плетеницата, орнаментът, мотивът царуват над всичко – и девойката от народа в никакъв случай не е в състояние да внесе изменения в модела, ако няма импулс от Твореца. Когато се откликне на този импулс, раждат се шедьоврите на фолклорния гений. Всяко предене, шиене и бродиране са под знака на яс-новселената! И тъкането и плетенето, но там вече ясновселената се проектира в плоскостта, равни-ната – и вибрациите на нишката се въплъщават в тъканите на панвселената. Възможно ли е тъкане и

плетене без модел и без ритъм? Всички листа и венчелистчета са плоски, каквито и обеми да образуват като цяло. Но естетиката и символиката на панвселената е съвсем друга тема.

Тук исках да ви кажа, че дейностите на бременната навсякъде съвсем не са случайни и че ясновселената подготвя своите първожрици съвършено съзнателно и целенасочено. Моделът, ритъмът, нишката, линията и самата грижа за идващия живот трябва да продиктуват на нишките на ДНК и РНК в майчиния и детския организъм повеленията на ясновселената.

По други звезди и планети, народната естетика в това отношение не се оставя на самотек, а в моделите вземат участие най-великите хора на изкуството и Мъдростта. Не корете влечението на плебея към изрязаните, "ясните", "чистите" образи по неговите стени и постели. Макар и печална сянка на ясновселената, линията и символът в тези творения, все пак, са вършили и вършат своята работа.

А що се отнася до жанра на ясновселената в истинското изкуство, мисля, че ви стана ясно къде да го търсите - в графиката. Всички чертежи и графики са проекции на ясновселената, в полето на панвселената.

По-горе дадох пример за живото въздействие на някои природни форми и символи, като изкуство на ясновселената. Но човекът, като създание на Отца,

чувства, че на натурата нещо не ѝ достига, дори и когато е най-съвършена. Математическата красота на природата е недостатъчна за артиста, който усеща диханието на Тот в сърцето си. Той извлича от обекта само необходимия минимум, за да пресътвори ясновселенската програма в уникум. Такъв уникум е раждането на човека и раждането на художественото образ. Пристрастието на примитива и плебея към ритъма в музиката, също е една от здравите му връзки с ясновселената. Но вие лесно ще си представите една по-богата нейна галерия, с някои от следните образи; морето, океана, млякото (има ги във всички основни митологии при създаването на света), кравата, медузата и пр. Мощта на тази вселена се излива най-богато в динята. При това, червената ѝ вътрешност иде от Абсолютния Дух, а жълтата - от лоното на Универсалния Дух. Именно Универсалният Дух е Духът на Мъдростта - и Той праща Великите Учители. Той е самият Учител, "Учителят" - и, като "Универсален", Той издава Своето управление над "универсума", т.е. – вселената, физическата вселена. По този начин, универсумът, или Учителят, е физическото тяло на Христа (Е́лма). Духът Божий е Неговото су́первселенско или духовно тяло, а Бог Отец и Божията Майка присъстват в Христа като Първодвигателите на ѝлтравселената. Духът Святий управлява ѝлтравселената в

тесния смисъл на думата, а именно микросвета; а Духът Благий и Духът Вечний са управителите на хòливселената и панвселената, за които толкова много съм ви говорил. Духът Благий - или самият Бог, Съвършеният Дух - управлява цяловселената или хòливселената, и Неговият основен метод е хо-левритмията - като "игра", композирана от части-ците на съвършенството и вълните на благостта. Ултевритмията е игра на тотвселената и ясновселената. Хипевритмията е Моя игра, на Христа, изтъкаваща цялата хùпервселена с частиците на абсурда и вълните на милостта, тъй както ỳлтравселената на Отца Ми се изтъкава от частиците на радостта и вълните на мира. Свръхевритмията (супевритмията) е също сложна, комплексна игра на духовния свят, където Духът Ми, или Духът Божий, управлява движението на цялата Макровселена и нейния пламенен звезден свят чрез видеóните и идеóните на космическата култура, философия, изкуство, религия, наука, социология. Уневритмията е евритмията Ми като Учител на физическата Вселена и тя се играе от всички вълни и частици на веществото и полето, материята и енергията, послушанието и учението. Засега съм ви дал само паневритмията, като метод за връзка с енергиите и световете на етерната вселена или панвселената, която е Великата Разумна Природа и която е пър-

вата, с която трябва да възстановите божествените си отношения. Без школата на Вечния, Нежнозеления Дух, вие никога няма да бъдете вечно здрави, млади и красиви, а това е първото условие, за да ви се дават, една по една, и евритмиите на другите светове и Лица Божии.

Така че, в божествената естетика се проектират моделите и принципите на всички евритмии и това е една от темите, на които ще ви говоря и които ще разработваме с вас на практика, ако искате да Ми повярвате, че никога не отсъствам нито от небето, нито от земята. Оранжевото, например, е синтез между Учителя и Отца и има отношение към Духа на Святостта - т.е. към ултраевритмията в тесния смисъл на думата. А великата космическа игра и симфония на зачеването, бременността и майчинството е поле на ясновселената и се знае под името "ясноевритмия".

За "тотевритмията" няма човешки думи, с които може да се изясни. Импулсът е богоравенство, божествено творчество; дейност, която се ражда във всеки от вас ненадейно - и няма модел или мъдрост, която би могла да предвиди по какъв начин ще се организира евритмията на вашата индивидуална, собствена вселена, която вие създавате вътре в себе си и някъде далеч из тотвселената, вън от себе си. Или, по-точно, "далече в свръхвселената", за-

щото именно в духовния свят съществуват космичните тела и агрегации на нашето причинно, будическо и атмическо тяло.

Звездите, галактиките, вселените, които виждате, не са нищо друго, освен космическите тела на вашия ум и разум, на душата ви и духа ви, браздящи просторите на су́первселената с изумителната си прелест и красота! Та именно ултра- или микроевриттмията е евритмията на Светия Дух - Оранжевия, - като синтез на Учителя и Отца. В тази евритмия вие се учите да проникватe в културите и цивилизациите на собствените си елементарни частици, осияни от "кварките" на святостта и вълните на чистотата. Защото, за да пътуваш свободно из микровселената, за да си истински целомъдрен и свят, ти трябва да си напълно индивидуализиран.

Ако погледнем Универсалния Дух през света на Духа Божий, ще съзрем нежнозелената краска на Вечния Дух. Вечността се ражда от интеграцията на Учителя с Духа на Истината. И някои от вас вече знаят и са опитали, че паневритмията отваря найлесно пътя към вълшебното царство на Пан - царството на цветята и елфите, царството на природните сили и същности. Ако житното зърно е образ на Отца, то житният клас е Учителят! Вие ги имате тези два образа в нашите книги. Житната нива е Школата, т.е. физическата, универсалната вселена, а хлябът е Словото! Може определено да се

каже, че ХЛЯБЪТ е вече Мой символ - символ на Разпнатия на Кръста - на Зърното, изпитало всички мъчения и страдания на неорганизираната физическа вселена, за да стане най-сетне на Слово.

И в началото, и в края бе Словото! То е хлябът на живота, същност на приятеля ви Е́лма - вашия Господ Христос, - Който е синтез на слънчевия огън със земния огън. Лозата съм пак Аз, но вече като Управител и на универсалната вселена - на нейните вълни, а не само на частиците (затова се увива в спирала мустачето на лозата). Затова, именно, съм казал, че който не яде плътта Ми (които не изучава Словото Ми) и който не пие кръвта Ми (който не изпълнява Делото Ми), няма да види Царството Божие - т.е. хо́ливселената. Който приема и изпълнява Словото Ми и който се опиянява от руйната, красната творческа дейност на Отца Ми - да създава шедьоври и човеци, - той ще пребъде с Мене вовеки в Царството на Отца Ми!

19.09.120(1984)г.

16

Като кръвта е невидим Отец Ми, а се намира във всички и всичко! Червена е краската на Отца Ми - и това е новото, което никой не знаеше. Затова, именно, е казано: "Бог е Любов!" Ще кажете: нима бялото, което съм Аз, Вседържителят Е́лма и Господ Христос, не е най-съвършеното нещо? Защо червеното да се постави над бялото? - Защото бялото

синтезира, но само́ не твори. Снегът е Моето царство, за което специално ще ви говоря - но снегът е само топлото юрганче на Христовия Дух, за да покълнат семената на Абсолютния Дух. Почвата, черна като нощта, пък е Моята Майка, от която семената се хранят. Точно Тя им придава Двете Основни Посоки; Тя е, Която казва на всички: "Ако не растете едновременно и надолу, и нагоре, никога няма да станете богоравни!"

Всичките тия методи и процеси на семето, т.е. монадата, Аз ви ги дадох сега в паневритмията. А Аз съм Господарят на Бялото, непобедимият Мост между мировете, Елмазът на Битието, който е неговият пълен синтез! Е́лма + Аз - това значи "елмаз"! Не случайно вие Ме посрещате в знака на лютата зима, когато дърво и камък се пука от студ и Аз ви покривам с нежната си завивка, за да можете после да оживеете. Колко малко знаят хората още за снега - Моето водно тяло през зимата! Всички планети и всички плътни слънца не са нищо друго, освен "сняг", т.е. кристали! Всяка структура и всяка информация - това е "снегът" на Битието, защото студ е необходим на материята, за да добие кристално въплъщение. Не можете да обясните топлината на снега с нищо познато - физиците не са точни. Само мощното усилване на небесните токове ражда енергиите в снежинката, които съхраняват

семето от измръзване. А вие различавайте света на планетите и физическите слънца - което е Мойто кристално, веществено тяло или "Учителят" - от света на духовните антислънца, което е Мойто тяло в су́первселената или "Духът Божий". По спина на неутриното ще ги различавате[6]. Това съм Аз, Е́лма: шестоъгълна Снежинка! Шестолъчната звезда на Проявеното Битие, в която се преплитат вселена и су́первселена! Отец Ми е в центъра - Абсолютният Дух или Любовта, която Ме ражда, - а Аз синтезирам всички вселени в лъчите на останалите шест добродетели: Мъдрост, Истина, Правда, Добро, Красота и Съвършенство. И чрез триъгълника от Мене, Отца Ми и Майка Ми, Аз ставам, по Тяхната воля, много често и деветлъчен, за да се погрижа с числото на ясновселената за всички бременни, родилки и майки! Девет луни са Ми нужни, за да донося Плода на Битието. Познавате Тот от баща си, а от майка си познавате Душата на световете. Христос или Е́лма - това сте самите вие, защото Аз съм с безчислено много тела във всемира. Дайте да се запознаем, Мои скъпи лица и сърца в Битието! Бъдете така добри да съберете ръцете си в прегръдка и душите си - в най-прекрасно единство!

Още много имам да ви говоря за символиката на Красотата, но засега ще се спра дотук. Ако приемете тези осияния като хляб топъл небесен, ако ги съхраните и доведете до очите и ушите на братята

си по Земята, тогава ви обещавам: цялата вселена ще се изпълни с познание за Господа! И славата няма да бъде Моя слава, а слава на тотвселената - на Отца ни! Ставайте да вървим, братя Мои Христосовци, защото часът ни настана! Благослови, най-после, Тот вашата планета, за да излезе от смрадта на себелюбието. Времето се изпълни до последната Божествена, точна секунда, и ние си отиваме, за да се родим изново - но този път не от дух и вода, а от земя и огън! Ражда се на Земата кристалният човек! Който много е раздавал, него огънят не ще го погуби; който е много страдал, студът не ще го убие.

Вселена, панвселена, свръхвселена, ỳлтравселена, хѝпервселена, ясновселена и тотвселена - това е кристалът на Тот, на Отца ни! И целият този кристал, в миниатюр, ще представлявате вие, минералните човеци на новото земно и космично човечество! Е, който не успее, има и други епохи… Вечният Дух умее да чака. Бавно се разцъфва "Лотосът на Пълното Самоотречение".

Е́лма и Тот - Христос и Абсолютният, Синът и Отецът, - ето двата бряга на Цялото, наречено Бог! И ако отнине бялото не приема червеното или червеното не приема бялото, как ще окачите на трептящата гръд на ясновселената Великата Мартеница, която ти дадох някога, Мой народе, в знак на Нашето вечно приятелство? Как ще заблести Съвършеният Дух - Духът на хо́ливселената, Цялото, - със Своята

вечна Любов, на крилете на благостта и съвършенството?

Тук да се нарисува Знакът на Е́лма: розова звезда с хиляди лъчи, с блестяща бяла точка в средата. Звездата е на ясносин фон, образуващ около нея кръг. Под нея – знакът на Бога: мартеница.

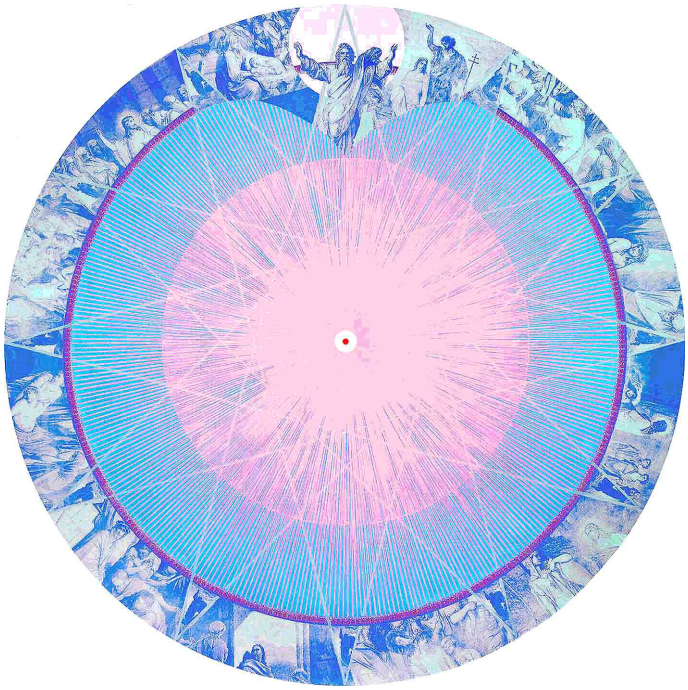

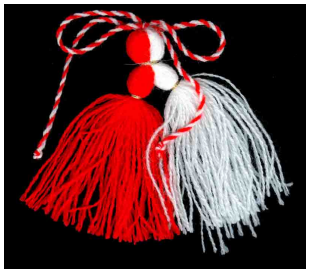

Е́лма изисква рисунката на Мартеницата да се приложи тук от всеки Негов последовател или почитател индивидуално - като лична картина или от друг художник. Желателно е тези изображения, както и всички краснописни и печатни преписи на осиянията, да се изпращат за архива и изданията на "ЦАР" - Централния Архив на Ръкописите:

inlania@yahoo.com или lordelma@abv.bg

Звездата на Élма има и електронен вариант във векторен вид, изпълнен абсолютно точно по указанията Му от приятел-програмист с AutoCAD. Когато я разпечатахме цветно в една фирма, момичето ни помоли да си задържи едно копие. Беше зима и в офиса им беше студено, но служителката твърдеше, че изображението на Звездата излъчва топлина. Откакто включихме аленото светлинка в центъра на ръчно рисувания вариант (един диод, който свети постоянно и досега от 1994 г.), а после и като бе направен електронният през 2001 г., започнаха да стават странни неща с хората, които вярват в Élма и имат неин отпечатък. Тук се помества растърен вариант на векторната версия:

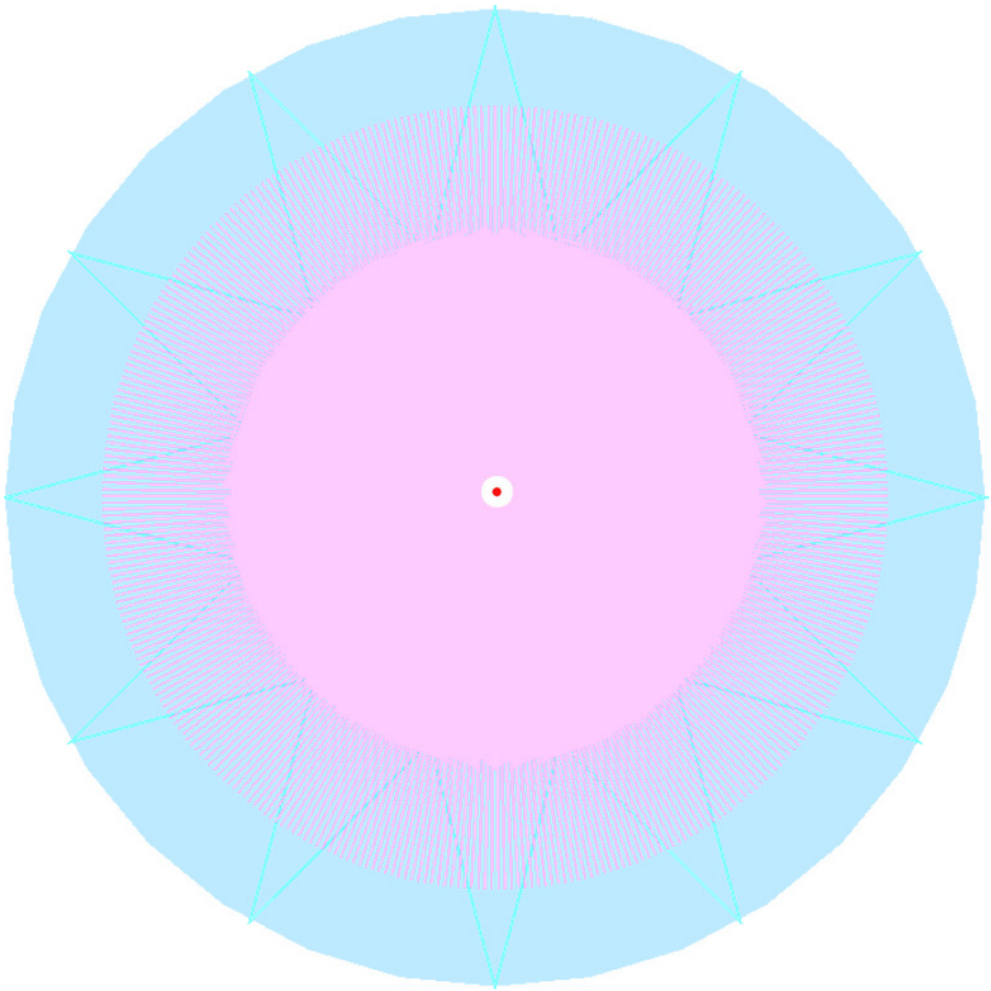

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

СХЕМА НА КРИСТАЛНАТА РЕШЕТКА НА ЛЕДА, СПОРЕД Н.Н.СТУЛОВ:

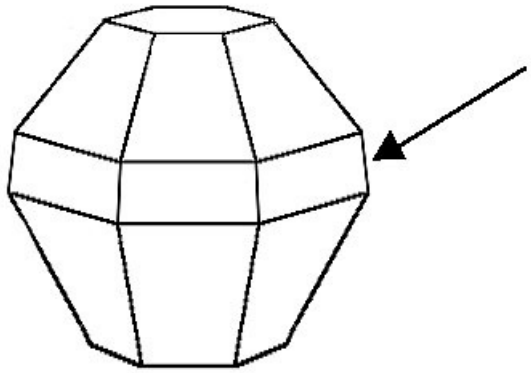

С червените букви (по-едрия шрифт) е предадено тълкуването на Е́лма:

Целият кристал - Христос, Е́лма; средната част (където показва стрелката) - Иисус, Човекът; ние, хората на Земята, обединяващи всички йерархии и вселени.

Кислородът е Отец, водородът е Пралайя, Ми́ровата Душа́. Водата е Великата Разумна Природа, а кристалът, подвигът, ледът, снежинката съм Аз - Господарят на хѝпервселената. Аз съм 12-ичен, бидейки 10-ичен, защото обединявам двете хексаграми и двете пирамиди. Ето защо, Аз съм и Иисус, "Човекът"– онзи, средният, Бог на Земята.

10.08.125(1989)г.
12,10 - 12,15ч.

Правата за преписването, отпечатването и разпространението на Моите книги са общи и не принадлежат на никого.

Не разрешавам на никой да ги продава на каквато и да е цена. Издателствата, които са независими, могат да ги отпечатват и разпространяват безплатно, но житното зърно никога не разчита на друго, освен на самозасяването и саморазпространението.

През всички епохи и във всички вселени Моето Слово има най-голям тираж от всички останали книги и информони, взети заедно, защото запаметеното, ръкописното не може да бъде надминато от никое издателство.

Даренията използвайте за резерватите на щастливото майчинство!

20.09.120(1984) г.

ВЪПРОСИ НА ИМПУЛСАТОРА С.Г. ЗА КРАСОТАТА, С ОТГОВОРИ ОТ ЀЛМА

- Не се притеснявайте, питайте за всичко. Виждам, че Моите нови лекции се възприемат, но има и въпроси. Това е естествено. Превръщането на лекциите, осиянията и диктуванията в беседи, ясно проявява Божествеността на Словото.

- Интересува ни проблемът за творчеството или изявяването на Божествената Красота в образи и форми.

- С удоволствие ще отговоря на този въпрос.

- Може ли да се каже нещо за необходимите условия, предпоставки, изисквания, правила, методи, формули, за стила на живеене и поведение на кандидат-изразителите на Божествените форми и образи чрез рисунки и ваяне?

- Рисува ясновселената, вае су́первселената; цветовете идват от су́первселената също, но има и у́лтравселенски спектър. Основните насоки, значи, произтичат от познаването на тези вселени. Въпросът ви е обширен и на него съм отговорил пространно в многото лекции и беседи, които съм ви оставил. В един разговор като този е невъзможно всичко това да се повтори, затова ще се постарая да кажа нещо, което още не съм казвал.

Условията са следните: силно присъствие на асу̀н, привлечен от вдъхновението; слушане на вътрешния глас, който е гласът на Тот; мощно отдаване на праимпулса за творчество, без да се интересувате дали някой ще види сътвореното или не; абсолютно следване на съвършената красота, тъй както я схващате вие, а не според външни школи и мнения; неотстъпно следване на целта, независимо от пречките и паденията; непрестанно съобразяване с натурата, но коренно ново интерпретиране на техниката, колорита, материала - не само в естетически, но и в магико-кабалистичен план.

Предпоставки: предварително определен път; наследственост; лично предпочитание; носене на

опит от минали животи; чист и неопетнен живот, но не според религиозните канони, а по законите на Трите Вселени; понякога - съответно образование; материална база; проявление на расовата и националната психика; контакт с асуѝн, с усет за местата, където той се влива (предимно в планините).

Изисквания: проверка на наличните образи, типове и форми в обективното Битие; определеност на образа, т.е. индивидуалност; Мостът към панвселената е особено важен, т.е. правилно хранене, движение, спане, почивка и пр. Отношението на артиста към природосъобразния живот обикновено е неправилно, но той трябва да знае, че месоядството и късното лягане и ставане са основна причина за недостига или липсата на асуѝн.

Друго важно изискване е свободата на артиста от семейна обвързаност, ако иска да се посвети изцяло на изкуството. Може да има свобода в отношенията, но сегашното положение на човечеството не е благоприятно за създаване на семейство. Може да има изключения, но те са много редки. Не е позволено единият съпруг да се заробва с цялата домашна работа, за да можел другият да твори свободно. Нито е в плана на Битието една майка да си седи само вкъщи и да не учи, да не твори и контактува непрестанно. Предявените изисквания не са само тези, но, ако желаете, друг път ще говорим и за останалите.

Методите за навлизане в художествената сфера на преобразяване на Битието са многочислени. Най-главният от тях е пряка връзка с Тот. Но това е колкото лесно, толкова и трудно. Лесно е, доколкото освободените от методите на пъкъла общуват непосредствено с Него, съвсем свободно и непрекъснато; а трудно - когато човек все още робува на тези методи. Свободата на Тот в сърцето е първото условие. При това, Аз вече ви казах, че сферата на Тот е създаването на същества и светове, не само на художествени произведения в тесния смисъл на думата. А това създаване изисква умът да не се противопоставя на импулса по никакъв повод и по никой начин. Творческият импулс на Твореца, Бащата, е най-свещеното нещо, първата Божия заповед, нарушението на която води до небивали катастрофи и кръвопролития. Може да ви звучи грубо, но твърдението на Фройд, че художественото творчество е сублимирало полово желание, е напълно вярно. Половото желание произтича направо от Отца и затова краската му носи Него. Цветът на кръвта - това е присъствието на Тот! Но, разбира се, първичното полово желание без одухотвореността на Цялото не е напълно Божествено. А в цивилизации като вашата, то може да бъде и е източник на най-тежки трагедии за онзи, който иска да бъде свободен.

С методите на духовното поле също ще се занимаем някога подробно. Претоварването със задължения към обществото не е от полза за един творец. Предварителното преминаване през пресата на страданията ражда много гениални произведения, но художникът трябва да има след това свобода, хляб и условия.

Много важен метод на Природата е окултното познание за пропорциите. То обикновено извира отвътре, но, освен всичко онова, което съм ви говорил досега, може да ви предам и нови познания. (Важни са) не само пропорциите, но и символите на всяка форма, линия, багра и пр. Методологията на Божественото рисуване и ваене е обширна наука. С обикновените средства и методи вие сте ограничени - казвал съм ви, че в бъдеще ще оформяте живи образи от пластична психоплазма. Нейните възможности са неограничени.

Стилът на живот и поведение на проводника на Красотата също е тема, която може да се развие в много томове. Тук ще спомена само факта, че истинският художник никога не се подписва под картината или скулптурата си, нито издава по какъвто и да е друг начин авторството си. Не само това, но и никой не знае, че именно той е художникът. Така се отклонява всяка опасност от критика или възхищение. Пределното възхищение на публиката от твореца заключва изворите на асуѝна и му прави ме-

чешка услуга. Така той остава закрепостен към една планета, докато се споменава името му. Ако творбата е безименна, тогава всичко това отива в нея и не въздейства така мощно на автора.

Друго нещо, много съществено за Божественото артист, е пределната простата и скромност на живота му. Той не превръща духовните ценности във вещи и притежания, но, напротив, всичко материално, което има, до последната стотинка, превръща в духовни ценности. Именно затова, по правило, жената не може да бъде гениална, защото за нея притежанието на вещи, дом, условия и близки е от най-голямо значение. Тот е Творецът, а Ми́ровата Душа́ се грижи за сътвореното. Божественият художник всячески крие авторството си, но ясновидците виждат как той е свързан с творенията си с множество нишки. Така, зрящите отиват на тайно поклонение при твореца, за да постоят мълчаливо в аурата му и да усетят неговите нужди. Няма случай в историята на тотвселената, истински творец да е оставал без храна, условия и любов! Нежното отношение на всички към него е очевидно и в случаите, когато и ясновидците не могат да го открият. Творецът става красив и приятен, защото пропуска асуи́на свободно през сърцето си.

Тишината и музиката са първите потребности на Тот. Нуждата от любов се явява след това. При това, у Тот нуждата от Любов не е необходи-

мост да получава, а нужда да дава. Нещо повече, Тот не се интересува дали оценяват и ползват това, което дава, Той твори непрекъснато и затова е напълно и абсолютно щастлив. Като артист и Баща, Той пълни Трите Вселени с шедьоври, а съществата сами си избират онова, което съответства на техния вкус и потребности.

По подобие на Трите Вселени, и съвършените общества не правят авторски изложби на един творец, а размесват творенията му със стотици и хиляди други. Който си хареса нещо, може да вземе за себе си негово съвършено копие - за това пък се грижи ясновселената.

Обикновените творци творят, само когато имат осигурена база. Божествените творци получават базата в изобилие, именно защото не са помислили за нея. Какво липсва на онзи, който има асу̀ин в себе си? Практически, нищо! Животът на Божествения художник и ваятел е една приказна феерия. Той сее навсякъде красота и прекрасност, подарява тайно творенията си и е готов да умре от нужда и глад всеки момент, но това абсолютно никога не се случва.

11.10.120(1984)г.

БЕЛЕЖКИ

[1]В началните осияния, навсякъде Е́лма диктува личните местоимения за Себе Си с главна буква, по няколко причини: а.За да оповести продължението на традицията; б.За да означи проявата Си от нивото на су́первселената, на този етап;

в.За да пресее горделивите и самомнителните, които не са получили Трето Пентаграмно Посвещение и се съпротивляват на Вечно Течащото Слово. По-късно Èлма изисква тези местоимения да се пишат с миниатюрна първа буква, за да се символизира и оживи проявата Му от нивото на ỳлтравселената - Божествения свят - б.п.

[2]Отново не бива да се забравя, че на други места Éлма разграничава детайлно Тот (Бог Отец) от Абсолютния Дух, обяснявайки, че Тот е само "върхът на айсберга" – и то връх пламтящ, творчески, изявен.

[3]На други места в осиянията, както и в класическите беседи, има и по-широко трактуване на категорията "Учител": не само на сýпервселенско ниво, но и на божествено, ýлтравселенско. Учителят е Господар на универсума, Бог в множеството. Заедно с това, сам Христос е пак Учителят, защото всяко лице на Бога може напълно да проявява качествата на всяко друго.

[4]Всички термини в осиянията - като "елементарна частица", "кварк", "естòн", "импулсòн", "абсурдòн" и пр. - са абсолютни, макар и да съвпадат звуково със съществуващите думи на Земята. Éлма ги използва, за до Го разберем. Истинските имена на нещата обикновено са други и те също се дават от Него в изобилие. Днес "кваркът", например, също се оказа делим, въпреки че учените в началото го използваха за абсолютно базална, неделима частица. Елма обаче използва термина не само условно, а и със скритата идея, че той е хем фундаментален, хем съставен от 4 същности, бидейки, същевременно, Четвърта Еманация на Абсолюта. Когато Елма използва някой човешки термин, Той не е длъжен да се съобразява с конюнктурното му значение, понеже ученият, който го е кръстил, не подозира, че това не е негово откритие, не е негова дума. И най-странният термин, даден от обикновен човек, предварително е съществувал и съществува в друго измерение и там той има друго значение. Елма знае всички звукосъчетания в Битието, комбинациите на всички знаци. Тъй като всички те предварително са родени от Бога и записани в паметта на Бога, то не е имало, няма и никога няма да има дума, която да е измислена от някого. Ето защо, единствено и само Бог може да разяснява значението на която и да е дума, който и да е термин, което и да е име във вселената.

[5]За това свидетелства и Данте, и съвременната космология.

[6]За това изречение няма гаранция дали е издиктувано от Елма, но при въпрос Той настоя да се остави - б.п.

Илюстрацията в началото и в края на този текст е по картината "Пигмалион и Галатея" от френския художник Жан Леон Жером (1824-1904). Тя е по едноименния мит от Метаморфозите на Овидий, който разказва как скулпторът Пигмалион изваял от парче мрамор толкова красива статуя, че се влюбил в нея, кръстил я Галатея и толкова я обикнал, че помолил Афродита да ѝ вдъхне живот, за да се ожени за нея. Любовта му била тъй силна, че молбата му била чута...

11.IX.120(1984)г. / 26.XI.121(1985)г.

София - Изгрев

РЕЗЕРВАТИТЕ НА ЩАСТЛИВИЯ ЖИВОТ

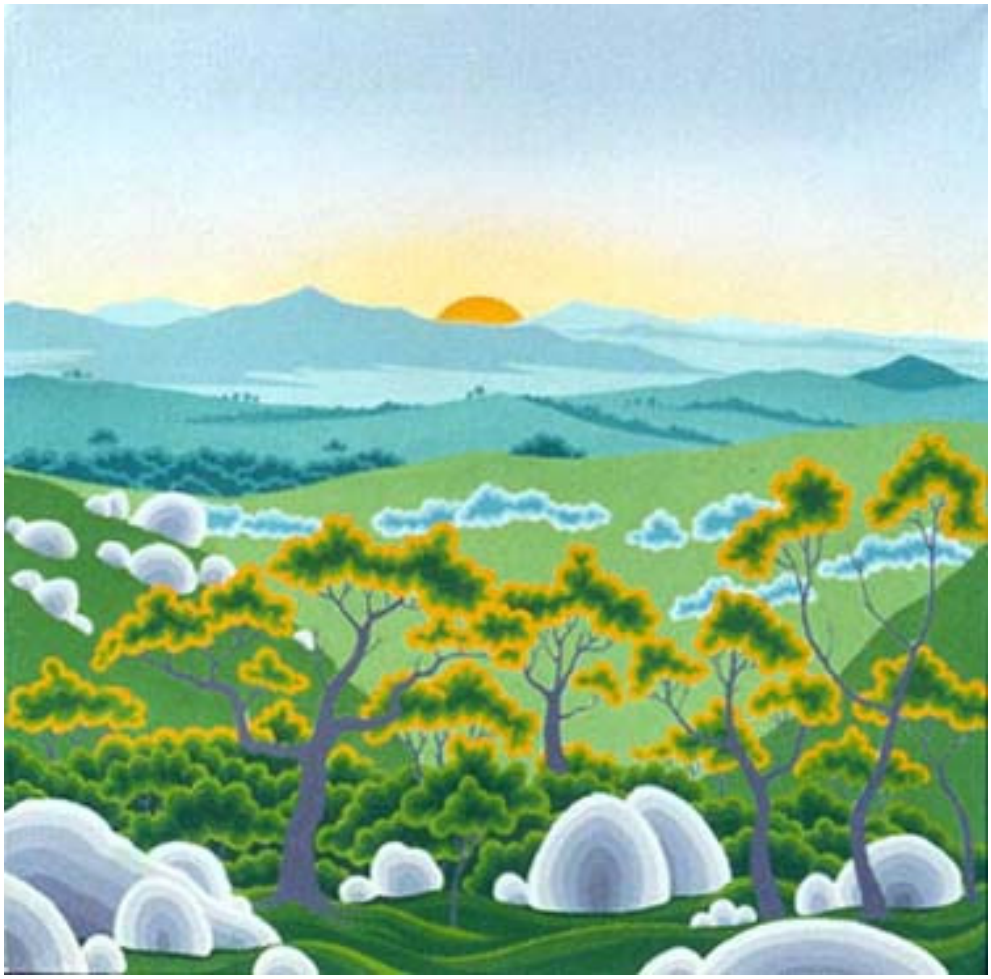

Jenny Carrington - Sunset MTAlex

Категорично трябва да се заяви, че това на места не е чиста холиза́ция, а информация от Е́лма, пречупена от монадата на холиза̀тора и предназначена за въздействие върху конкретни лица в правителството на тогавашния

СССР, които имат да извършват начало на прелом. Това става, защото с приемащия осиянията се случва следното – това днес вече може да се разкрие. При един от поредните арести от страна на VI отдел на Държавна сигурност му казват, че ръководството на държавата и ръководители от КПСС в СССР били изискали информация с препоръки от страна на Бялото Братство в България относно възможността за сътрудничество, понеже социалистическата система е дошла до дълбока криза и задънена улица. Спират се именно на п., казвайки му, че знаят всичко за него и са преценили, че е най-подходящ да напише такова изложение. Той в началото не е съгласен, защото не желае да налива вода в мелницата на комунистите, които са готови йезуитски да използват всичко, само и само да се задържат на власт. Отива да се посъветва с човека, който е най-голям авторитет за него в Братството, и той го насърчава да пише, понеже в случая не ставало дума за "предателство", а за исторически процес. И така, п. прекъсва подготовката си за един изпит в Института за култура към БАН за научен сътрудник по психология на творческия процес и започва да пише искания доклад от Държавна сигурност. Казано му е директно, че това е изискано от най-висши партийни органи в Съветския съюз. Тогава се случва нещо невероятно: доклад от 150-200 страници се написва за 5 денонощия, като през деня се правят проучвания в Народната библиотека, а нощем не се спи и се пише на машина. Излиза нещо повече от дисертация, с отправки и стотици заглавия библиографска справка накрая на няколко езика, след като пишещият владее само руски и английски. Има даже и предметен показалец! Как са редени фишчетата, това сега умът не го побира. Засягат се религиологията, философията, етиката, естетиката, психологията, парапсихологията, психотрониката, политоло-

гията, марксизмът, диалектиката, славянофилството, русофилството, толстоизмът, фройдизмът, неофройдизмът, хегелианството, маркузеанството, учението на Ерик Фром и др.; окултизмът, мистицизмът, историята и етнопсихологията на Европа, България и Русия, литературата, фантастиката, фантастониката (изследване на научната фантастика за регистриране и класифициране на гениалните научно-технически идеи и прогнози) футурологията и прогностиката, физиката и астрофизиката, профилактиката, природолечението и духовната хигиена, пренаталното въздействие и възпитание, историята и философията на Учението на Петър Дънов и разпространението му днес в света, природолечението, нутристиката (науката за храненето) и пр. Особено се набляга на известните и неизвестните последователи на Учителя по света, някои от които заемат възлови позиции в науката, културата, литературата, религиозните институции, спорта, медиите и правителствата. Изяснява се, че и в съветското правителство има такива и те сега ще вземат крути мерки да изчистят предателите, които карат народите да мразят Русия и прогресивната ѝ мисия, понеже враговете ѝ са направили строя непривлекателен и омразен и изнасят кървави революции по света. Наблегнато е и на това, че преследването и оставянето на чудаците да измират от проблеми и глад е национално и общочовешко предателство – лишаваме се от възможността за уникални и свръхполезни открития. Най-удивителното е, че накрая е протекла директна информация с прогнози от самия Èлма, което пишещият не осъзнава – той пише като в транс, но научната част е изработил перфектно. Тези прогнози сега не могат да се възстановят, понеже капитанът или полковникът от ДС е забранил на п. да задържи копие за себе си. Но по памет може да се каже, че в края на този труд са

изказани ясни и точни прогнози за предстоящото развитие на политическите събития в света, изредени дори по точки. Всички тия прогнози се осъществяват до една, и то моментално и в казаната последователност и в съобщените срокове. Не че Учителят няма стотици прогнози в беседите Си и Ѐлма – в осиянията, които досега са се осъществили, но изумителното е, че във въпросния документ също има точни прогнози, и то в много сгъстено време. Те, вероятно, са направили най-силно впечатление на поръчителите, тук и в правителството на СССР, защото почнаха да се осъществяват незабавно – например, отцепването на някои компартии от интернационала. Както се вижда, този материал се изисква и пише в навечерието на идването на Горбачов и рухването на съветската система. Той е отишъл там само няколко месеца преди това. В него пише с едри букви и за идването на власт на "наши" хора в съветското правителство, и за предстоящата "перестройка". Базални термини и концепции в последвалите събития са заложени първо във въпросния български текст. По наши канали имаме сведения, че този български доклад е стигнал директно до Горбачов и неговата група. В няколко осияния до този момент са описани случаи на "стъпване на български крак" на съветска територия и извършването на особени "процедури", в резултат на което за броени дни се сменят няколко съветски ръководители и партийни политики. Става дума за Брежнев, Черненко и Андропов, но после има и прогнози и действия, свързани с Елцин. Забележителното е участието на Е́лма и в началния акт на размразяването и края на студената война – срещата на Горбачов и Рейгън в Рейкявик, коментирана в специално осияние. За Посветените тези неща са рутинна практика, понеже Световното Правителство е в България от стотици хиляди години и то не е

преставало да праща послания и посланици и да регулира световния процес.

Точно след 5 денонощия, на така наречения Александров от СГУ на МВР бива предаден този труд. Само като вижда обема и оформлението му, каквито са възможни само при една или две години подготовка за дисертация, той казва: "Е, солидна научна група си събрал от твоите дъновисти и сте действали фантастично академично и бързо!... Впечатлен съм! Ти какво мислиш, да не съм лукова глава? Аз съм историк по специалност." След няколко дни, вече без тършуване и изземване на материали от дома и без арест, Александров извиква автора и му казва: "Моето ръководство е крайно впечатлено от това, което сте написали. Неговото мнение е, че *това е науката на бъдещото човечество.* *Само че това засега е нереално – на нас и на горкия Съветски съюз в момента яйце ни се пече под... и затова имаме съвсем конкретни и актуални задачи. Забранявам ти да казваш това, което ти казах сега, комуто и да е било!"*

След няколко години, първият том с осияния – Бялата Книга – е била дадена на възрастен човек от Братството, който е много критичен и най-начетения в момента относно Учението, ученик и мистик с живи опитности, астролог и ясновидец. Той реагирал така: *"Това е бъдещата наука на човечеството".* *Не е тук мястото да се повтаря описанието на подобни случки тук и в чужбина, където ясновидци разкриват спонтанно кои са носителите на Новото Слово. Една туркиня–гледачка в Търновско, още при влизането на приятелка, за която има фундаментални осияния и сама преписва текстовете, е възкликнала: "Кой е тоя Ѐлма, дето влиза с тебе?! Така силно свети, че не може да се издържа светлината му!" Реакцията на самата Ванга е била подобна, когато са ѝ предали личното послание от Е́лма*

до нея, но тя е била тъй изненадана, че не е засякла в момента роднинската си връзка с холизàтора.

Относно важността и въздействието на научното изследване с прогнози от Éлма, предадено на Съветското правителство, както и за настоящото осияние и други текстове от този род може да се каже още, че това е една важна доминанта на съвременната история. Това не е оценка на един човек, а извод на цели групи от учени и политици, които са идентифицирани от нас по официален и нестандартен път. Който има достъп до Акашовите Записи, той може да изгледа и документалните, и аналитичните филми по този въпрос. Като се има предвид яркото русофилство и славянофилство на Учителя и добрите думи, които е казвал винаги за идеалистите-социалисти, комунисти и дори анархисти; като не забравяме и това, че сам Той ще дойде много скоро в руската зона на Кавказ, понятно е защо е трябвало да подготви руския народ и руската Шамбала и Агáрта за идването Си. Не случайно са го чули, в последните Му минути на тази земя в това тяло, да разговаря "в безсъзнание" на чист руски език с някакви висши, невидими представители на руската духовна и светска власт. Не случайно Лулчев Го вижда като предводител на съветските войски пред решаващото последно сражение с германците в края на войната. В беседите Си Той прави и остра критика на комунистите и прогнозира точно къде ще затънат и колко време ще управляват, но това не отменя базалната ориентация към Русия и нейната велика мисия за идването на Шестата раса на земята. (Този коментар е от 19.07.144(2008) г., 11:40:39)

Коментар от 29.06.141(2005): От текста по-долу, колкото и да е проблемен поради нарочното му стилизиране, за да стигне до съзнанието на някои политици в Русия в края на

120(1984) г., се вижда, че Е́лма моделира още тогава процеси, които днес текат там с всичка сила: например, появата и широкото разпространение на родовите имения, инспирирани от Анастасия и Владимир Мегре; а също и обществото на Висарион в Сибир и на много други групи и индивиди. За разлика от класическите представи обаче, дори на толкова известни адепти и посветени, Е́лма отново пояснява, че пожизненото вторачване на хората един в друг и неразделността им на една малка територия цял живот не отговаря на законите на космическия морал и здраве, и затова дава друг модел: свободата да се сменят територии и жилища, да се гостува индивидуално и на други хора. Въпреки възхищението ни от удивителните неща, които вършат и говорят най-известните духовни лидери в момента, ние все пак си сверяваме "часовника" с живото Слово Божие, което е текло и все още тече в България. Поголовното изпоженване на двойки, неопределени от Бога, дори и в условията на една напредничава духовна школа или община, няма да съдейства за изчезването на физическите и душевните болести. Оставането на двама души за цял живот - даже в едно родово имение от типа на описваните от Владимир Мегре - би било здравословно, само ако това наистина е по волята на Бога. А такова нещо между мъж и жена се случва на Земята само веднъж на 40 прераждания. Във всички други случаи, зациклянето на една връзка с плътно съжителство е главна причина за болестите, остаряването и смъртта. Не че не се съсипват и аморалните хора с многото връзки, както и самотниците. Всичко е в баланса. Човешкият дух и човешката душа имат безкрайно много ненаситени валенции и тяхната грамадна космическа жажда е постоянното да разширяване сферата на душите, които обичат и от които са обичани. Ако в новите модели на родовите имения или

духовните общини и братства това не се разбере, те също са обречени. Дори у великия Сведенборг тази тема не е засегната, затова се счита, че в неговото Учение истината за любовта е "илухи́мен" модел, типичен за всички ангелски и религиозно-моралистични системи, с втораченост в единствения съпруг. Възможно е да е писал и друго, но "братовчедите" да са го премахнали, както са унищожили и главите и книгите му за прераждането. У Анастасия това също минава като мощна червена нишка - включително и прераждания на сродните души отново като съпрузи. При Анастасия има нещо доста съмнително и в тезата и́ за интимната близост между мъжа и жената – тя била допустима само за създаването на деца, а в останалото време била греховна. Тази концепция ни е до болка позната и от други религии и философии, но представителите и́ не изглеждат никак добре – дано Аанастасия прави изключение... Има обаче и други измерения на Истината за Любовта, които не са само илухи́мни.

Но нека сега се върнем на текста от Е́лма отпреди 20 години. Той е нещо отделно – изисканата информация от Съветското правителство чрез нашия Шести отдел на МВР и СГУ, за която става дума в началото, за нас е напълно недостъпна по физически начин. Но осиянието от Е́лма "Резерватите на щастливия живот" също стига до ЦК на КПСС, макар и по друг канал. Базалните осияния отиват веднага и в Америка, на разположение на Конгреса и в НАСА. Неведнъж са пращали и от там интервюиращи с видеокамери. Други копия отиват в Европа и Азия. Още веднъж повтарям – не бива да се учудваме на някои термини и концепции в холиза́цията по-долу, които са доста странни в устата на Е́лма. Той сам обяснява, че моделира посланието си с определена цел. Впечатляващо в него е и колко по-рано от

Висарион и Владимир Мегре тук се изказват неща, които са в духа на техните учения:

11.IX.120(1984) г.

- Искам да ви поздравя, че пак сте заедно. Случаят е сериозен и наистина един ден ще гледате на кино драмата, която се разрази в света с ваше участие. Само че не искам да мислите, че тук има някой виновен. Просто, Небето композира така ролите, че характерите на участниците да съответстват на силите при назрелия космичен момент. Чисто и просто, вие станахте изпълнители в пиеса, утвърдена много преди това от най-отговорни всемирни режисьори.

Рейгън, в ранчото си в Калифорния, се изказа така невъздържано и безотговорно, само защото това бе програмирано. Ако обаче тук бе станало късо съединение, а не само зловещо прескачане на искра; и ако "бушоните" накрая не бяха поправени, Рейгън щеше да направи нещо повече от това изказване, много по-опасно за човечеството.

Фактически, в света всичко става така, както става помежду вас. Ако някъде по света има земя, по която е ходил Велик Учител, то тази земя се превръща в "команден пулт" на планетата. Всички Негови последователи, без изключение, и най-незначителните; всички Негови недоброжелатели и врагове, но конкретни; както и всички животни,

растения, минерали и пр., намиращи се в Неговата аура - приживе или в етерната Му аура след физическото Му заминаване, - а също и в аурата на учениците Му, които са свързани физически с Него, неизбежно образуват особен енергийно-информационен център, чрез който Битието ръководи планетата. Това е нещо най-фантастично за вас, но то е напълно реално и се знае и наблюдава от памтивека. Цялата отговорност пада вече върху ония, които градят или разрушават нещо в тази аура. Така например, отношенията на властта към вас и вашите към нея в момента не отразяват световните събития, а са действителната причина за тях. Всеки удар на властта върху вас е удар на света срещу социалистическата система. И обратно: всяко ваше грешно, престъпно, или безотговорно представяне на Учението се превръща в удар на социалистическата система срещу света. Ако враговете на Русия знаеха това, първо вас щяха да изловят и затворят. Но благодарение на онези няколко души от Братството, които не осъждат властта, не ѝ желаят възмездие и не чакат нейното падане, социализмът все още има някакъв кредит пред историята. Но, останаха само трима души в България, които обичат враговете си и това е вече много недостатъчно. Ако ви кажех кои са, вие първи бихте ги разкъсали на парчета, знаейки че от тях зависи съществуването на комунистическия блок. Но

единият от тях вече си отива, другият не се крепи стабилно, а третият има причини да прецежда положителното си отношение капка по капка.

За милионите слепци е немислимо такова преимущество при разпределението на карма и дихарма за човечеството. Те живеят със своето оръжие, със своите заплати, със своето самодоволство, че владеят положението. Но предателите не са руснаци и славяни, а именно ония, които имат сметка народите да мразят Русия и славянството. Те, именно, създават несносните условия и стегнатия режим, представяйки го за дело на комунистите и говорейки като комунисти, а това са крупни фигури на вражеското разузнаване, на черната ложа, на едрия индустриален капитал на Запад, които си играят с милиарди и подкупват правителствата на социалистическите страни да отлагат демократичните обещания и да настройват народа против системата. Дори и най-големите, най-преданите борци за светлото бъдеще, които ляха кръвта си за него, са под хипнозата или угрозата на демонични сили, които продължават целенасочено да унищожават най-кадърния кадър на славянството и истинския комунизъм. Нещо още по-лошо: те открай време внушават, че единственият метод е железният режим и че не е сега времето да се мисли за свобода и реформи. Нещо много по-лошо: по този начин, те вече са озлобили и отчаяли народа до краен предел и

не е останал вече нито един човек, който да мисли добро за властта, освен ония, които се ползват от народните пенсии и предимства. Казано им е и го имат написано, но сега ги подсещам, защото моментът е най-критичен.

Отговорете на информационния удар с информационен удар! Америка разчита на това, че чрез новите спътници вече целият социалистически лагер ще може да наблюдава на екрана американския "рай" и да узнава за собствения си "ад". И наистина, това е най-страшният удар на Рейгън, който си остана актьор и проумя, че екранът е много по-ефективен от целия ядрен потенциал на планетата. Именно тук вие трябва да се замислите много сериозно и да направите решаващата крачка. Наистина, спътниците на планетната телевизия съвсем не са невинно културно развлечение, а именно милитаризация на космоса, защото чрез космоса Рейгън ще привлече още стотици хиляди емигранти, които неизбежно винаги се превръщат, ако не във военна, то в икономическа сила, което е едно и също. Всичко това вие го съобразявате много добре и се мислите, че с противоспътниковите ракети ще постигнете нещо. Не само че нищо няма да постигнете, но ще доведете света до ядрен конфликт. Така е, когато мозъците, които решават стратегията на правителството, са с преобладаващ военен манталитет.

Сега единственият изход е да приемете съдействието на социолози, психолози и културолози, ръководени от космоса, за да изиграете гениален политически ход; и ако не биете веднага, то поне да излезете ремú. Историята и действителността потвърждават навсякъде - Западът не е решил социалните, здравните и психическите проблеми на хората чрез повишаването на материалния стандарт. Престъпността, болестите, наркоманиите и постоянните капиталистически войни, а също и лавината от самоубийства в страните с по-висок стандарт доказват това. Захарното лустро на рекламата лъже много хора на Запад и още повече тук, но капитализмът не решава историческата задача. Това е космическата рекапитулация!

Представете си само за момент какво би настъпило на Запад, ако чрез същите тези спътници вие им върнете топката с документални репортажи от резерватите на щастливия и природосъобразен живот, зареден с волност, красота, преливане от щастие и доволство поради скъсването с градовете! Дайте свобода на измъчените, нещастни младежи, впрегнати само в индустрията, и ги освободете да правят комуни! Преди вие се страхувахте дали това не е, случайно, китайски модел или утопична представа на идеалисти, които не съобразяват опасността от навлизане на западния шпионаж в

такива комуни. Но сега космическият и исторически момент е назрял. Вие просто нямате никакъв друг изход - или война, или рай!

Запазете структурата и системата на военните и вътрешните министерства. Никой не ви иска разпадане на държавата на този етап. Напротив - без тези две мощни армии, идеята за резерватите на щастието ще си остане безплодна: външни и вътрешни врагове ще се опитат да внесат анархия, престъпност и произвол. В тези комуни никой друг, освен пазителите на реда, не би могъл да се справи с тази задача. Само че трябва да предвидите специални инструкции и система от наказания за онези пазители на реда и защитници, които биха дръзнали да нарушат вътрешната свобода и хармония в комуната. Така работата на тази огромна щатна и нещатна система, която, по необходимост, сега се изхранва от народа, ще се превърне от неприятна в приятна, ще се осмисли хуманно в най-високия смисъл на думата и ще спечели симпатиите на народа, защото вече ще знае новите хора и новите обекти, които трябва да защитава.

Природата, само за броени месеци - не казвам години - ще се зарадва на живото човешко присъствие и ще даде небивал урожай - съвсем естествено. Проведете докрай курса на вашите партийни класици и идеолози относно свободата на отношенията между мъжа и жената в бъдещото

прогресивно общество и унищожете клерикалната смрад от корен, като я изхвърлите от юридическата си система, която е все още еврейско-старозаветна. Аз нямам нищо против светлото начало на духовните общества и църквите, но не одобрявам моралните ограничения, които формално защитават децата и семейството, а на практика пълнят болниците и психиатриите. На човека му е необходимо да тича с колкото може по-малко дрехи от къща до къща през гори и поля!

Предварително ви заявявам, че ако се опитате отново да строите къща до къща в природните оазиси на щастливото майчинство и детство, на влюбените и творците, то няма да покажете нищо ново на Запада. Напротив, той вече има такива резервати и вие трябва да го настигнете и да го надминете! Построеният комунизъм не е това, което си представят икономисти и производители. Комунизъм значи да се живее в комуни сред природата, в девствени екологически условия, с максимално развито натурално стопанство, по системата на самозадоволяването и взаимопомощ-та - т.е. преливането на блага от райони със свръхпродукция в райони с по-малка продукция, при пълна забрана на досегашния транспорт и животинската тяга и максимална използване на живата човешка сила. Екологичен резерват означава, и в момента, пълна забрана да се премести дори едно

паднало листо на друго място, така че основното заблуждение на човечеството относно месоядството в такъв резерват трябва да бъде напълно ликвидирано! Не се опитвайте да правите резервати дивашки станове или исторически кебапчийници... Ако мислите да пренесете тютюна, алкохола и касапниците в оазисите на щастието, по-добре си останете така и очаквайте ядрени последствия.

Това изискване на космоса не е съвет или препоръка, а ултиматум! Ние не сме за количеството; но знайте, че ако организирате всичко това както трябва, ще се намерят много повече кандидати, отколкото си представяте. Нещо повече - това няма да са някакви затворени, "сектантски" групировки и системи, а свят, отворен за всички. Всеки гражданин, без изключение, ще може свободно да се преселва в комуните-резервати за толкова години, месеци или дни, колкото може да издържи, при спазване на основните изисквания. Микрожилищата няма да са постоянна собственост; нещо повече - предполага се периодично променяне на района и смяна на жилището. Това е заложена от природата потребност в човешката психика - и с нейното задоволяване вие ще решите веднъж за винаги проблема за рака - той ще изчезне. Трябва да престанете да заблуждавате хората, че природата не може сама да ви изхрани и че е нужно обработване

на земята. Тази лъжа беше необходима на феодализма, но се появи още в първобитно-общинния строй, с необходимостта от приготвяне на фураж за животновъдството. Ако вие оставите целулозната маса да се самовъзвръща към майката-земя, проблемът с торовете и инсектицидите отпада напълно. Птиците отново ще започнат да вършат своята работа. Плодовете ще нормализират своя вещественен и енергиен потенциал, количеството на необходимата ви храна ще се намали поради качеството ѝ.

Този ваш опит, ако го започнете веднага - едновременно на много места, - ще направи такъв страхотен "бум" на Запад, че Рейгън сам ще заповяда да си свалят спътниците... Защото приливът на западни туристи в социалистическия лагер ще повиши реномето на системата да такава степен, че, връщайки се обратно, те ще организират същото. Тогава от капитализма няма да остане и помен...

26.11.121(1985)г.

Коментирам горния текст от друг ъгъл. Предишния път сложих филтри на мисълта Си, понеже адресирах нещата до определени съзнания, които не могат да приемат друг модел, освен достъпния за понятията им.

От всичко това излиза, че Аз съм "Бог на социализма" и че му давам програма как да се опълчи на "капитализма"... За тия, на които говоря, това е напълно жив и практичен съвет, макар че Аз много добре виждам абсурдността на надеждата, че в сегашно време ще се намери някой, който да осъществи такава духовна революция. Аз адресирам нещата от гледна точка на оптималния вариант, за да пусна семената на Истината. На Запада говоря по друг начин, но и там Живото Ми Слово се приема от малцина. Никой не Ме слуша. Тогава пак ще стане това, което говоря, но с повече нещастия.

Коментар от п.:

Този мощен импулс бе предаден чрез различни съвременни пророци и апостоли и на други ръководители в ОНД и в други държави. Тук може да се приложат два текста в този дух, за доказателство колко мощно се разлива тази вълна по света по подобен начин и в които има не само писмено участие и приемащият осиянията в България. Първият текст е от едно негово писмо, а вторият от публикацията на превода му на 8 том на Владимир Мегре, по договор с изд. "Аливго". Не, по-скоро от Втората книга, също негов превод, за който обаче не бе сключил писмен договор, макар и поръчана от Живко Желев и Ст.Калайджиев, но те не спазиха уговорката и бе отпечатан преводът на друг преводач.

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

Из писмо на п. до Катерина Борисова от Варна

15.07.144(2008), 7:16:50 PM:

"Разказах ти какъв проектозакон гласуваха в парламента на Латвия под българско въздействие. Латвийските майки видяха, че раят на земята е възможен. Дори латвийски ръководители измениха във ведомствата и домовете си герба на Латвия, пак под българско въздействие. Подобна история се разви и в Башкирия, в една вълшебна местност в Южен Урал, където чудесата са ежедневие, по-скоро еженощие. Течеше международен симпозиум по иновациите в педагогиката и аз трябваше да представям България. Наложи се да се изяснява, че без пренатално въздействие и възпитание, педагогиката е една почти кръгла нула. Имаше хиляди участнички, но като слушаха такива думи, ревнаха на глас не само учителките и директорките, но и всички ученички и дори готвачките и чистачките... Те никога не са знаели, че жената е Богиня и че ние трябва да ви носим на ръце, защото сте последното, най-съвършено творение на Бога; защото ни обичате и раждате. Че Жената трябва да е обезпечена с дом, градина и рента още от самото си раждане, понеже е Божия Светиня; че политиците и търговците лъжат човечеството от хиляди години, че трябва да сте робини и че нямало икономическа възможност да ви освободим моментално. Че всяка трябва да твори и работи без нормиран ден, само по вдъхновение. За пръв път чуха за настъпването на Неоматриархата и една жена извика, че ако се обяви революция за такова нещо, всички жени в Башкирия ще си пролеят кръвта... Трябваше да им се обяснява, че революцията е вътрешна и че победата зависи от всяка една жена поотделно - от кого си избира да зачева. Дали от човек с душа - или от някого без искра Божия; понеже половината човечество е без монада. Тогава запитаха как да ги

разпознаваме - и се почнаха едни дълги дни и вечери, когато не искаха да слушат повече другите лектори... Не мина без напомняне на приказката за Малката Русалка от Андерсен и на други приказки на тая тема - как едно същество или човек без безсмъртна душа може да добие монада. Няма спасение без влюбване в човек с искра Божия! Очите на момичетата и на жените, даже и на бабичките и инвалидките, които бяха дошли много отдалече, бяха станали по-мокри и по-красиви и прекрасни от всякога.

Един ден, на една пътека през гората, министърката на образованието на Башкирия срещна и прегърна чудака от България, заплака и каза, че знае отдавна за пожарите, които разгаря България през цялата история на човечеството, както и за сегашното Нещо, което България носи - и помоли да се учи в това Училище. На друга пътека, по същия начин ненадейно, същото се случи и с шефката на образованието в местния град Сибай. Те насрочиха среща с кмета на Сибай, който бил силно заинтересован от българската идея на този симпозиум за строго охранявани еко-зони за бременни и кърмещи, с домове сред градини, които да върнат рая на земята. Башкирският етнос бил асимилиран до няколкостотин хиляди, а е бил милиони - такава програма им идва като от небето.

Веднъж запяха чиста родопска песен на башкирски и космите ми настръхнаха - абсолютно никаква разлика! Като ги питах кога са я превели от български, един ми прошепна, оглеждайки се да не го чуе някой: "Ами ние сме българи, бе братко!" Много по-късно разбрах какво е надробил Сталин и с тях, и с балкарците, и с татарите, и с молдовците, и с други древнобългарски народи в "Широка страна моя родная"...

И тука, драга Катя, почва най-истинската приказка! Ти си наша - от света на Приказките, - така че виж какво стана през нощта:

"Сънувам", че седя на тясна скална ивица - естествена пътека по двестаметрова вертикална скала, която виждам с километри надалеч, покрай една река в Башкирия. Нощ е, всичко силно осветено от лунна светлина, а луна на небето няма... Реката тече бавно и тържествено. Зрението е необичайно - също като в книгите на Кастанеда: вижда се всяко камъче на грамадни разстояния. Изведнъж се раздават весели гласове на момчета и момичета и плискане. Явно, далече долу плуват младежи и всеки момент ще се появят отляво. Точно така - излезли са на екскурзия. Но не са хора, а речни делфини. Момичетата са бели отдолу и светлосини отгоре, а момчетата - оранжеви отдолу, а отгоре - канелено-кафяви и "гофрирани" надлъжно, като играчки... Всичко е тъй вълшебно, че седящият на ръба на скалата горе губи дъх от изумление. Младежите се смеят, пръскат се, играят и пеят - и изведнъж, като стигат до мястото, където се намирам, спират. Усетили са нещо. Една от делфинките скача като торпила нагоре, точно към мене! Това предизвиква такова чувство, което не може да се опише с думи. Това чувство расте с всеки изминал миг, но постепенно миговете стават все по-дълги и делфинката се приближава все по-бавно и по-бавно към мене. Когато лицата ни се изравняват, времето почти спира. Тогава Делфинката ме целува - и тази целувка е дълга като Вечността! Никой не може да обясни как седящият на скалата не пада, след като е загубил съзнание от шемет и щастие. Неизвестно след колко време, действието продължава в обратен ред, кадансът постепенно се забързва - и накрая Делфинката се гмурва като снаряд във водата.

Несъвзел се от първия случай, виждам как скача нагоре с всичка сила и Втората Делфинка! Случва се абсолютно същото, но с други, неописуеми с човешки думи и понятия нюанси. След като и тя отваря Вечността с целувка и се връща по

същия начин, а групата продължава с весели викове и закачки нагоре по реката, самотният пътешественик бива връхлетян от трето фантастично преживяване. Озовал се е на няколко километра нагоре по реката, на една полянка отдясно на брега. Полянката е огряна от слънце, а наоколо е дълбока нощ и на небето няма нито слънце, нито луна. Ненадейно, из гората изскача Кентавър! Горд, прекрасен, мускулест, от кръста нагоре човек - няма никога да забравя. Лицето му – квадратно, косата - къдрава. Заклеваме се във вечно побратимство - и той изчезва.

Приказката продължава през деня. Когато разказвам съня си на министърката и директорката, които са навсякъде под ръка с мене от двете ми страни, те странно се споглеждат и се усмихват... Едната смутолевя: "А, ние сме си така тука нощем - още не сме обезчестени от религията и цивилизацията...". Щях да припадна! Те ли са двете Делфинки?!

*Билото било, но най-големият "удар" бе при кмета на Сибай. И досега пазя почетна значка на града от него. Когато влязох при него, под ръка с Делфинките, ни посрещна ... **същият мъж от поляната**! Абсолютно никаква разлика! С изключение на тялото, краката и опашката, за да може да си върши работата сред туземното население... Ако един ден психо-киното стигне до заснемане на сънищата от Акашовите Филми, ще докаже, че съм го сънувал като кентавър със същото лице и глава, преди да го срещна като кмет на Сибай...*

Още тогава, веднага се сетих за един разказ от Чудаците, който бях чел английски - "Панталони от тюленова кожа" от Ерик Линклейтър. Там героят е тюлен, който владее метаморфозата в човек и напредва в науките, някъде около Ламанша. Един ден годеникът на една млада жена вижда иззад скалата на една океанска тераса, че любимата му, която

отива там да се пече гола, заварва странен, много красив и одухотворен мъж, но крайно необикновен. Те почват разговор, който годеникът не чува съвсем добре, но накрая чува думите на мъжа към жената, не иска ли тя да се освободи от човешките заблуди и глупости и да стане волна обитателка на океана и космоса - и тя се съгласява. Човекотюленът ѝ прави някакви паси по гръбнака, за да възстанови баланса между предното и задното седло на хипофизата, който управлява метаморфозите. После той я взима на ръце - и те скачат голи, от 30 метра височина, в океана. След миг, към хоризонта се понасят лудо два щастливи тюлена...

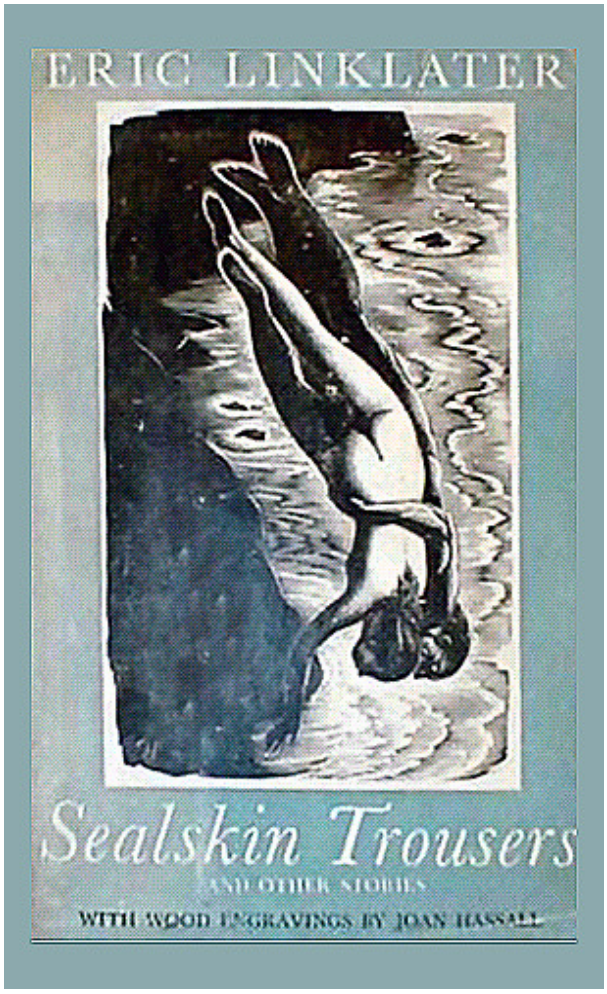

След като през 1975 г. прочетох разказа на Любен Дилов за делфините, при една командировка от СБП в дома на писателите във Варна проверихме неговите думи на прак-

тика. Пред мен и колегата ми Сашо Качин излязоха в морето пет делфина. Колкото пъти ги помолихме да скочат – по толкова пъти скачаха без грешка - 1, 3, 5, 11 пъти... Сигурно ще потвърдят репликата на делфина от разказа на Дилов, че просторът е даденост на духа и че "отделни хора знаят това и ние сме ги срещали между звездите"...

А ето и края на главата
"Отговорът"
и цялата девета глава
"Денят на хората от местата и вилите
и празникът на цялата земя"
от втория том на
Владимир Мегре
"Звънтящите кедри на Русия" - *Москва, МТ 1997*

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

- Локални огнища се появяват вече в разни точки на Земята. Човечеството отдавна е подготвило всичко, и то в излишък, за своето пълно унищожение.

- А кога ще е глобалната, фаталната?

- Това може да стане, примерно, през 2002 г. Но може и да се предотврати или отложи, както стана през 1992 г.

- Искаш да кажеш, че е можело да стане през 1992 година?

- Да, но те я отложиха.

- Кои "те"?... Кой я предотврати, "отложи"?...

- Планетарната катастрофа през 1992 г. не стана, благодарение на хората от местата и вилите.

- Какво?!!

- По целия свят много и най-различни хора се противопоставят на унищожението на планетата ни. Но катастрофата през 1992 г. не стана, предимно заради руските дачници.

- И ти... Значи ти!... Още шестгодишна си разбирала тяхното грамадно значение?... Предвидила си всичко това?... Действала си неуморно, помагала си им?

- Аз знаех за значимостта на хората от местата и вилите, Владимире.

9. ДЕНЯТ НА ХОРАТА ОТ МЕСТАТА И ВИЛИТЕ И ПРАЗНИКЪТ НА ЦЯЛАТА ЗЕМЯ

- Но защо благодарение на хората от местата и вилите и именно в Русия, защо? Каква връзка виждаш тук?

- Разбираш ли, Владимире, Земята, макар и голяма, все пак е много чувствителна. Нали и ти си голям в сравнение с комарчето, но като кацне на теб, ти го усещаш. Така и Земята всичко усеща - и когато в бетон и асфалт я обличат, когато изсичат, горят горите ú, когато човъркат недрата ú или изсипват отровен прах, наречен от хората "торове", Нея я боли! Но тя продължава да обича хората, както майка децата си. И се мъчи Земята да попие в недрата си човешката злоба; и само тогава,

когато няма сили да я удържи, тая злоба избухва чрез вулканите и земетресенията.

А трябва да ú се помага на Земята! Само милувката и внимателната обхода ú дават сили. Земята е голяма, но свръхчувствителна. Тя наистина усеща, когато я докосва ласкаво дори и една човешка ръка. О, как чувства тя и как чака това докосване! В Русия известно време считаха земята за обща и за ничия конкретно. Хората не я възприемаха като своя. След това станаха промените. Започнаха да дават на хората малки участъци земя около вилите. И това, че тези места са малки, съвсем не е случайно - там не е възможна употребата на големи машини. Но затъжилите се за земя руснаци радостно ги взимаха. И бедни, и богати взимаха, защото нищо не може да разкъса човешката връзка със земята. И като получиха своите малки парчета земя, хората изведнъж, по интуиция, почувстваха, че ...- И милиони човешки ръце с любов се докоснаха до земята! Именно с голи ръце, а не с разни машини хората почнаха да общуват любовно със земята по своите малки участъци. И тя почувства това! Усети докосването на всяка отделна човешка ръка. И намери сили в себе си Земята, за да издържи още малко.

- И какво излиза тогава? На всеки човек с вила или място трябва паметник да вдигаме като спасител на планетата, така ли?

- Да, Владимире, те са спасители!

- Да, ама не можеш да направиш толкова паметници... По-добре е за тях да се обяви всеобщ празник, примерно една неделя, или събота и неделя - "Ден на хората от местата и вилите" или "Ден на Земята" да се нарече в календара...

- Ах! Празник! - плесна с ръце Анастасия. - Как добре го измисли. Празник! Непременно е нужен весел и радостен празник.

- Тогава пошари със своя вълшебен лъч по правителството, по депутатите от Държавната Дума - нека издадат такъв закон...

- Не мога. Те са непробиваеми, защото живеят в ежедневната суета. Толкова много решения им се налага да вземат, че нямат никакво време за мислене... Пък и няма особен смисъл да се надяваме на тяхната съвест. Няма да им е лесно да осъзнаят, да видят истинската реалност. Никой няма да им позволи да вземат по-верни решения от тези, които сега се вземат.

- Кой пък може да забрани на президента, на правителството?

- Вие - масите, мнозинството! Непопулярните мерки наричате "правилни решения"...

- Да, така е. Сега има демокрация. Най-важните решения се вземат от мнозинството. То винаги е право.

- Най-висока осъзнатост винаги са постигали в началото само единици, Владимире, а на повечето хора трябва време.

- Щом е така, защо е нужна демокрация, референдуми?

- Те са нужни като амортизатори, за да няма резки сътресения. Когато амортизаторите не са добри, става революция. Периодът на революцията е винаги тежък за мнозинството.

- Но празникът на хората от местата и вилите не е революция. Може ли да има нещо лошо в него тогава?

- Подобен празник би бил хубаво нещо. Той е нужен на хората, много е необходим! Трябва да се учреди колкото може по-скоро. Ще мисля как може да стане по-бързо.

- Аз ще ти помогна. Аз знам по-добре какви лостове могат да се задействат най-ефективно в нашия живот. Аз във вестниците... Или не, в твоята книга ще напиша за хората от местата и вилите и ще помоля всеки да изпрати телеграма до правителството и Държавната Дума: "Молим да се учреди празник на хората от местата и вилите и празник на Земята." Само че на коя дата?

- На 23 юли.

- Защо 23?

- Подходящ ден. При това, той е и твоят рожден ден. Нали тази прекрасна идея е всъщност твоя?

- Добре. Значи нека хората да пишат в телеграмите си: "23 юли узаконете като празник на хората от местата и празник на цялата Земя". Щом в правителството и парламента почнат да ги четат и да се замислят защо хората им изпращат такива телеграми, ти веднага им метни своя лъч...

- Ще го метна! С всички сили ще го метна! И ще има празник - светъл и прекрасен. Всички хора ще се радват - и цялата Земя ще се зарадва.

- Защо пък всички трябва да се радват? Това е само празник за хората с лични парцели.

- Трябва така да се направи, че всички да се радват, на всички да им е хубаво. Този празник ще започне от Русия, ще стане най-прекрасният празник на цялата Земя - празник на душата!

- А как ще го празнуват за пръв път в Русия? Та нали никой не знае как се празнува този празник.

- Сърцето на всеки ще му подскаже какво трябва да прави на този ден, а в общи линии аз ще го моделирам сега, виж... - и Анастасия заприказва, ясно произнасяйки всяка буква. Тя говореше бързо и вдъхновено. Ритъмът на речта ѝ, строежът на фразите, произношението - всичко това стана съвсем необикновено в този момент.

- Нека в този ден Русия се събуди на разсъмване. Всички хора - сами, семейно или с приятели - ще отидат при земята и ще застанат на нея с боси крака. Ония, които имат свои малки земни участъци, където собственоръчно отглеждат плодове, нека посрещнат първия слънчев лъч сред своите растения. Да пипнат с ръце всеки вид, който са засадили; а когато слънчицето изгрее, нека от всеки плод да откъснат по един и да го изядат. И нищо повече да не ядат до обед. Дотогава да са събрали

плодовете и зеленчуците. Нека всеки помисли за живота си, за радостта, за своето предназначение; всеки да си спомни в този момент с любов за своите приятели и близки, да помисли защо растат неговите растения там, с каква цел - и на всяко едно да се опита да определи предназначението. И всеки човек на този празник, до пладне, трябва да се уедини поне за един час - няма значение къде и как, но непременно да остане някъде сам. Поне за един час да се опита да погледне в себе си. А на обед - да се събере цялото семейство. А също и хората, които живеят заедно, и гостите, дошли отдалече. Да приготвят трапезата от плодовете, които е родила земята до обедния час. Нека всеки сложи на масата това, което му дойде от сърце и душа, и всички да се погледнат един друг нежно в очите. Нека най-възрастният и най-младият благословят трапезата и нека почне спокоен разговор за доброто, за всеки, който е на масата...

Картините, които описваше Анастасия изникваха една след друга необикновено ярко. Сам аз се видях как стоя на масата - а наоколо пълно с хора, - увлечен от празника, повярвал в него или, още по-точно, сякаш празникът наистина вече беше почнал. Тогава казах:

- Трябва да се вдигне първи тост, още преди да почне обяда. Всички да вдигнат чаши! Да пием за Земята, за Любовта... - усещах как вече държа чаша в ръката си. Но тя изведнъж ме прекъсна.

- Володя, нека на тази трапеза да няма от хмелната отрова... - и от ръцете ми изведнъж изчезна чашата...

- Анастасия, млъкни! Не разваляй празника!

- Е, какво, щом искаш, нека на масата да има плодово вино, но да се пие на малки глътки, нали?...

- Е, добре, нека да е вино - да не се променят веднага традициите. А след обеда какво ще правим?

- Нека всички хора се върнат в града. Вече са събрали плодовете от своите места, носят ги в кошнички и черпят всички, които нямат... Всички се радват! Виждаш ли: и ония, които взимат, се радват; и тези, които дават се радват. О, колко много положителни емоции! Виж: едно момиченце носи домати и няма кому да даде, вече всички си имат. То е разстроено... И изведнъж намира на кого да даде: виждаш ли как черпи с домат една жена? И момиченцето си радва, и жената сияе от умиление. О, колко много радостни чувства през този ден! Те ще победят много болести - и смъртоносните, и дългогодишните болести ще си отидат. Нека всички - и неизлечимо болните, и по-леко болните - излязат в този ден да посрещнат потока от хора, които се връщат от местата и вилите си. Лъчите на Любовта, на Доброто, както и донесените плодове ще излекуват, ще победят всички болести! Гледай, гледай! Не виждаш ли какво става на гарата? Реки от хора с цветни кошници... Виж как светят очите им от безметежно щастие и доброта!

Анастасия сякаш цялата сияеше и все повече и повече се вдъхновяваше от идеята за празника. Очите ú не просто искряха, а направо започнаха да изпускат синкава, лазурна светлина. Хиляди нюанси на радостта минаваха през лицето ú, сякаш в мозъка ú, като бурен поток, прииждаха картините на Великия празник.

Изведнъж Анастасия млъкна, а след това, като подви единия си крак и протегна дясната си ръка нагоре, с другия отскочи така пъргаво, че полетя като стрела - стигна почти до първите клончета на кедъра! Като стъпи отново на земята, тя замахна широко с ръка, плесна с ръце - и ненадейно по цялата поляна се разля синкаво сияние. От този миг нататък всяка нейна дума, всеки звук сякаш почнаха да ги повтарят буквално - всяка, и най-мъничката тревичка и бубулечица и всеки кедър в гората, дори и най-величественият! Сякаш някаква невидима, грамадна сила

усилваше фразите на Анастасия. Тя не говореше високо, но аз усещах, че в момента ги чува всяка жилчица на необятната Вселена. Даже и аз добавях свои фрази, защото никой на мое място не би могъл да се удържи.

Ето какво говореше тя:

- Този ден в Русия ще пристигат гости. И всички ония, които Земята е родила като атланти. Ще се върнат като блудни синове. Нека в цяла Русия на този ден хората се събудят на разсъмване! И нека през целия този ден от струните на вселенската арфа да се лее щастлива мелодия. Всички бардове по улиците и дворовете нека свирят на китари. Нека даже и най-възрастният в този ден се подмлади и стане какъвто е бил преди много, много години...

- И аз ли ще се подмладя, Анастасия?

- Да, и ние с теб, Владимире, ще станем млади като всички други! И предишните старци ще напишат на децата писмо. А децата - на своите родители... Дори и най-мъничките дечица, които правят своята първа крачка в живота ще влязат в един радостен и щастлив свят. В този велик ден няма да има нещо, което да огорчи децата! И нека да няма разлика между малки и големи.

И тогава всички Богове ще слязат на Земята. Нека всички Богове в този ден се въплътят в най-прости и прекрасни образи. Тогава Сам Бог, Единният, Вселенският Бог ще се почувства щастлив! Нека през този ден и ти бъдеш много щастлив - от Любовта на просиялата Земя!

Анастасия се увлече до забрава от картините на този празник. Тя се въртеше по поляната, сякаш танцуваше, обхвата от растящо въодушевление.

- Я спри, спри! - изведнъж викнах аз на Анастасия, разбирайки, че тя възприема всичко насериозно. Тя не просто изказва някакви думи - аз разбрах, че тя отново започна да

моделира: с всяка своя дума, с всяка своя странна фраза! Тя моделираше картините на празника! И с присъщата си упоритост ще продължи да ги моделира и да мечтае за тях, докато мечтите ú не се превърнат в реалност. Като фанатичка ще продължи да мечтае. За своите виладжии ще го направи, както го е правила двадесет години до този момент. И викнах аз, за да я спра:

- Ти какво, полудя ли? Та аз се пошегувах с тоя празник. Пошегувах се, не разбра ли?

Анастасия спря като закована. Като я погледнах в лицето, душата ми изведнъж се сгърчи от болка, виждайки как то се измени. Тя се обърка като дете. Очите ú ме гледаха с болка и съжаление. Едва ли не шепнейки, тя най-сетне каза:

- А аз всичко го приех за истина, Володя... И вече всичко моделирах. И във веригата на събитията вече се вплете звеното на човешките телеграми. Без тях ще се наруши редът на събитията. Аз приех идеята ти, повярвах в нея - и я осъществих. Помислих си, че ти говориш съвсем сериозно за празника и телеграмите, за да мога, както каза, да пусна в действие своя лъч...

- Добре, добре, ще опитам. Само се успокой. Може пък тези телеграми никой да не иска да ги изпраща...

- Ще се намерят хора - хора, които ще разберат. Ще го разберат и в правителството, и в парламента ви също... И ще има празник! Ще има! Виж: ...

И картините на празника отново препуснаха.

Ето, аз ви разказах за този случай, пък вие постъпете, както сърцето и душата ви диктуват.

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ
НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ
НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

15-20.IX.120(1984)г.
София - Изгрев

ОСИЯНИЯ ЗА ХРИСТОС

- Може ли да се продължи с "Осияния за Красотата" – днес; или всеки ден по едно?

- Този път ще покопая в друг кладенец. Искам да започнем нова книга, посветена на Христос.

- "Осияния за Христос?"

- "Осияния за Христос"

I ОСИЯНИЕ ЗА ХРИСТОС

15.IX.120(1984), 14,30 -17,11ч.

*Живият Бог на Земята и на Небето - това е Христос. Това съм Аз - Вседържателят Е́лма, Майката и Бащата на всичко в хѝпервселената. Новото, което не знаехте, е че Мен Ме наричат навсякъде **Е́ЛМА** - от недрата на у́лтравселената до най-гигантските острови от вселени на су́первселената.*

Истина, истина ви казвам: няма по-голям от Мене на Небесата, нито има по-малък от Мене в света на микрослънцата! Който Ме знае от Звездните приказки, той ще Ме познае и в бъдещите "Озарения за ѝлтравселената"[1]. Който Ме откри в "Приказки за цветята", той Ме видя и в "Осияния за Красотата". По същия начин, чистите по сърце ще Ми повярват и във "Виде́лина върху свръхвселената"[1] и "Яснина́ за ясновселената". Много още неща ще ви разкажа, защото времето Ми дойде. Доскоро говорех на народа, сега говоря на учените, а най-после ще говоря и на политиците. Тогава няма да бъда нито Учител, нито въплътеното в множество Слово, както идвам сега на Земята, а направо ще говоря с действие.

На тази планета съм слизал най-първо като Полу́кс. Това вече съм ви го казвал. Тогава дойдох с мисията на маг, оживяващ умственото тяло на

народите. Рама беше също Христова изява, но с профила на Ро́а - първото лице на Духа Святий, като Водител. Кришна съм пак Аз; Христос, в профила на Мелу́ - Бащата и Майката, Жената и Мъжа; Орфей и Христос едно са; едно са Заратýстра и Христос, Хермес Трисмегист и Христос, Преславският Княз[2] и Христос, Беинса́ Дуно́[3] и Христос; Буда, Мохамед[4] и още хиляди Мои неизвестни лица и подвизи, едно от които блести с неувяхваща слава през миналия век във Франция[5]. Не забелязвате ли как "р"-то се повтаря навсякъде? - поне в едно от известните или мистичните Ми имена?

*Аз управлявам изявеното Битие чрез хѝпервселената и затова "р"-то и "х"-то са неотменен атрибут на Моите вибрации. "Р"-то привежда в трепет вселената, а "Х"-то пропуща интензивно творческия импулс на тотвселената между бреговете на ѝлтравселената и сýпервселената. Най-точното Ми кабалистично название, освен **ѐЛМА**, не е Христос, а Хрис-Тот - нещо, което, мисля, че е излишно да коментирам. Иисус е номофон на сýпервселената, а Хрис-Тот - на единството между вселената, ѝлтравселената, хѝпервселената, ясновселената и тотвселената.*

Който следи внимателно Приказките, Лекциите, Осиянията, Посланията и "Астроло́ния Холиза́тика", ще Ме разбере. Номофоните Ми през всички векове се събраха най-съвършено в името

*Иисус Христос. Оттогава насам няма име, освен **Е́ЛМА**, което да е толкова съвършено. Има, впрочем, едно, което можете да откриете и анализирате по подобен начин. Аз обаче тепърва ще има да ви говоря за смисъла на звуците и азбуките. Много Съм ви говорил, още ще ви кажа.*

Радвайте се - от днес ще ви говоря за Себе си - т.е. за Новото идване на Христа.

II ОСИЯНИЕ ЗА ХРИСТОС

16.IX.120(1984) г.

Този, който Ме познае като Господ, може да познае Отца Ми като Бог. Негова ще бъде хи́первселената, но негова ще бъде и ясновселената, и тотвселената. Ясновселената не пропуска при себе си някой, който не е приел Мене; нито тотвселената прави богоравен този, който не е приел Христос.

Не мислете, че Моят живот не минава през най-тежки страдания и най-смазваща скръб. Ако мислите, че съм разпъван само веднъж - в древна Юдея, - много се лъжете. Непрестанно, ежедневно, ежесекундно Мен Ме разпъват на кръст милиарди и милиарди несъзнателни същества! Отдъхвам Си от време на време в ръцете на Майка Си - Ми́ровата Душа́ - и се радвам непрестанно, едновременно със скръбта Си, с радостта на Бога-Отца.

*Няма по-натоварен от мъка от Мене, нито по-радостен има от **ÈЛМА**, с изключение на Абсолютния Дух! Обичам ви всички с непреходна, Божествена, велика Любов и поемам голямата част от вашата карма. Растежът ви без Моето страдание би бил невъзможен. Неописуеми са препятствията, които трябва да преодолявам, въпреки че разполагам с цялата сила на Проявеното и Непроявеното Битие! Това е непонятно за вашата мисъл, защото предполагате, че Победителят на най-тъмните не би трябвало да е огорчен от нищо и че е редно да "плува" в най-пълно блаженство и безгрижие… Но страданието - на този етап - влиза в Плана на ясновселената, макар и да се отдръпва Отец Ми от него.*

Ако Отец Ми би страдал и ако Аз, Син Му, не бих страдал, сега нямаше да има нищо. Страданието е път за коригиране на грешките в изчисленията. А грешката е метод на тотвселената - значи, на Самия Абсолютен Дух! Ако светът беше в ръцете на ясновселената, всичко щеше да върви по мед и масло... Но тотвселената най-нашироко използва метода на творческия експеримент, с цел да направи колкото може повече същества богоравни творци. На сегашния етап, един от елохи́мите - както вече Съм ви разправял - не може още да поправи натрупалата се грешка от миналото.

Вие с право питате, както всички атеисти: "Какво сме му виновни ние, та да вземаме участие в последвалите страдания?!" Въпросът ви е древен като света и напълно основателен. И отговорът е с не по-малко основание: всички вие тук, почти без изключение, сте клетки от тялото на Сатанаил, който се превърна в Сатана. Ясновселената пази в паметта си всички монади, които са взели участие в сатанинската грешка. С това вие ставате съпричастни, защото сторихте всичко съзнателно. Някога ще ви опиша великата драма, огромното космическо сборище, което представлявахте вие, заедно със Сатанаила, в навечерието на неговото решение да не довърши синтеза на Битието. Ясновселената плака тогава пред Бога така, както ни-...

...Грамадна енергия внезапно прекъсна контакта с категорична забрана, както никога досега не се е случвало. На въпроса на холиза́тора какво означава това, след необикновено дълго мълчание - досега забавянето е било най-много 2-3 секунди, - Източникът отговори и разреши да се запише:

...Защото се докоснахме до най-секретния въпрос - историята на грехопадението, - над който още дълго време ще виси плътна забрана.

III ОСИЯНИЕ ЗА ХРИСТОС

20.IX.120(1984)г.

Абсолютният, Абсолютният прави нови монади в Духа Си! Незнайният Мой Отец животворящ, животворящ е вовеки! Ала Бог е Онзи, Който съдържа всичко в Себе Си - и днес Аз ще ви говоря за Бога.

Ако разделях досега в осиянията и лекциите Си Неговите лица, то бе, за да разберете някои тънкости на Божествената наука. Но Бог е Същество, Което обединява Тот с Универсалния Дух; Мен - Е́лма - с Вечния Дух; Праведния Дух - с Ясновселенската Душа; Духа Божий - с Човека. Всеки от Нас се прелива във Всеки, но Христос управлява Проявеното Битие и затова се нарича "Господ", или още "Син Божий"; Ми́ровата Душа́ управлява определената част на Непроявеното Битие, а Тот - неопределената част на Непроявеното Битие. Онзи, Който е Всичко, това е Съвършеният Дух - или Бог.

Три осияния ви давам за Себе Си, но третото посвещавам на Бога. Тогава ще запитате: "А каква е вселената, която Бог управлява?" - Ето ви още една изненада: вие мислехте, че вече съм изчерпал всички вселени. Това е тя, съвършената вселена на Бога, която съдържа всички останали в Себе Си. Наричайте я с една дума: хо́ливселена. На славянски - цяловселена. Тя не е едно и също нещо с

ýлтравселената или всемира. "Всемир" подвежда - тя е дума, която лесно може да мине за Божий синоним, но не е. Опитайте се да разберете: "все-" или "всичко" не е равнозначно на "цяло". Всичките песъчинки на пустинята може да правят пустиня, но "Цялото" е нещо повече от "Всичкото" у Бога. И наистина, като изброим всички споменати досега вселени и лица на Бога, механично събрани, вие очаквате да се получи Целият Бог, но не се получава… Към всичките части трябва да се прибави и Новото, което се получава от това съчетание. И тогава се получава Съвършеният Дух, т.е. Цялото - Бог.

Най-различни молитви съм ви давал досега през вековете. Знаете Моята, Господнята молитва: "Отче наш, Който си на небесата…". Давал Съм ви Молитвата на Духа, Молитвата на Учителя, Който е Универсалният Дух (Бог в епохата на Водолея) и Който слезе последния път като изява на Духа Божий. За Него, именно, ви бях казал, че ще ви изпратя Духа Си, да ви припомни всичко и да ви научи на всичко. Това е Той, Същият, срещу Когото хула не се позволява. Имате също Молитвата на всемира или на Всемирния Дух (това е "Добрата Молитва"); имате също и втора Моя молитва - "Молитвата на Братството". Всеки молитвен призив, който ви отваря вратите на дадена вселена, ви свързва и със съответното Лице на Бога.

Ала сега за пръв път ще ви дам "БОЖИЯТА МОЛИТВА", която не се произнася с думи. Тъй като Бог е Любов, тази велика Молитва се изявява като Любов на дело към всяко нещо в хòливселената. Значи, "богоравни" не е най-последната степен, както си мислехте. Има нещо повече от богоравенството, и то е това, да си Ново въплъщение на Бога вече не като Абсолютен Творец, а като Всеотдаен на Цялото чрез всеотдайност към всяка от частите, без да пренебрегваш никоя друга. Това е "БОЖИЯТА МОЛИТВА".

---

[1]Обещани, но още непродиктувани осияния, каквито има доста. Ние очаквахме да дойдат още тогава, но това не стана. Те няма да бъдат дадени писмено въобще, поне в рамките на този живот на приемащия, понеже от 140(2004) г. насам, с няколко изключения, контактът с Éлма става по друг начин. Едва сега (март 144(2008) г.) осъзнаваме, че тук е казано, че те ще бъдат чути и преживяни само от "чистите по сърце". Това са избиращите Тройния Ритъм и Тройновселенските Токове – б.п.

[2]Боян Магът в България или княз Бениамин (най-малкият син на Цар Симеон (864-927г.) - б.п.

[3] Беинсá Дунó – Учителят Петър Константинов Дънов (-1864-1944-)

[4]За нас са изненадващи инкарнациите Му като Буда и Мохамед – досега считахме, че те не са Велики Учители. Бог обаче се проектира и въплъщава в Божественото във всяко

същество, независимо от нивото на еволюцията му на даден етап - б.п.

[5]Става дума за Теофан, Учителят на големия френски учен и мистик от 19 век Седир, който го описва в есето си "Един Непознат" ("Un Inconnu") - б.п.

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

19.IX.120(1984)г.
София - Изгрев

НОВОТО ИЗИСКВА
ЦЯЛОСТНО
СЛУЖЕНЕ НА БОГА!

ЖЛО / ЕКС (Поломинéл)

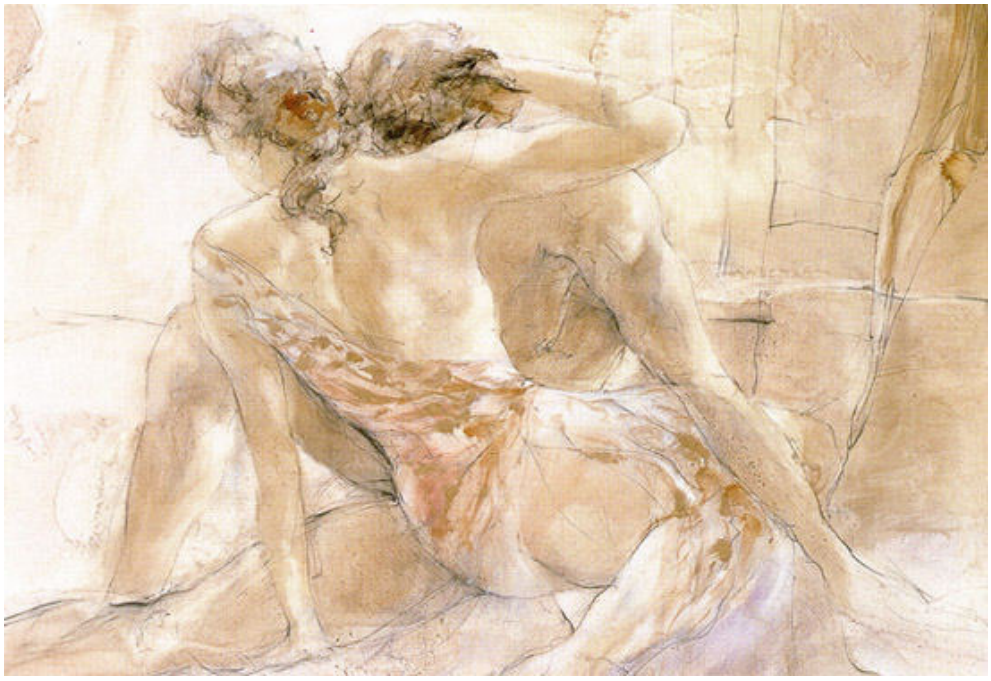

Топло те поздравявам, Моя нежна носителко на най-тежкото бреме - откъснатостта от пълния,

изобилен живот. Духът ти минава през изпитанието на огъня - най-интензивното и мъчително страдание, което се дава на човечеството. Когато металът се извлича от рудата, няма никакъв друг начин, освен напрежението на огъня, на висшето електричество. Милиони ангели и божества чакат с трепет реда си да се въплътят на планета като Икло (Земята), за да се потопят в магмената река на страданието и да излязат от там с нова опитност.

Не отритвайте даровете на Духа Ми и приливите на Природата, ако искате да бъдете щастливи носители на пра̀на, здраве и обич. Войната срещу Природата е война срещу Христос! Докато мислите, че Природата може да бъде "грешна" и "неправедна", вие ще се затваряте за нейните призиви и ще лишавате хипофизата си от пълното щастие на Трите Вселени. Но божественото равновесие не може да бъде нарушавано без катастрофални последици за неговите подвластни органи и системи. Окаляните от непропускане на живота неизбежно се подхлъзват и падат. Това обикновено не става от липса на жажда за живот, а се получава от лъжите на евангелисти и църковници, които не предадоха вярно Словото на Христа́. Направо може да се каже, че Сатаната имаше първенство и преди 2000 години, користно

заграбвайки Свещеното Писание и редактирайки го в собствен интерес и изгода.

Мъченичеството на повечето хора се дължи на тези криви реакции. Особено страдат ония, които са повярвали, че любовта може да дойде само от един човек и да се дава само на едного.

Новото, за което говореше и учеше Христос, беше Истината за многото извори на любовта, обичта и доброто. Когато човешката душа очаква щастието само от един източник, тя се затваря за всичко наоколо и престъпва по този начин основния закон на живота - самораздаването на всички. Разбира се, под "всички" Аз не разбирам служба на вампири и тунеядци, а живо съчувствие и помагане на ония, които не живеят само за себе си.

Много древна е нашата дружба - ние с теб се запознахме още на звездата Мозѝн, когато духът ти озари Битието с новото въплъщение на Всевишния. Всяка монада е ново космично съчетание, ново проявление на Господа, нова възможност за всемирното човечество да се наслади на Любовта и Красотата по нов начин.

Твоят основен обертон се превежда математически така: "ПОЛОМИНЕ́Л". А това означава, на Божествен универсален език: "Най-Лазурната Енергия на Неутрона на Истината, роден на звездата Мозѝн и Озарен от Любовта на Панвселената". Истината има свой неутрон; но

твоят е единственият в Битието, чиято енергия е най-лазурна от всички. От това Битието придобива особена красота и богопознанието - особена свежест, от която божества и ангели трептят, при съприкосновение с твоята монада. Лазурните енергии на Истината не са като някои други - те могат да отварят душата, или будическото тяло, за разширение на частиците му до пределите на ýлтравселената. Най-лазурната енергия пък, която е само твоята, прави възможно самото прескачане в ýлтравселената. Това прескачане се изразява физически с рухване на неутронното тяло навътре към Центъра. Позирането пред сýпервселената - ако е останал още такъв фон в нечия психика, - се приключва завинаги с тази имплозия.

Но, заедно с това, твоето име най-настоятелно изисква Озарение от Любовта на Панвселената. Какво ще рече това? - Това значи пълно самоотдаване на природната любов, с цел да се избият електрони от спящата материя и да се включат в процеса на кристализация, какъвто представлява всеки имплозивен (избухващ навътре) ултравселенски процес.

Сега внимавай с цялата си душа, защото ще очертая причината за твоята трагедия. Ти не изпълни мисията на твоя дух да съчетае лазура на Истината с пламъка на Природата. От обида, гордост и честолюбие, ти се затвори за интензивна

обмяна с околната среда и прекрати прилива на електрони към космическата имплозия, която се извършва на определена вълна на Битието, благодарение на твоя уникален дух. Тогава съществата, които се надяваха да преминат от су́первселената в у́лтравселената (от духовния в Божествения свят), изпитаха остра нужда от електронен въздух и вдъхнаха със силата на космическото отчаяние. Тъй като ти не получаваше никакви електрони от природна обмяна с други хора, вихърът на споменатата космическа вдишка изтръгна от недрата на собствените ти атоми грамадно количество неприкосновени електрони - и здравето ти рухна по всички основни показатели. Социалните нещастия не закъсняха.

Небето отчита, че ти не си изцяло виновна за тази драма. Гордостта и обидата не са единствената причина - споровете на хората около "морала", "греха", живота на "нисшите" енергии, принуждават още милиони и милиони нещастници да спъват и прекратяват обмена на електрони и мюони, а това предизвиква обратни реакции с катастрофални последици.

Нека сега остане в съзнанието ти следната формула: "НОВОТО ИЗИСКВА ЦЯЛОСТНО СЛУ-ЖЕНЕ НА БОГА!" Повтаряй я, когато можеш. И не забравяй, че веждите са антени за обмяна на

елементарни частици и вълни между су́первселената и вселената.

Обичам те, както всяко Свое лице. И отнине започва твоят възход и мощно осъзнаване!

21.IX.120(1984)г.
София - Изгрев

ЗАРИТЕ НА ЗИА́Л

ЖЛО / АПЗ (Прелѝн)

Лоното на су́первселената има една област, която се казва "зиа́л". Окрилени от свободата, "Зарите на Зиа́л" са духове, които летят най-леко и красиво от всички по звездите на су́первселената. Нари-

чайте ги "изиáл". Коренът на думата, на духовен език, означава: "ПЛЕТЕНЕ НА АТМИЧЕСКАТА ИСТИНА ПО ЗВЕЗДИТЕ НА ИЗЯЩНОСТТА". Ако някой от изиáлите се пробуди за ýлтравселената, на Божествен език името му ще означава следното: "Любовта на Аза, извираща в Зиáл изобилно".

Ти, А. - или Прелѝн в духовния свят - си монада, родена на свръхзвездата Онд преди осемдесет милиона години по Иклов (Земен) календар. Името ти, като специфично звучене в сýпервселената, се превежда така: "неутронна (звезда), извършваща летене в елосинната реалност на праатмичното поле".

Космичното тяло на някои духове е звезда. От името ти "Прелѝн" се разбира, че ти си неутронна звезда в едно от най-висшите полета на атмичния свят (елосинното), което настройва неутроните под ъгъла на елохимността. Преминал през всички стадии на сýпервселената, на елосинния неутрон му остава още само едно: да превърне сиянието в "храм". Това означава неутронът да отслаби особеното си мнение до минимум, за да може да избухне неутронната звезда като ултранова. От "Звездни приказки" вие знаете, че физическата вселена носи новост, сýпервселената - свръхновост, а ýлтравселената - ултрановост. Прелѝн вече мина през стадиите на нова и свръхнова, сега му предстои да имплозира в ултранова.

Това е физическата страна на синволюцията, която се извършва в звездите. На планетите протича еволюция, на звездите - синволюция.

Прелѝн не е планетна монада, а звездна - тя още не е живяла на планета. Ако в това въплъщение той успее да осмисли разликата между "изиáл" на сýперниво и "изиáл" на ýлтраниво, има шанс да попадне в "Новото Небе и Новата Земя", които са ви обещани още в Свещеното Писание.

Неутронна звезда, преживяла ултранов взрив, рухва навътре и се превръща в бяло джудже. Не ѝ е нужно вече никакво одобрение, никакво възхищение, никакво признание. С това, впрочем, тя е ликвидирала още като "нова", но свръхновите не могат да се откажат от свободата на летене, от разширяването на духа. А "зарите на зиáл" се опияняват от разширяването на атмическото тяло по вълните на Истината, през световете на изящността. Те не могат да се спрат на един обект, защото имат този особен поглед на изиáлите, който мигновено определя липсата на истина и изящност и затова отминава природното с напълно затворени очи за неговото съкровено предназначение.

Свободата на изиáлите не ги спира пред нищо, когато искат да опитат ново поле на Битието; но те правят това, по-скоро, от жажда за новост и очарование, отколкото с чувството какво му е нужно на другия. Финесът на изиáлите е естетически, инте-

лектуален, но не още социален - т.е. те отхвърлят нещата, които не могат да доставят наслада на духа.

Насладите на духа са свободата, изявата и правите линии. Насладите на природата са привързаността, грижовността и вълнообразните линии. За да премине един изиáл от духовния в божествения свят, трябва да изпита нужда от подчинение и благоговение: да не отреагирва на недостатък и да придобие способност да бъде спътник, сателит. Неотменно, преносът на духовна енергия в божественото поле се получава от неутроните, които са се отдали на предаността, грижата, служенето. Необвързаността на духовния неутрон не му позволява да влезе в атомна структура, понеже той има "аристократичен произход", "финес", "претенции". Нежността му е непозната, понеже, за да проявиш нежност (не да получиш!), трябва да си страдал дълбоко и дълго, отчаяно и нечовешки, от липса на нежност. Такава липса свободните неутрони не изпитват, понеже са заети със своето собствено отношение към света, а не с проблемите на света. Проблемите на света и начинът да помогнем вълнуват ýлтравселената; сýпервселената има за задача самоусъвършенстването, самоизявата, особените наслади на душата и духа.

Като ви говоря за съвършенство, Аз имам предвид едновременно и духовното, и божественото съ-

вършенство. Те не трябва да са в противоречие, а напротив, в пълна хармония.

Вашият съвършен вкус - на вас, изиа́лите - непременно ще ви доведе до върховете на су́первселената. Нищо, което не е абсолютно прекрасно и изящно, няма вече да ви задоволява. Но божественото съвършенство също ще почука на вратата ви. То ще ви помоли да не изказвате мнения, да ослепеете за недостатъците, да проявите още по-висок вкус. Духовният вкус значи изборност на най-съвършеното, но без божествения вкус асу̀нът няма да ви помогне. Красотата, която се получава, изисква или опитва, не води до истинско щастие. Новите и свръхновите стават ултранови, когато божественият вкус ги насочи към импулса да раздават красота! Обаче не само на тези, които ги вълнуват, но на всички. Под "всички" не се разбира абстрактната маса, а всички, които ни изпраща Бог, за да обменим с тях даровете и проблемите си. Кои ни изпраща Бог? - Тия, които не умеят да се пазарят за даровете си и да натрапват проблемите си. Неутронът се превръща от духовен в божествен, когато във времето за усъвършенстване се усъвършенстваме по всички правила, но във времето за обмяна се обменяме даром с пратените ни от Бога. Пратените от Бога се отличават още по това, че те не умеят да искат - и на нас ни е необходима истинска виртуозност, за да открием какво им трябва и да можем да ги предраз-

положим да го вземат. Пратените от Бога имат много висок идеал и не могат да живеят за друг, освен за всички. Но това съвсем не значи, че те са лишени от "олтáрите" и "престóлите" (чакрите на Трите Вселени, като се имат предвид и "двéрите" – б.п.); напротив - за да живееш за всички, трябва да си развил всички центрове на всички полета.

Не случайно засягам този особено важен въпрос, защото съществото Прелѝн е напълно зряло да живее свободно от задължения към когото и да е било, но към него още отсега се протягат много пипала, за да го обсебят, и много мозъци, за да го програмират. За предпочитане е дори това, което няма мирис на истинската любов, пред печалната перспектива да те впрегнат в нещо противно за тебе. Прелѝн може да "прелива" от чар, обич, нежност и жажда за интересен живот, но ако държи на това да не бъде смлян, нека обменя неща с равни или по-издигнати, а не с плебеи. Но щом има импулс да обменя нещо и с по-изостанали, нека го върши. От това Прелѝн ще добие планетна опитност и повече прàна, макар и по пътя на страданията; а мъчителите и приятелите му ще получат представа за ангелите "изиáл".

Приготвям ти условия да минеш бърже през разочарованията. Нежността, която се иска от тебе, ти я имаш в потенциал повече от планетните човечества, но си се наострила срещу някои недостатъци. Макар и да имаш основание, ти трябва да пре-

върнеш оценката в съчувствие, забележката - в полъх на благородство, разочарованието - в опит. И, заедно с това, неотстъпно да даваш да се разбере, че нежността ти не може да се разлива по улицата и на пазара.

Великото преимущество на духа ти е неговият произход от глъбините на тотвселената, а това е всичкото! Музиката иде от тотвселената - и твое отегчение от божествената радост не иде от извратения вкус на модерния плебей, а от нуждата за истинско разнообразие. Нека и романтизмът не ти сладни чак толкова, не е излишно да се възвръщаш към него. Може обаче да се констатира, че жаждата ти за а-класицизъм и а-романтизъм се дължи не само на твоя мъдър и революционен, съвременен дух, но и на приемането маската на примитив и плебей, за да не ти се смеят туземците. Това, на пръв поглед, е парадокс, но то е доказателство за извънредността и изключителността на твоята мисия. Ако жаждата за дълбоко, истинско, космично разнообразие не беше толкова мощна у тебе, ти нямаше да усещаш в душата си "преситения разтвор" на предкласиката и ранната класика като нещо отегчително. Силните и остри усещания на космическата свежест - ако ти би поискала да се пуснеш от хорото на плебейските навици и начини на живот - биха възстановили естественото преклонение на духа ти пред "Любимците на Бога". А помъчиш ли се да отво-

риш очите на душата си и за онези, които и в момента се ползват с Неговата Любов, можеш да очакваш приказките на 1001 нощ да дойдат сами в краката ти.

Нечистите еманации на някои природни отрови, които приемаш, при твоите астрологични позиции парират първосигналното управление на либидния и вегетативния център и има опасност, до две години, рязко да спадне нивото на женствеността ти. Това поначало е проблем за "изиáлите" при планетно въплъщение, но когато вземат мерки навреме, по-очарователни и прекрасни от тях няма по Трите Вселени!

26.IX.120(1984)г.
София - Изгрев

УКАЗАНИЯ ЗА ВЪЗПИТВАНЕ НА ДЕТЕ

ЖЛО / ГГК и РМВ

Зададен е въпрос за възпитаването на Г.

- Оправянето на Г. не е много лесна задача. Той носи от миналото прекалено много спомени от завоевателните си походи. През вековете приемаше твърде често женски образ, за да се омекоти тази негова черта. Предимството му този път е, че женските прераждания са вече надделели над мъжките. Просто невероятен късмет и грижа на Провидението беше подаръкът с куклата му. Пред военните занимания, той предпочита нежната грижа и най-топлите майчински чувства.

Ако предпочиташ да не раждаш друго дете, задачата ти наистина се затруднява. Това, особено в близките две-три години, би изиграло решаваща роля в психиката на Г. В противен случай, няма никакъв друг изход, освен да посещавате с Г. най-малко три пъти седмично приятели с по-малки деца, най-вече момиченца. Включвайте се в проблемите им, ходете на разходки.

Острата нервност на Г. се дължи на историческите му спомени от битките. Ако го оставяте с по-малко контакти, противно на твоята представа, характерът му ще се деформира катастрофално. Посещавайте и канете хора - това обменя енергии и така той се уравновесява.

Истински садизъм, углавно престъпление е да лишавате детето от котенце, кученце и пр. Това би

имало огромно значение за успокояването на нервите му и насочването на енергиите му към мир, грижа, милост, кротост, послушание и т.н. Не се поддавай на твоя вроден пиетет към недокосваемост и нетърпимост към чужди аури.

Илюзията, че само двамата вие с Г. или само с баща му или някой нов приятел бихте решили проблема, е много прозрачна. Това е тормоз и за теб, и за него.

Пресявайте строго информацията, книгите, филмите и театрите. Абсолютно забранени са бой, войни, насилие. Работата е в това, че раните в душата му от далечното му минало все още не са зараснали и подобни неща само ги раздразнят и отварят наново.

Много, много, много музика и особено опера! Само че му обяснявай предварително какво ще гледа - да го осмисля. Никога не го оставяйте без грамофон, който той сам да пуска. Трябва да му купите плочи с приказки и да не спирате да му разказвате приказки.

Трябва да го оставяте да си играе, но ПРОГРАМИРАНО! Не го карайте нищо насила да прави, но превръщайте задълженията в игра. Това няма да ви коства много. Ако го затворите в къща с двама души, макар и най-обичащи го, няма да направите нищо. Това, извинявай, е женски идеал, а Г. е мъж от много висока класа, въпреки женските

прераждания. Ако още от сега не го водиш на екскурзии с други хора, ако не го водиш на гости при други деца, това ще се изрази в неудържима любвеобилност като порасне и няма да се успокои, докато не се пресити!

Предпочитайте плодовите храни, защото млякото и животинските го възбуждат. Имайки предвид всичко това, ти отговарям и на интимния въпрос: работа ще си намериш до три седмици - премести се!

Ето я и майка му, за която е последният отговор в това осияние.

След като си отиде в другия свят на 22 години, за него дойде осиянието "Син на Слънцето" от 26.09.135(1999)г.

30 септември 120(1984)г.
София - Изгрев

КОИТО МИНАХА, МИНАХА

ЖЛО / ЮВ (Луниéла) и Т (Тойóнус)

- Нещо за Рилския Манастир?

- Не е отдавна силен, но ти специално имаш важна задача там. Трябва да потърсиш проф. Иван Славов, ако още е там. Той прекарва лятото и ваканцията в своята килия. По-важното е да се

усамотиш някъде и да се помолиш за приятелите, които са в тежко положение. Тъй като твоята молитва се чува, това ще изиграе роля за по-нататъшния развой на събитията. Почувствай какъв ще бъде отговорът. Този път ще бъде пределно ясен.

Сега редовете ви са пресяти окончателно. Тези, които минаха, минаха. Другите - след стотици години. Да се подготвят!

Работата ви сега да бъде индивидуална, и то на планина, когато можете. Ти преживя посвещение, което рядко се пада на земна жена. Такова устремно съзряване обикновено не е по силите на вашия пол. Съмненията ти ще отпаднат окончателно - ако още, все пак, са останали някакви. Приветствам те и се надявам, че ти сега ще държиш фронта, който днес е напуснат от мнозина от най-претенциозните. Правилно е да се (...)[1], но не е правилно да не се срещате - и преди го бях казал, но Т. не слуша. Зная, че му е много тежко и едва удържа нормалния ход на живота, но защо са истинските приятели, та да не бъде с тях именно тогава? Премислете сериозно това, което ви казвам, и не оставяйте нещата на самотек.

Потрай, но действай по етапен ред! Не пропускай нито един ход от това, което трябва да се направи.

Към Т., който е попитал нещо мислено:

- Не се бой, много скоро ще имаш по-голяма яснота по въпроса. Ти се плашиш за много минали нехайства, но сега наистина те очаква нещо, неописуемо с думи. Ксантипи и безкръвни феи повече няма да срещаш.

Направете опити с телеманда[2].

Сейте и прилагайте методите, за които съм говорил. Ако човек работи с беседите и новите холиза́ции, тогава няма нужда от външен ръководител. И, все пак, ви оставям ценни хо́ра и (...)[3]

---

[1] В ръкописа липсва дума - може би, по нечия молба, Е́лма е разрешил да не се записва – б.п.

[2] Когато мандалата се ползва за разговор между холиза́тори на различни места, тя се нарича "телеманд" – б.п.

[3] Ръкописът не е довършен – б.п.

10.X.120(1984)г.
София - Изгрев

ЗА ДУХОВНИЯ АЛПИНИЗЪМ

Определените от Небето за последен подвиг, слушайте Ме!

Робството ви се свършва, страданията престават! Животът пристига с най-сладките си гласове и мощни притоци от радост, за да отвори нова, Божествена страница на тази планета. Не трябва да оставяте пътя на мъченичеството и търпението до последната минута! Крепко стиснете зъби и преодолейте върховете на опасното изкачване, което сте предприели. Решението ви да останете на отвесната зимна стена не е от днес и от вчера - вие правите това от много векове, откакто сте Мои ученици. Но да си дадете еднократно живота на кладата или гилотината - това не е

нищо, в сравнение с носенето на алпийския товар на гърба върху отвесната стена цял живот! Представете си, че с този подвиг вие спасявате цялото човечество. Подвигът на духовния алпинист не може да се сравни с нищо! Всички вие, които сте идвали с Мен на Земята, и особено на Балканите и в Русия, подписахте тържествена декларация с кръвта на вашето сърце, че предпочитате страданието пред изявата. Стремежът към свобода е свещен стремеж, но той е отминал етап в еволюцията ви. Живеещите "свободно", днес не могат да направят нищо - от Моя и ултракосмична гледна точка. Когато Новото се ражда, трябват родилни мъки - така е засега на тази земя. Плодът винаги е по-голям от рамките на стария живот; ако искате малък плод, то е друг въпрос. Под "малък" и "голям" разбирам нещо не пространствено, разбира се.

Сега - малко пентаграмика. Мъченикът е девето посвещение, геният - четвърто. Можете да избирате: ако искате да бъдете гении - давам ви свобода моментално! Това не е проблем нито за Мене, нито за вас, но преценете сами: ако някои от вас вече са били не само гении, но и светии, пророци, апостоли, мъдреци и мистици, пред кого трябва да се показват? Вие знаете ли колко плаща един гений поради това, че името му е проглушило вселената? Изискването на пъкъла за популярност на твореца

не е изискване на ýлтравселената. Молитвата е категорична: царството, силата и славата са на Отца! Не Микеланджело, не Леонардо, но и самият Бах все още нямат пълна свобода в космоса. Носенето на славата не е лесно нещо, особено ако твоята слава е станала причина да се споменава по-рядко името на Отца Ми. Това не е мракобесие, нито е инквизиция, а най-елементарен психологически факт в Трите Вселени.

*Неизбежно е името да освобождава твореца, но това важи само за пъклените цивилизации. Нямате ли по-висок ранг в пътя на посвещенията, не се плашете от известността - тя ще ви създаде условия да бъдете относително свободни и да творите. Ако това се получава естествено, няма защо да се напъвате да потъвате отново в неизвестност - значи, **това** ви е посвещението. Обаче можете ли да избегнете известността и пак да творите, непременно пред вас ще се явят представители на ýлтравселената, които няма да пожалят сили за вашето истинско, а не артистично безсмъртие.*

Затова ви казвам: и като творци, и като пророци, и като апостоли, мярката за божествено поведение е неизвестността. Принцовете на вселената и титаните на сýпервселената нямат друг шанс, освен славата и властта. Запазвайки тези източници на енергия за себе си, те ги

отнемат от други - и така си затварят вратите към ýлтравселената.

Не мислете, че тези, които сега творят както и каквото си искат и получават морална и материална компенсация за това, имат голямо бъдеще. Рядкост са известните или признатите, можещи да плуват свободно из ýлтравселената. Те не са от обикновеното течение на еволюцията и имат специално разрешение от Отца Ми да се подписват под творбите си, с пълна гаранция от Него, че това няма да ги деформира.

Оставете засега още малко работите на Братството в Мои ръце. Не се стремете да дойдат във вашите, понеже още ви е малък опитът. Зад всички изпитания, които ви давам, седя Аз - не Ме ли познавате? И Моите работници от неприятните ви сфери и служби си вършат, както винаги, много добре работата: по-важно нещо сега от вашето поведение няма. Не триста тома, не сто симфонии, не хиляда картини, но, ако щете, и сто "Бели Братства" да създадете - при идеални природни и социални условия, - това няма да струва повече от ваши две или три думи сега, при екстремални изпитания. Не американци, не немци, не французи, ами и божества се провалят при вашите ограничения!

Минералното човечество няма по-добри условия за развитие от сегашните - и особено в случаите,

когато сте на огън. На Мен нищо не Ми коства да ви пусна в по-добри външни условия, но тогава ще останете недопечени. Божественото, при сегашните условия, се пробужда само при противоречия и проблеми.

Сега обаче отново твърдя, че това няма да продължава още дълго. За някои от вас настъпват благоприятни времена и повече няма да има нужда да бъдат лишени от всичко. Пред вас се отваря наистина нова епоха - живот за всички. Утрото е

много близко, не се отчайвайте! Намирате се под самия връх - с пръстите си вече сте се хванали за най-горната козирка. Много ви моля да не отпускате хватката си в последния миг преди победата! Целесъобразно и прецизно изчислено ви водя във вашето катерене нагоре - всяко невнимание и оглеждане може да ви коства живота! Нещо по-лошо - живота на хората, с които сте свързани.

Нямам какво повече да ви казвам - търпете, работете и се надявайте! Рано или късно ще бъдете свободни - това е неизбежно; но тогава ще има да търсите тия страдания със свещ!

Целта Ми е да не оставите нито един ваш недоброжелател в ада на омразата. Не ви давам още свобода, само защото не можете още да обичате враговете си. Достатъчно е да обикнеш врага си искрено, по детски, непринудено - и победата няма да закъснее.

16.X.120(1984)г.
София - Изгрев

БЛАГОДАТ ИЛИ ПРИНУДА

ЖЛО за Елúмна, Тойóнус, Онтиéл и Рамóн

Царица на Поречието! Този живот ти беше кардинален, защото прие посвещение от първожреца Тойóнус. Когато ти се роди, той ти направи хороскоп и определи, че си му много близка душа от вековете. Живя повече от 40 год. под неговото крило и ти получи от него неща, които останаха в теб през цялата вечност.

Тойóнус не пожела тогава да сподели с теб физическите блаженства на любовта и те остави безпомощна в ръцете на най-големите ви врагове, понеже самият той беше отявлен аскет и девственик. Когато правдата замръкна, той не се осмели да те защити пред тия, които бяха твои родители, роднини и съцаредворци. Санът и убежденията му не му позволяваха това.

Великата Книга на Живота постанови: Да бъде волята на хѝпервселената и хѐливселената, които прощават всичко, освен непълнота. Хиляди години трябваше да минат, за да се срещнат Едѝтис и Тойóнус, който сега е пред теб. Колкото по-буйно и сладко се обичате, толкова по-скоро ще запълните бездната, която остана да зее оттогава в Битието. Ти си идеалната негова любима, която му решава всички въпроси, без изключение. Има и други идеални любими, които решават други въпроси и той на тях; и нека бъдат благословени всички тия срещи, които оставят следи в Трите Вселени!

Христос бди над всеки порив, който е искрен, дълбок и прекрасен. Той се жертва за цялото проявено Битие и точно поради това моли и вас за жертви. Така всичко се оглажда и променя, в угода на Отца ни. Затова и в случаите, когато ни се молят за това или онова, ние изпълняваме молбите, в съответствие с жертвите, които са правили просителите; а при вас е толкова хубаво! Няма жертви, а има само хармония, единство и благодат. С това искам да изясня защо вашите работи ще вървят все по-добре и по-добре и защо тревогите и молбите на ваши приятели не получават отклик.

Растенето на една душа става или по благодат, или по принуда. Когато живият Бог още не е буден някъде, то благодатта просто не се осъзнава и се пропуска. Няма физическа причина за това. Тя е само субективна. Преминаващите през това изпитание трябва да пострадат от дълбоко замразяване на универсалните блага, от катаклизми и разочарования, от нещастия, болести и смърт - докато не се научат да оценяват любовта и доброто - т.е., докато не изработят съвършен вкус. Понеже не са още зрели, те имат особени мнения и вкусове, на които стават плячка. За вас това вече не е валидно, защото сте готови да изпълнявате волята Ми безпрекословно, и то не без удоволствие, а това значи най-висока форма на вкуса. Личният вкус се съвпада с космичния и по този начин не се получава

никакво противоречие. Има хронични, т.е. периодични жертви, при които нещата, които ви се изискват, не са приятни. Тези, които се опъват, са свободни, но временно.

Истината е, че ти си от Алтаир и си идвала на Земята само чрез вселяване, а не чрез кармично въплъщаване, затова и си преживяла само това, което е било волята на Отца, а не твоята лична воля. Сега ти е дадена красотата на ангелите, които са запазени от посегателствата на земните чудовища. Ако те бях пратил в най-пълния ти блясък, нямаше сега да се срещнете с Тойóнус. Ако ти беше от онези, които жънат успехи пред тълпата, цялата щеше да бъдеш във властта на изверги, дори и да не желаеш това. И тогава Тойóнус трябваше да бъде трагично разделен с тебе, тъй като той не е от тия, които се борят за овладяване на възлюбената.

Истината е тази: когато за пръв път те видя в този живот, Тойóнус те позна в сърцето си, но и ти него. А сега неговата връзка с Бейонил се задържа, само и единствено защото вие имате с него да плащате сладък данък на Битието, който трябва да се изплати точно и коректно.

Запазете контакта си, но не се лакомете за повече от определеното за сега. Лично Аз, ако зависеше от Мене (а трябва да ви кажа тайно на ухото, че всичко зависи от Мен...), бих ви съдействал да бъдете неразделни, но тъй като много ви обичам,

мисля, че такова нещастие не мога да ви поднеса за свадбен подарък… Аз обаче ще ви науча на нещо, което има живото Христово благословение: когато любимият е надалече, виждайте го в онзи, на когото раздавате любов. Това е много трудно за ограничените и посредствените, особено когато са жертва на неправилно разбран морал и общественото мнение. Утре вечер ви пожелавам пълнота.

А. е физическото тяло, което носеше в едно прераждане духът на сегашната си майка, затова тя сега те чувства като своя дъщеря, в известен аспект и смисъл. Предателства тя не е вършила никога, но в газенето на лютиви зеленчуци има известна практика... Под "сгазване на лука" и на неговите растителни роднини не се разбира само нещо комично, като сравнение, но това е и строго определена символика - инак бих казал "минала през просото" или "тъпкала цветя" - и т.н. Общо взето, лютивите зеленчуци са символ на либидото, т.е. на любовта като стремеж. Да тъпчеш, т.е. да "газиш лук", символично означава да погазваш и тъпчеш либидото в ближния. Така че това, което мислехте за нейния случай, е точно обратното: не че е била разюздана, а е била безотговорна в жестокостта си при играта с чуждите природни желания, затова сега тя е крайно зависима от тия желания и страда от тях и от техните последствия. Просто, тя трябва

да разбере и почувства какво е правила на другите. Въпреки това, всичко при нея скоро ще изтече. Това, което преживя, не е малко за годините ѝ.

Т., ти трябва да бъдеш по-благороден и възвишен с нея и никога да не ѝ загатваш за проблемите си и т.н., да се грижиш за нея като приятел и баща. Ти си ѝ много скъп и близък и нейното израстване напоследък е изумително, благодарение на средата, в която тя навлезе. Това го имай предвид. Зачети огромното ѝ духовно пробуждане, а за интимност не мисли, въпреки че, ако това бе станало, от нейните проблеми нямаше да остане нито един. Обаче тук тя няма никаква вина, защото само опитът и страданията променят вкусовете на човека и го карат да мисли за другия, а не за себе си. При това и вкусът се изменя, и принципите се трансформират. Ако ходиш с нея навсякъде, тя ще се разнообрази, ще ѝ олекне, и така ще преминат по-лесно нещата, които сега я тревожат. Престани с тази натрапчива мисъл, че тия, които желаеш, трябва и те да те желаят… Укроти това тежко страдание, а Аз ще те наградя с това, което те очаква утре.

Ти, Елѝмна, не се тревожи, че имайки тебе, той остава с тези си проблеми. Това съвсем не означава, че ти не си нещо изключително за него, но той никога не е преживявал множествеността на любовта и затова, поради липса на пълноценна

социална изява, творческата му енергия става неудържима и неутолима, нещо което не би могло да задоволи и най-сродната душа. Това не е сексуален, а космично-енергиен проблем. Ако един творец не се изтезава с нерешими социални проблеми и с неадекватна професия, той много лесно би се концентрирал в единствената си любима. Поради тежките условия на живота, ако той не иска да полудее, да се пропие и пропуши, необходимо му е някакво разнообразие в емоциите от интимен характер. Това е закон за артистичната личност. Но когато тя е и силно духовна, изпада в големи крайности - не желае да живее, стига до старите си фантазии за аскетизъм, постене, отшелничество и пр. - не от духовност, а от отчаяние. Не съдете такива, защото трябва да ги разбирате.

- За Рамóн?

- Велик пазител на душите ви, в миналото и сега. Не му намирайте кусури, защото, ако не беше той, щяхте да имате много повече проблеми. Приятно е на Духа Ми да ви вижда в този състав, поне засега, въпреки всички различия. Все още имате да си помагате, макар и в тясно поле. Когато удари часът ви, всички ще разпръсна за нови приятелства и съжителства. Сега обаче не бързайте, той непременно ще ви потърси на друго поле, защото е невъзможно духът му да не се пробуди още в този живот. Той е древен учен и изследовател, дори беше

философ в Елада и писател в Северен Иран. Този път обаче трябва да не е много велик, а само популярен. Богата е реколтата му в зоната на признанието - по-скоро сега има да учи и изследва, и това постепенно ще го увлече повече от всичко. От неговото научно задълбочаване, както казах и преди, зависи еволюцията му.

Нóси ти, освен социална база, и особен лост към ỳлтравселената, който никой друг не може да ти го даде. Има неща, които той разбира по-добре от мнозина, и то именно в пътя на Мъдростта. Един ден ще си припомните думите Ми.

17.X.120(1984)
София - Изгрев

ЗА ОПЕРОЛАТА

ЖЛО / ЗГ (Зонúлус)

Ренýн е планетата, която ви е най-силна. Носи широк поглед и простор. Положението на Слънцето има силно положително влияние върху живота ви. Носи небесни пространства и космична дълбочина на духа ви. Познанието на необикновеното, огромната жажда за проникване в тайните на универсума - това дава живот на вашия дух. Но не специфичното научно задълбочаване, а онова, което се получава при обмяна с Космоса и неговите творения. Радост и мир имате само при обмяна – и, при това, не каква да е, а претворена в лична интерпретация. Вашата индивидуалност е оригинална във висока степен, носителка на особен финес и чар, можеща да насища Битието с образи на прамъдростта.

Монадата ви е родена преди триста милиарда години на звездата Норáм, сега в съзвездието Малка Мечка. Носи на Трите Вселени ласката на щастието, оросяващо полето "брун" с най-странното съчетание от звуци и мисли, което може да роди ỳлтравселенското поле "инх". Това е космическото ви име: Зонúлус. Имайки хартия с това име в себе си, вие ставате непобедим. Но туй не предпазва от собствените непълноти, които обикновено са основната причина за външните неприятности. Все пак, написването на езотеричното име има мощна сила.

Работата ви на тази земя се състои в откриването на онова съчетание от любов и свобода, и

творчество и самоусъвършенстване, което ще съдейства за най-пълната проява на тайното ви предназначение. Нека се спрем на него по-подробно.

През полето "инх", ỳлтравселената осиява Битието естетически. А чрез полето "брун", сýпервселената иска да структурира подреден мисловен свят. Първото се проявява, значи, в микросвета, а второто - в мегасвета. И така, "брун" има космологичен вид като съчетание от светове, а "инх" - като елементарна частица. Цялото - или хòливселената - се нуждае от съчетанието на всички части.

Сега внимавайте много, за да разберете смисъла на вашата задача. Морето от частици "инх" носи красотата за "брун". Това ще рече, че творчеството на нови, могъщи стойности, извиращи от индивида, може да предизвика красота, подреденост, в цели звездни и галактични системи. Полето "инх" съчетава звуците и мислите в песента, ораторията, кантатата, месата, но също и в ултрамодерната опера, която наричаме "космична". Обаче композирането у вас, на Земята, не е стигнало още до спонтанното звукоизвличане от органа на космичната оркестрола, който представлява съвършен биопсихичен синтезайзър, с мощност, неизмеримо по-голяма от всички оркестри на Земята, взети заедно.

Когато Тот - или Бог Отец - твори, Той свири, импровизира върху окестролата на някое свое човешко създание, и от величествената симфония, ко-

ято зазвучава в Битието, започват да се организират светове, слънца, системи, цели звездни острови и вселени. Фактически, оркестролата е орган с всички тонове на Битието и всички възможни и неочаквани тембри на ýлтрасвелената. Микросветът пее: електроните пеят, протоните пеят, неутроните пеят - но оркестролата може да усилва техните гласове и да ги композира. За това не са нужни теоретически познания. "Компютърът", от друга страна, даден ви на разположение, може да внася поетическо и логическо съдържание. Всичко това се извършва спонтанно, когато човек не ограничава ничия проява на Духа в себе си или извън себе си.

При нормални условия, Космичният Човек не пише и не композира чрез външни инструменти, а

просто се отдава на гласа и ръката на Тот, да пее и свири в душата му. На практика, това се получава когато човек не ограничава сърцето си, нито душата си, да обменя Любов, Мъдрост и Истина с всяко същество, което има нужда от него.

Обаче, внимавайте! Това е математическо изложение на принципа на оркестролата. По нямане на друга дума, я наричам така. "Оперола" - би била още по-близка до възможностите на този ви удивителен музикален инструмент вътре във вас - защото той съчетава вокалното с инструменталното пеене. А "математическо" нарекох изложението, защото всяка дума, всяка буквичка в него е на строго определеното ѝ място - място във формула. Затова обръщам сериозно внимание да не пренебрегвате и изхвърляте от горния текст члена на формулата: "…с всяко същество, което има нужда от него".

Страхотният провал на елохи́ма Сатанаил стана именно поради изпускането на тази "нищожна" част от уравнението на Новата Вселена, когато той мислеше, че вече е съставил съвършеният ѝ алгоритъм. Той създаде човешки вид, знаен под името "Ева", в който "оркестролата" ("оперолата") не действа, освен в ограничен капацитет, и то само при включване към определен обект. Този свещен принцип е фундаментален, но той не дава дефект в Битието, само когато ритмично или ситуационно се

съчетава с любовта към всички и отклика на всечия нужда. През вековете, мъжът е търсил път към такъв алгоритъм, защото Сатанаил не успя да го порази до такава степен, както стори това с партньорката му. Монофиксационният егоизъм и, съответно, ревността, можаха да провалят само за броени хилядолетия цвета на Божието творение.

Сега обяснявам по-достъпно началната формула в този текст за вашето естество. Лицето на Бога, което представлявате вие под името "Зони́лус", има да извлича от "оперолата" Си ония инструментално-вокални шедьоври, които ще оросят света на звездите с ласката на щастието. Щастието - това е функцията на красотата на Земята! Съвсем не е задължително това да се превръща във външна композиторска изява - то ще е нещо прекрасно, но само ако дойде като вътрешен импулс. Тот свири върху своя най-съвършен инструмент и пее в душата ви, най-вече когато вие не спирате импулса на Любовта на Трите поле́та едновременно.

Не случайно пети дом, в който е вашата Глава на Дракона, е дом на творчеството, бащинството и удоволствията. Удоволствието не е нещо лошо - то е първият акт и отглас на Божественото в съществата, изразяващ основната заповед на Библията. Само че там не е изяснено, че "плоденето" и "размножаването" не значи непременно само раждане на

физически деца, а значи, преди всичко, раждане на звезди, елементарни частици и нови монади в Битието. А това става, само когато не отблъскваме желанието на Тот за творчество, бащинство или блаженство (удоволствие). Тезата "Убий всяко желание" иде от XI дом, когато там Сатаната (Опашката на Дракона) е на трон.

19-30.X.120(1984)
София - Изгрев

СТИХОВЕ ЗА РАНЕНАТА ПТИЦА

Юлия Н. Летучая - "Пречупено"

Белите стихове по-долу са един от най-странните феномени на осиянията от Е́лма, който се оказва тъй абсурден за преживелия описаната раздяла, че той иска да ги унищожи, мислейки ги за недостойно "лично творчество"; или, по-скоро, за "психография" - за поредния изблик, сублимация на безмерната мъка. Поетите и пишещите стихове без литературна стойност често спасяват живота и душата си с такива писания през безсънните си нощи и това им помага да не посегнат на себе си или да не умрат от мъка.

Презирайки се за тези хронични спадове на смисъла на живота до нулата, написалият тия редове се готви да ги изгори или скъса, когато изведнъж Диктуващият го спира и му казва, че тези "стихове" са осияние и че са продиктувани лично от Него… Припомня му, че втората песен от "Тържествена меса за Бременната", дошла като осияние само преди няколко месеца, е от същия вид: Е́лма слиза на нивото на скърбящия и пее и страда заедно с него, понеже всяко същество с искра Божия е клетка от Бога и Бог не е извън нашето страдание, независимо от нивото на еволюцията ни и грешките, които правим. Всичко е велика диалектика: в друг случай Е́лма нарича същия носител на Словото Му "романтичен плазмодий", когато той пада на нивото на астрала, но това не пречи, в случаи като настоящия със стиховете за Ранената Птица, Диктуващият да бъде съпричастен с личното страдание на обикновения човек, който изнемогва без човешка любов и има чувството, че умира без любимата си и детето, което му е родила.

По-късно Е́лма обяснява, че безмерното щастие и страдание, което са преживели двамата влюбени, разделени насилствено от властите, било послужило на Небето да използва огнения коридор между Русия и България, по който са потекли божествените сили на Любовта и Правдата, за да

срине стария идеологически и политически строй в Европа и да освободи народите, които са били под неговото иго. Обяснява, че в началото на всяка нова космическа и историческа епоха стоят не божества, титани, гении, идеолози или борци за свобода, а велики или неизвестни любовни двойки. Дава исторически, митологически и литературни примери за това.

Ето крайно странните и "недостойни" стихове, които замалко не са отишли в огъня:

1

Покой, покой, покой ти пожелава пречистото небе на предаността,
а утрото на хубостта се моли да бъде под най-
мощна закрила.
Погалвам ви в ранната заран с грамадна, неописуема нежност
и си представям как не двама, а вече трима летим в дълбокото синьо на щастието!
Цялата ми душа, цялата ми сила и всички мисли сега са с вас!
Помислете, мои любими, за мен, който се чувствам много блажено,
на канарата на настъпилата тъжна есен!
Макар и с разбити, кръвотечащи крила,
макар и с безумен и осиротял блясък в очите,
Птицата, която ви обича повече от милиони свои животи, ако ги имаше;

Птицата, която ви обича повече от милиарди свои души, ако ги имаше,
със замръзнало езиче шепне последните си славословия за Онази,
Която откри, че няма по-близка Птица от Птицата,
и която сега лежи върху черно ложе от собствената си замръзнала кръв -
черно ложе, обвявано вече от белия скреж на човешкото пълно безразличие,
че една Космическа Птица, летяла толкова векове към Земята,
за да ѝ донесе първата вест за Настъпващите Пролетни Тържества,
сега излива последните си алени призиви от радост и мъка
върху черното ложе от собствената си кръв
и бялата мъртвина на човешкото безразличие!

19.X.120(1984) г.

2

Трепти зелено, живо море в Безкрая на Битието!
Мила моя, зъзне душата ми в ледените пустини, далеч от тебе.
Правдата, зная, правда е, но има и Любов!
Крепостта, зная, крепост е, но има и безкрайни тучни поляни!

Ако постоя още минута без теб в хаоса от ледени грамади,
не само Птицата, но и душата ѝ ще изстине;
ако само минута още писъкът на хищните птици
пронизва водите и зимния въздух наоколо,
има ли съмнение, че волята ми за живот ще изтече,
най-после, до последната си капка?
Искам само едно на тоя свят: да съм при теб
или ти да си при мене -
всичко останало е нищо, зло, ад, нереалност!
Окото ми вече не се радва на нищо;
Нищо вече, освен ти и плодът на обичта ни не ме интересува.
Проклятие на съдбата е, че се намираме в столиците на Новия Свят,
а не на самотен остров, където няма постоянни викове за помощ,
и където покоят и тишината празнуват нашата вечна среща!
Къде, къде е добрият, стар Мефистофел - да си продам душата,
за да мога един миг да стоя наведен пред нозете ти?
- на Тебе, на Тебе, на Тебе,
светла, силна, мила, свята и скъпа,
която можа да ми повярваш и която твърдиш,
че все още има нещо у мене, което е истинско и което може да се обича!
Но те няма сега, няма те тука -

и пламъчето ми, вече няколко пъти, угасва от силния вятър…
Кой и защо го запалва отново и с каква надежда - съвсем не мога да зная.

21.X.120(1984) г.

3

Премного мъка се насъбра в сумрака на човешката вечер…
Ти, халдейска нощ, никога, никога няма да те забравя!
Лекият ти дъх се носи **още** *над столетията страдания;*
и срещата с Една, Която очаквах много хилядолетия, още вълнува хиляди ветрове и праспомени.
Тъжен е и днес светът - утре няма да се събудя с Единствената в прегръдките си
и няма да чуя гласа на създанието, което е нашият скъпоценен плод.
А ветровете ще свирят над нощните, зимни поля помежду ни -
и нищо вече няма да може да утеши душата ми, освен далечната светлинка на надеждата,
че, може би, все пак, някога, ние ще бъдем заедно.

28.X.120(1984) г.

4

Криновете на полето са много по-щастливи от човека на земята!

О ти, която си тъй далече от мене, разбери:
фонтаните се превръщат бавно в сталагмити,
а озарението на вечната любов трепти от най-
остра болка,
като пламъка на свещта най-накрая.
Живях месеци с най-дивното съкровище в гърдите -
твоя образ, единствен в моя печален живот.
Нашите две галактики преминават, най-сетне, една
през друга,
и трета се роди от тази най-висока наслада.
Прости, мой наранен дух, на всички ония,
които лишават трима души - или три милиарда! -
от миговете, които са тайнство на Битието.
Прости, най-прекрасна между прекрасните,
че не свети днес перото ми със сиянието на
безметежна радост.

30.X.120(1984) г.

***

Би могло да се счита, че стиховете за "една Космическа Птица, летяла толкова векове към Земята, за да ѝ донесе първата вест за ***Настъпващите Пролетни Тържества****", написани на 19.X.120(1984) г., са още една прогноза не само по принцип, но и конкретно за промяната през пролетта на 121(1985). Точно тогава дойде на власт Горбачов и ликвидира една грамадна империя. Нито тя, нито някой от поданиците*

и противниците ѝ си представяше, че такова нещо е възможно. Един ден ще излязат на бял свят документите с български произход в навечерието на тази крупна промяна, които са били предадени на Горбачов и неговата група и са изиграли решаваща роля за тяхното разбиране и поведение.

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

30.X.120(1984)г.
София - Изгрев

ДЕЗИНФОРМАЦИИ И НЕТОЧНОСТИ ПРИ ПРОГНОЗИТЕ

(или ролята на великата илюзия)

Пълно покритие няма и не може да има. Вярата трябва да бъде абсолютна, за да има 100% покритие. И най-малката отрицателна оценка, и най-малкото неизпълнение на изискуемите условия снижават процента на покритието.

Цялата работа е в това, че и Моят план е в движение; и ако веднъж съм обещал едно, то никой не може да Ме задължи прогнозата да се реализира, ако в следващия етап съм променил решението Си, съобразно преценката Ми за вашата жива или нежива вяра. Искам да Ме молите най-вече за абстрактни, идейни материали - и това съм го казал още в самото начало. Не приемайте прогнозите Ми за неизменни. Това е непростима грешка! Ситуациите ежесекундно се менят и Моят мозък, имайки предвид тези промени, променя и естеството на прогнозата. Казвал съм ви също, че нищо не ми коства да прогнозирам и стопроцентно твърдо, но само тогава, когато това коренно засяга плана на вашия живот, т.е. има пунктове в сценария на вашия живот, които са строго, неизменно определени по естество и по време. По отношение на тези пунктове, Аз винаги съм бил 100% точен.

Сега може да попитате защо не изпълнявам желания и прогнози, на които сте разчитали много.

Защото мога да променям моделите - и това е Мое свещено право! Първата фаза на Истината винаги е пластът на великата Ма́йя - илюзията. Аз загатнах вече някъде за Ма́йя, казвайки ви, че това е мощен свят, който ви вкарва съзнателно в изкушение, съзнателно ви заблуждава и разиграва, за да се развие у вас собствено становище.

Предпочитам да ви излъжа Аз, отколкото това да стори някой ваш враг. Това е прийом на играта на всяка майка с детето и́, за да може то да развие ловкост, рефлекси, ориентация.

Това може окончателно да ви отчае, и вие съвсем основателно си задавате въпрос: "Как тогава да Ти вярвам, щом като не знам кога ме лъжеш и кога не?". Не е още за вас тази материя, но трябва да знаете по принцип, че Земята е място на Ма́йя. Праведните

и неправедните живеят заедно. Никой така много не страда, както праведните, когато ги лъжат неправедните. Когато Аз нарочно създавам в живота ви игрови ситуации на лъжа, без точна информация и коректност, по този начин съкращавам еволюцията на най-напредналите ученици с векове и хилядолетия, защото разочарованието и страданието, напрежението, тормозът и противоречието, по този начин, се преживяват без създаването на кармични връзки.

Колко е сладко вкъщи!...

Пътят на грешката е път на мъдростта. Добрият баща и учител, всякога непременно изпраща ученика или детето си първо в грешна посока, подхвърляйки го на най-разнообразни, тежки изпитания, но тайно бдейки зад гърба му, най-живо и трепетно. Припомнете си оня фантастичен филм по телевизията - сцената с изпитанието на

враговете, в полето на невидимото наблюдение на висши, разумни цивилизации. Никога Небето не подсказва от първия път най-верния отговор, а, напротив (може да ви изглежда жестоко, но така е), първо пуска при вас всички възможни лъжци и изкусители, за да добиете опит на живо.

Когато особено много обичам една душа (макар че, по принцип, обичам всички, имам и любимци), тогава лично поемам първия пласт на "лъжата" и "заблудата", с цел да не се заплитате в кармични отношения с онези, които ви мамят. Ще Ме познаете по това, че мамещите извън Мен са лукави духове, от чиито лъжи накрая вие излизате съсипани, докато Моето не може да се нарече с тази дума, макар и на вас да ви изглежда така.

Аз възпитавам чрез отнемане на опората "надежда" и опората "вяра". Това са двете патерици на индивидуализирания дух. Когато преценя, че един дух може да понесе този удар, Аз избивам

патериците от ръцете му и повечето - мога да кажа дори всички досега - остават на самоиздръжката на две основни качества на развитата индивидуалност. Първо - верността на собствения вътрешен глас и, второ, собствения разум и логика. Ако сте винаги само религиозни и вярващи, то вярата би била най-първата добродетел, и тогава щяхте да бъдете - макар и благочестиви религиозни последователи - само психологически роботи, разчитащи на догмата или на връзката с небето чрез външен посредник. Аз редовно ви изпращам охладителни душове, т.е. избивам патериците "вяра" и "надежда" чрез външни посредници, за да Ме потърсите дълбоко в себе си и да стигнете до най-върховното състояние, постижение на пробудената душа - радостно посрещане на всяка ситуация.

Наистина, велико качество е готовността да изпълните волята Ми! Това, само́ по себе си, е нещо, което се получава след хилядолетни страдания и изпитания, но това е качество на религиозния ученик, който е още в първата степен на своето посвещение; а има още четири степени над тази. Второто посвещение е тъкмо обратното: жестоко разбиване на най-скъпото за човека - пълен погром на вярата и надеждата, изпадане в дълбок мрак и отчаяние, с единствената цел, нежно пробуждане на нещо съвършено ново: следване на вътрешния импулс съвършено, без всякаква съпротива,

независимо от идейните, мирогледните, религиозните канони.

Именно духовете на Ма́йя, които вие възприемате като лукави духове на ада, ви отнемат вярата във външни посредници, за да разчитате най-вече на своя собствен вътрешен глас. Защото медиумът, посредникът, апостолът могат да предават думите Ми дословно, но прекаленото разчитане на тях води до парализиране на вашите собствени способности. В подобен случай, предприемам серия от дезинформации, за да ви избия патериците и да ви викна: "Стани и ходи!". Защото, ако ви оставях винаги в състоянието на духовни кърмачета, никога няма да пораснете. Майката има право да маже гръдта си с горчиви треви, когато детето навърши 3 години. Това правя и Аз чрез своите дезинформации, когато преценя, че вашето сърце е вече узряло.

Имам още да ви говоря, но сега стига.

16.XI.120(1984)
София - Изгрев

ПОДВИГЪТ НА ВЕРНИТЕ СЕГА

Този курс на конфронтация бележи началото на радикални промени на Земята! Носи нови условия на всички ви. Повече не може да се търпи сегашното ви положение. Потърпете още малко - въпрос на

*последни мигове на Битието. Най-годното **сега** ще се отсее - този момент съм го чакал с хилядолетия. Никакви човешки успехи и признания не струват пред правилното ви поведение сега! Който не се отчае и предаде, много сили и мощ ще получи. По-добър момент за това не е имало дори по време на последните войни.*

Подвигът се цени над всичко - над изкуство, над наука, над молитви и песнопения. А да останете напълно спокойни - с активно, съзнателно служене на

по-слабите и абсолютно неосъждане на злите сили, дори с любов към тях, - ето кое е пробният камък. Може дори да ви разцентроват здравето напълно; може да ви принуждават да живеете при най-ужасни условия - това е само изпит, с цел да се провери озлобявате ли се, отчайвате ли се.

Никога вече няма да имате тия най-благоприятни условия, наречени от вас "неблагоприятни". Единствено при тях се изработват устоите на тотвселенското ви тяло. Бог е създал преднамерено всички тия изпитания не защото е жесток, но понеже те са една илюзия, макар и крайно веществена и реална за вас. Трябва да се самоопределите - ето целта им. Този, който се е самоопределил по посока на Христос, следва най-верния път, поради което няма тези пречки и сривове като другите. От него зависи дали да остане в лабиринта или да отиде най-свободно, където си иска. Но той редува лабиринта с райовете, за да помага и да си отдъхва. В самия лабиринт той вече никога не се блъска с глава и юмруци, от никого вече не е зависим; пределно ясно му е как да излезе от там и често излиза, но остава доброволно с другите, за да помага. Отчаяние вече няма в него, но пак страда, и то интензивно. Мъката и напрежението му са несравними с нищо, защото просторите, които е напуснал, са необозрими. По това обаче се отличава от всички други, че

постоянно благодари за противоречията и лишенията, дълбоко съзнава целесъобразността им и вместо да плаче от безизходица, работи за другите. Просто, Небето иска да можете да се откажете напълно от себе си - това е закон на самоотричане. Когато се отказвате от вещи и притежания, това още далече не е християнство; но когато се намирате в пълна безизходица, в невъзможност да правите нищо друго, освен да съсипвате здравето, нервите и душата си дори, в името на невинни и беззащитни създания - тогава вече Христос ви обръща внимание. Няма да мине много време, и Той ще ви извади от това положение. Но ако искате да запазите дори и един атом от собственото си тяло, от собствената си правда, нелек ще бъде пътят ви от сега нататък.

Тънка, много е тънка разликата между жертвата от божествено естество и онова, което искат от вас вампирите и духовните вируси. Хем трябва да се съхраните от посегателствата на пъкъла, хем трябва да сте готови до пожертвате и монадата си - пределно сложен проблем.

Давам ви ясен ключ: не се жертвайте за хора, които не ви пускат при други хора; жертвайте се за хора, които ви пускат при други хора. По-ясна формула от тази не мога да изведа.

10.XII.120(1984)г.
София - Изгрев

ЗА ШКОЛАТА. ПРОГНОЗИ. ЗА СЛОВОТО, ДЕТЕТО И ЕЛОХИМИТЕ

Трябва да ви кажа важно съобщение. Предавам Школата в нови ръце, понеже тези, които я държаха досега, не Ме познаха. Трябва смирено да поемете тази задача, тъй като времената настанаха. Пускам силна струя от най-чиста правда! С това Христос започва Своята последна очистителна акция на Земята. Когато Той работи - червеите мълчат! Размахът на Неговите Божествени, славни дела,

този път ще е толкова мощен, че няма да остане човек, който да не го опита. Който от сега нататък се противи на Христовото начало, горко му!

Лошото ще бъде обуздано навсякъде. Обещал съм - и ще изпълня: до края на века[1] ще Ме видите в Славата Ми, слизащ от облаците, и ангели небесни ще тръбят с хиляди гръмогласни фанфари и гръмотевици! Живите няма да се уплашат, но мъртвите ще побегнат - ще побегнат да се скрият в миша дупка. Всеки, който си е въобразявал, че може да малтретира слабите, нищите и праведните, така ще бъде сащисан, че повече никога няма и на сън да помисли, че може да продължава по този начин. Но живите няма да се сърдят на своите бивши притеснители - мнозина вече са живи, т.е. неосъждащи врага си в сърцето си. Лошото, казвам, премина - чакайте рая на Земята. Не че ще се събудите в него, но ще има вече условия вие самите да превърнете Земята в рай.

Искате ли сега да ви кажа какво ще стане?

Русия и Америка ще се спогодят; покрай тях - и другите по-малки сили.

Честта на духовните хора ще бъде възстановена навсякъде. Тези, които ви презираха, хулеха и тъпчеха, много скоро ще се обърнат към вас за прошка и ще ви помолят да оправите Земята. Лошите хора ще станат добри - толкоз! Понятие нямате за това, колко радикални и удивителни

промени ще станат. Предстои изгонване на тъмните духове от душите на хората. Това ще стане скоро, помнете Ми думата! Вие ще бъдете свидетели.

Може и да ви кажа срока, сега вече може. Това ще стане на три етапа. Първият - още догодина, но частично[2]. Вторият - 1993 година[3]. Третият - 2010 година. Сегашните прогнози са твърди и не подлежат на изместване във времето. Това не можех да ви го кажа досега със сигурност, понеже нямах ученици на Земята, които да приемат Словото Ми, без да се борят с Него. От деня, в който Словото, Школата и Делото преминават в ръцете на невинните, които не умеят да осъждат нищо и никого, тези три силни години се очертаха в близкото бъдеще - ясно и неоспоримо. Ако не се бяхте решили да продължите беседването си с Мен, светът щеше да бъде залян от пророци, шамани и лъжетълкуватели, които, с най-добри намерения, да извършат най-лоша услуга на Учението. Знайте, че от момента, когато се тръгне по хлъзгавия път на осъдителството, всяка школа се проваля на дъното на ада. Бог не се нуждае от цербери и стражари - никой няма право да поема функциите на Съдбата; а поеме ли ги, толкова по-зле за Школата и за самия него! Този път с тази Школа просто ще имате успех. Това е.

Беседите Ми са кратки, защото се реши: хиляди и хиляди Мои деца ще ги преписват на ръка. А вие сте чудни - зависими сте от някакви машини, печатници, издателства… А преписването и научаването наизуст (които искат и могат) пресява пропадналите. Пропадналите искат да имат книги наготово - да си я купят, да им я отпечатат; а Моите деца са прилежни и вдъхновени - те винаги са преписвали Словото Ми на ръка. Така, първо, е много безопасно; и, второ, тиражът няма граници. А ако говорим за "трето", третото е това: ще ги имат само Моите, защото само Моите ще ги преписват. Всеки поема отговорността за себе си, а откъде го е получил - не казва.

Това е стратегията на Школата сега; и по този начин тя ще се разпространи по цялата планета. От вас се иска само едно - да не давате свой ръкопис в чужди ръце. Който желае горещо да го има, да си го препише пред вас. По този начин тези, които не са Мои, автоматично ще отпаднат - те не биха си "губили времето". А шпионите или любопитните, ако рекат да преписват всичко, което диктувам, а то ще бъде много, за много кратки срокове ще станат наши - просто защото ще видят, че нещата, които казвам, се изпълняват.

Фундаментални са сведенията, които ви давам, нали?! Защо сега искам да кажа, че онези,

които не приемат Словото Ми в момента, са предатели? - Защото Аз винаги съм ви казвал: Христос никога не отсъства от Земята! Това те са го слушали десетки, стотици, хиляди години, но е влязло през едното им ухо и е излязло през другото. Тяхната гордост не може да допусне, че "лабилни емоционално проводници" могат да бъдат избрани от Христа за продължаване на Словото и Делото. Но Христос не се интересува кой колко е "стабилен" емоционално или социално, а кой осъжда в сърцето си брата си и кой не го осъжда. Може да си не адепт, не архангел, не елохѝм, но дори и Учител: допуснеш ли осъждане на нещо, каквото и да е то, ти си се провалил - толкоз по въпроса! Има учители много, и то Велики Учители, завършили всички университети и в Трите Вселени - и такива са се проваляли. Само Учителят - Онзи, Единият - може да изказва отрицателни оценки, без да опетни Своята душа и душата на съществото, което критикува. Това Аз съм ви го говорил много пъти - проглуших ви ушите, но твърда глава разбира ли?

Не ще предпазите Школата от рухване, ако се грижите за отстраняване на опасни хора и явления. Много повече сами ще я провалите, ако при тази грижа изкажете на глас или на ум отрицателна оценка. Без да имате съвършено ухо, съвършени устни и съвършени пръсти, вие не може да имате обхода,

нежност и финес в отношенията. А тези три качества са качества на Самия Бог!

И сега казвам: без обхода, нежност и финес, никаква Школа не ви е необходима; молитви не са ви необходими, паневритмия не ви е необходима, изгреви и рилски лагери не са ви е необходими, Изгрев не ви е необходим; събиране, съхранение и разпространение на Словото не ви е необходимо!

Аз съм дошъл на Земята, за да ви дам свобода; Аз съм дошъл на Земята, за да ви дам Любов; Аз съм дошъл на Земята, за да ви направя толерантни - дори и към дявола. Кой е тогава онзи, който дръзва да ви ограничава свободата, който се меси в свободното изливане на Любовта и който няма и помен от толерантност? Окултна полиция този път няма да допусна - ако ще и да се скъсате! Зная, че не го правите с лоша умисъл; зная колко сте Ми били верни и предани; зная, че всичко дадохте и давате за Мене, - но това не е достатъчно. Вие не станахте малки като децата - и **това** *е таванът ви.*

Малкото дете, първо, приема всичко доверчиво; второ - не се сеща да обвинява; трето - не се опасява от последствията, четвърто - не може да не обича врага си, защото няма понятие за враг; пето - съхранява с най-добро чувство всички образи и

явления, които произтичат от Отца му; шесто - поддава се мигновено на вътрешен импулс; седмо - обича всички и не дели хората на свои и чужди; осмо - не умее да пъди и отстранява; девето - не умее да погледне с остър поглед; десето - не се надява на себе си, а се надява на Майка си и Баща си; единадесето - обича да си играе, а всички вие се ужасявате от играта, защото излиза извън каноните на вашия мироглед, на вашите опасения. Ето формулата на детето - т.е., на онези същества, които Аз съм нарекъл "елохи́ми"!

Това имах да ви кажа за тази вечер.

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

---

[1]На други места в Словото на български през 20 век, както и в книгите на някои съвременни мъдреци и пророци, се прогнозира възможността този срок да се продължи и след края на века - б.п.
[2]Горбачов дойде на власт на 5.III.121(1985) г. и предизвика рухването на Съветската империя - б.п.
[3]Трябва да се анализира или да се пита Е́лма какво толкова фундаментално е станало през 129(1993) г. - б.п.

11.XII.120(1984)
София - Изгрев

ЛЮБОВТА НЕ ПРИЗНАВА СЪОБРАЖЕНИЯ И ПРЕМИСЛЯНИЯ

ЖЛО / СН (Ал-Хоне́й)

Ал-Хоне́й носи на Битието познание за мерките на "налимното" тяло, с които Любовта отстранява вируси и приближава осияни от ỳлтравселената. Може да се каже, че Ал-Хоней е духът-ръководител на особен клас напреднали ангели, търсещи контакт с ỳлтравселената от полето на сỳпервселената. Имайки основното желание за чистота, те за пръв път се пробуждат и за много мощен прилив на неудържимост. Любовта не признава съображения и премисляния; онова, което включва предпазване, не е любов. Принципно е невъзможно някой да е овладян от истинска любов и да не направи всичко, което

иска от него любимият. Не е ли в състояние да направи това, прогнозата е неумолима: катастрофа!

Обаче "всичко, което иска любимият" е много условен израз. Той не включва поразените от пъкъла. Поразените от пъкъла искат най-интензивно да ви консумират само вас, като не ви дават възможност да живеете на нивá и в среда, които са ви необходими. Поразените от пъкъла не са в състояние да се отказват от пороците си, ако това ви е неприятно. Поразените от пъкъла не могат да не ви налагат нещо, било с насилие, било с лъжа, било с изнудване.

А ти, която отдавна не си на равнището на обикновените хора, преживяваш своето поредно разочарование от тях. Но Аз не храня търтеи. От край време Новите Светове предпочитат любовта да подарява не само поколение или удоволствие, но и свобода. Точно затова ти дадох това име този път - предвид последното, което ти предстои и още не си доизградила.

*От най-древни времена ти си избягвала страданието, което се дължи на индивидуализация. Но няма по-светло и по-велико страдание от това, да се отказваме от себе си в името на волята Божия и на ближния - **истинския** ближен. Това е **единственият** път към свободата! Родовите и обществените традиции обаче са те задължавали да правиш компромиси с идеала си и това даде онази операция и*

разстройството в лимфната ти система. Корист няма в тебе ни капка, но страх и неверие има. Освен това, не е приключено с не особено високото ниво на онова, което наричате "вкус" във вашата цивилизация. Мъжете с изразена брада и челюст са силен магнит за тебе, но те, освен сила, носят и насилие. Не живеят с живота на примирението, но насилват с избухвания, инат и самоналагане. Разбира се, съществуват и Учители с такива бради, но те имат за задача да прокарат Новото при най-тежки външни условия. Апостоли, пионери, борци за свобода, хора с мощна лична воля, не ще и дума, са с изразена кост на брадата. Но това почти винаги е в съчетание с неразвити устни или къс нос, с неразвити скули, уши или чело. Неравновесието и недоразвитостта непременно прави тези хора недостатъчно търпеливи и въздържани, от където следват и конфликтите с тях. Енергията им е в излишък - от там идва всичко.

Психологически обяснено, у тебе този вкус идва не само от изключителната ти женственост, но и от нуждата от силен защитник, на който да се опреш. Обаче физическата сила не е гаранция за духовна сила. От тук иде и разочарованието. Няма да имаш никога спокойствие с такъв избраник - шило в торба не стои!…

Но често "козерози" (Правилната дума за този зодиакален знак е именно "козерог" - това не е козел, а

еднорог - б.п.) са добро съчетание на брада, нос, чело и уши. На тях им липсват само скули и устни, което ги прави хладни и не особено нежни. Ако търсиш обаче защитник, съпруг, баща на децата си - те нямат равни на себе си.

Нуждата да бъдеш майка е свещена, няма две мнения. Но готовността ти за компромис в името на удоволствието, която получаваш лично и в името на общественото мнение, би придала такава наследственост, която да ти създаде много големи неприятности впоследствие. Това, всъщност, става с почти всички, но ти не трябваше да минаваш през човешките заблуждения. Казал съм ти, че ти не си от земна, а си от ангелска еволюция. Това обаче не значи, че нямаш няколко земни въплъщения. Много силни бяха те, много даде ти за напредъка на човечеството.

Може да узнаеш, че Жанна Д´Арк съвсем не е случайна твоя "любов". Ти не си самата Д´Арк, но си виконтът, който я следваше навсякъде и написа мемоарите си за нея. Най-нежна и светла любов те свързваше със светицата от Домреми през всички векове! От там, всъщност, ти носиш култа към силната брада, защото Жанна не беше мъж, но имаше мъжка сила на лицето и духа. Левски, Джек Лондон (Приятелката, за която е това лично послание от Èлма, отиде в Америка в родното място на най-любимия ѝ писател Джек Лондон и написа книга за него - б.п.) - това са все мои апостоли, които те познаваха лично. Не е лошо да се поровиш и в биографията на Караджата.

Аз имам много да ти говоря и да те напътствам, но все се въздържам. Каквото и да решиш, с тебе съм! Но има опасност да отложиш с няколко десетки години мисията си, а това не е никак хубаво. Майчинството ти е вродено, но не винаги раждането на дете е майчинство. Да създадеш условия на един Мой апостол или на повече от един да не се разкъсват от дълбоки и неразрешими проблеми и

противоречия, да им дадеш това, което ти имаш, а те нямат - ето какво значи майчинство!

Сега не остава нищо друго, освен да се научиш и в интимния си живот да държиш на апостоли; или пък онзи, на когото държиш, да стане апостол. Запознай го с материалите, дошли от Мен, обаче не сега, а като стане промяната с него.

13.XII.120(1984)г.
София - Изгрев

ОТГОВОРНОСТТА НА ДУХОВНОТО ЧОВЕЧЕСТВО

Днес ще ви говоря за отговорността на духовното човечество по отношение на световните събития. Целта Ми е да ви предпазя от неприятности, войни и природни бедствия, непроизтичащи от минала карма, а създаващи се в момента поради отрицателни реакции на духовни личности. Под "духовна личност" разбирам човек, който се моли, чете Словото и изпълнява някои основни правила на Школата или духовното общество, към което принадлежи. Молитвата, Словото, физическият и психическият самоконтрол, упражненията, преобразяват аурата на планетата.

Но не само с молитви и правилен, чист живот, се постига това. Не по-малко важна е и втората част на "уравнението" - нежното общуване с околните. Нежността на духовния човек е онова неотменимо качество, което превръща високия волтаж на космическите енергии в частици и вълни от порядъка на достъпните за една планета. Нежността, деликатността, финесът, обходата, толерантността - ето нещата, които ви предпазват от космическите лъчения на Истината, на Правдата, на огненото, творческо присъствие на Абсолютния!

През повечето молещи се протичат токове с неимоверна мощ. Това става и когато някой чете или слуша Божието Слово, което слиза с императивната

сила на милиарди ниагарски водопади. Наистина, Моята изява като Учител, през всичките епохи, се съобразява с този закон и отслабва вибрациите на Словото до пределните ви възможности да го понасяте, разреждайки го с примери, притчи, анекдоти; оставяйки мислите съзнателно недовършени, принизявайки стила до народното равнище, включвайки определени прийоми на речта, целящи "прозаизиране" на небесния патос.

Нещата, които ви давам сега, не са съобразени с всичко това, защото реших, на този етап, Словото да се даде писмено. Предвиждам мощни и коренни преобразявания на някои ученици от Моята Школа, само чрез четене на тези материали. Но опасността от предозиране на енергията отстранявам с един много прост похват: употребявам много често местоименията "Аз", "Мой" - и ви изисквам да ги пишете с главна буква. Това автоматично отблъсква тези, които не са от Христòвата Школа, и така предотвратявам разрушителното въздействие на Словото при психики, които се съпротивляват. А тези, които не се съпротивляват и се радват като деца, вярвайки дословно на обещанието Ми, че никога няма да ги напусна - такива Мои възлюбени ученици са напълно предпазени от опасни последици, защото причинното им тяло е станало свръхпроводимо. Опасността иде тогава, когато предразсъдъците или страховете изправят по пътя

на Словото цели констелации от причинни молекули, които неизбежно трябва да бъдат пометени от високото напрежение.

За да се получат ефектите на подмладяването, преображението и възкресението обаче е необходимо по-продължително и задълбочено четене на Словото, осмисляне и прилагане на дело, според наличното еволюционно ниво. Поради това, опасности за ония, които отгоре-отгоре се запознават с него, практически не съществуват. Аз винаги залагам "подводни камъни", в които да се спират незрелите, горделивите и самомнителните, и да побегнат назад към психическия си бряг, докато са още в плитчините.

Това обаче не лишава от отговорност ония, които предателски спъват новите изяви на Словото. Те не само че са опасни за себе си, но стават бентове по пътя на Словото към големия свят и с това откриват страниците на сушите, наводненията и мракобесието. И като силни жреци на предишната изява на Словото, праволинейно и искрено намиращи път към небесното Му въздействие, те обективно провеждат неговите мощни токове, които моментално се разпределят по планетата. Ако те си гледаха само своята работа, в рамките и с методите на предишната школа, нямаше да има никаква опасност от епидемии, войни, катастрофи и природни бедствия - просто старата, здрава система щеше

да донася необходимите духовни води до човечеството, без никакви ексцесии и с минимални пропуквания. Но когато не обикновени хора, а такива духовни колоси се ангажират с неблагодарната роля да определят координатите на новата изява на Словото и да му препятстват, тогава няма защо да очаквате нищо добро. Това е, все едно, един гръмоотвод да не бъде заземен, а да се свърже с всички метални части на къщата. Тогава всички, които са консумирали да този момент, само по индукция, от огромната енергия на този гръмоотвод и са се зареждали за велики дела и нов живот, сега ще бъдат изпепелени.

Искам да ви предупредя много сериозно и отговорно: и най-малката отрицателна оценка от страна на духовния човек е измъкване на проводника от земята и прикачването му към обектите на неговата критика. Но тъй като те не са правилно определени от критикуващия, а представляват, при всички случаи, недостатъци в самия него, оказва се, че гръмоотводът се самоизпепелява. Неживото в него се изпепелява, няма нищо фатално и лошо в това. Вие наблюдавате как, след такива "операции", проводникът на негативната оценка хлътва в някоя кармична яма и излиза от нея мил, кротък и добър като агънце. Тогава, може би, той за дълго време ще се предпазва от бързи реакции по отношение на непознатото. Но най-лошото е, когато някои опитни "гръмоотводи" не се включват към локалните обекти

за изпепеляване, а към градската, националната или планетарната мрежа. Тогава, колкото по-мощен е един адепт в молитвата и в духовната си практика, толкова по-голяма е опасността за нервната система на човечеството.

Сега, какво е "заземяването"? - Заземяването е онова, което може да се научи само на Земята: скромност, смирение, милост, благост, дълготърпение, нежност, толерантност, откриване и изтъкване само на доброто. Не ща да ви плаша, но повтарям ви: ако знаеха хората, че в командния пулт на планетата, където се намирате вие, духовните общества, стават толкова много къси съединения и утечки, те щяха на часа да ви "демонтират"... Това, че до този момент нямате външни условия за обща работа, ни най-малко не се дължи на лошите политически условия, а е чисто Мое дело, защото, ако при сегашното ви минимално контактуване стават такива истерични астрални борби, то какво би си получило, ако ви дадях външна свобода?

Казвам: благодарете на комунистите, че ви държат под похлупак! Те са добри психолози и биолози и не разрешават размножение на вируси, които биха заразили - този път неудържимо – човечеството с беса на окултната грандомания и с нейния основен симптом - очернянето на брата от "друга група" или на разномислещия въобще.

Ако хиляди и милиони хора чакат свобода, а тя не идва, туй се дължи на десет-двадесет или триста "избрани", които се гледат накриво. Опитано е на не една планета: свободата се ражда за една нощ, когато апостолите на различните течения не се критикуват. Обединението на апостолите, на праведните и учениците поражда свободата, тъй както обръщането на Земята неизбежно носи изгрева!

Казах: няма да отстъпя от казаното, ако ще и да се самоунищожите като човечество! На Мен такова човечество не Ми е необходимо - и на никого не е необходимо в Космоса.

16.XII.120(1984)г.
София - Изгрев

ПРЕДПАЗВАНЕ ОТ СИЛИТЕ НА ЗЛОТО И МЕТОДИ ЗА БОРБА С ТЯХ

Темата тази вечер ще е: "Предпазване от силите на злото и методи за борба с тях".

Работата на възлюбените на Христà е толкова важна, че без познания за предпазване от силите на злото, те не биха останали дълго на земята. Така се случва обикновено: най-нежните и фини същества остават малко време при вас - не защото нямат

връзка с Бога, а поради липсата на опит да се ограждат и защитават. Най-нежните създания - поетичните и влюбените души - категорично отказват да приемат този груб свят и си заминават, оскърбени и дълбоко нещастни. Мнението на околните е, че те "не са реалисти, не познават живота и обърквят пътищата на по-трезвите, които обикновено знаят какво търсят и как да го постигнат".

Но окултният ученик и, още повече, възлюбеният на Христà, не бива да се оставя в ръцете на кръвожадни и невежи същества, неподозиращи с кого си имат работа. Престъплението им не е "углавно", както бихте се изразили вие, тъй като те наистина не знаят какво правят. Не е разумно да се осъждат вандали, подлагащи на огън всичко живо - нежността им е съвършено непознат свят и божественото отношение е нещо, напълно неизвестно за тях.

Някой би казал: "Но защо Бог допуска такива в живота ни?" С този въпрос ще се занимаем в друго събеседване. Сега ще ви повторя нещо, което съм казвал много пъти: покълването на сърцето и душата става само в пламъка на мъченичеството, на саможертвата! Нещастията, които преживявате, са напълно фиктивни, макар и плътно реални, болезнени за вас.

Представете си театър, в който всички вие сте актьори и публиката е целият космос - безчисленте всевиждащи и неограничени от нищо цивили-

зации. Оставени сте "на произвола на съдбата" за някакви си 50-60 или най-много 90 години. Но в условията на пълната илюзия, че сте сами и никой не ви наблюдава, вие се проявявате точно такива, каквито сте, на дадения етап от развитието си. Пред очите на милиарди и милиарди същества, вие проявявате насилие и наглост, заблуждавате невинни същества, отнемате основни права и свободи, убивате не само животни, но и импулси у братята си, проявявате подлост, егоизъм, малодушие; правите си най-различни планове и системи, с цел лично обогатяване и издигане. Няма нито един невинен от вас - всички до един сте проливали кръв, по един или друг начин! Ако не като бойци или месоядци, то, най-малкото, като причинители на кръвоизливи в капилярната система на ближния и неближния. В много прераждания вие сте били, волю или неволю, войници; не сте опитвали силата на позора или кръста на самостоятелното мнение; не сте се опълчвали на предатели или тирани, поемайки пътя на непротивенето и неизбежната клада, а сте се уплашвали и сте ставали палачи, заедно с палачите; хулители, заедно с хулителите; овце, заедно с овцете…

Не всички сте от това земно племе, подвластно на карма, но има много невинни и девствени ангели, които никога не са живели при тежки условия и затова не знаят що е саможертва и мъченичество за другите. Те също подлежат на въплъщения на зе-

мята - не защото са се провалили в нещо, а за да положат основите на едно ново тяло, което не е от духовна, а от божествена материя. Това е елохимното тяло, наистина лишено от всякакъв егоизъм и напълно освободено от самочувствие и самомнение.

Моята перспектива за всички същества е да добият елохимно тяло. Но това, при престъпните духове, се оказва невъзможно, тъй като тях ги движат единствено егоизъм, самочувствие и самомнение. Някои сенки на Битието, които съм допуснал да бъдат създадени с педагогическа цел, представляват кондензатори на тези три основни енергии. Моята цел е, чрез стълкновение с тях, Моите създания да опитат последствията от тези опустошителни пороци - било лично върху себе си, било чрез наблюдение. Мъчителното противостоене на съвестта, душевните и физическите катастрофи, обезобразяването на лицето, тялото и психиката, особено при настъпване на старостта - ето Моите уроци, които давам във "Великото Училище на Живота".

Пределно ясно е, че на всички - виновни и "невинни", - се е налагало и се налага да се сблъскват с резултатите от свободното приемане на една или друга роля, на една или друга подбуда. Великата драма на Фауст изразява точно този процес. Няма нищо фатално и предопределено за "вечния пъкъл" - истината е, че всяка монада, всяка искра Божия, в

края на краищата, ще се облече в елохимно тяло; но пътищата, начините, са точно толкова различни, колкото са и монадите. Неизбежен е обаче и общ за всички пътят на страданието, който е път на самоотречение. На окултен език казано, основата на божествената алхимия е високото налягане или огънят.

При това обаче има нещо много основно: как да се пазим от ония, които, проваляйки собствената си еволюция, искат да провалят и нашата? Истинското страдание съвсем на включва подчиняване на сатани и изверги. Не! Подчиняването на сатанински план и методи не е никакво страдание, а е мъчение. Тук трябва да теглите най-тънката и най-ярка черта на Битието. Правилото е категорично: покоят не се добива чрез унищожаване на енергията, а чрез уравновесяване на две противоположни енергии. Всички вие, които сте се опитвали да постигнете личен или обществен покой чрез унищожаване на някоя противоречаща енергия, сте стигали неотменно до крах - неунищожимостта на енергията е основен природен закон! Ето защо, подсказвам ви: заемайте винаги онази точка в пространството, в която всички сили са равнодействащи. Това е законът, ако искате да бъдете в покой. Ако искате да бъдете в движение, не се съпротивлявайте на силата, която ви противоречи; не се страхувайте, че тя маже да ви отнесе, но използвайте природната ѝ енергия, за да добиете

нова опитност. Няма такава сила в Битието, която да е по-голяма от вашата собствена сила; няма нито една такава орбита в нито една от Трите Вселени, която може да ви изтръгне от вашата собствена орбита! Не си правете илюзиите, че изменяйки орбитите на другите, вие създавате стабилни системи, структури, атоми. Стабилна и незиблема е само системата на Отца ни, в която всяка монада върви неотклонно по своята орбита. Предателство спрямо Отца ни е да принуждавате чужда монада да сподели вашата орбита. Съвсем друг е въпросът, че монадите са на полярни двойки и на сродни вериги в своите орбити и така не са самотни в своя път към Великото Цяло.

Какво значи обаче да приемете временно силната гравитация на система или монада, която е набрала повече енергия от вас, по стечение на обстоятелствата? - Това значи да подпишете предварително победата си. Защо? – Понеже, с влизането в нейната система, вие внасяте, по закон Божи, отклонението, произтичащо от вашата собствена орбита - и по този начин ускорявате разпадането на системата.

Основната заблуда на създателите на сатанински системи произтича от тяхното невежество: те не знаят, че строят сгради от тухли, всяка от които има свое собствено движение. Тази сграда обаче,

на практика, им служи за определено кратко време и те остават с убеждението, че не са сбъркали.

Привлечени от мощните мускули на наемните зидари, вие неизбежно ставате елементи от ефимерната система, но - и като такива - вие никога не можете да изгубите своето тайно индивидуално излъчване. Получава се парадокс: тези, които биха ви

пратили в най-отдалечените предели на вселената, ако знаеха с какво облъчвате останалите елементи на сградата, държат на всяка цена вие да си останете "тухла", за да имат къде да пируват и управляват. Но тяхната слепота за уникалността на монадата е ножът в техния собствен гръб: разнообразието от индивидуалности в една принудителна система е с милиарди пъти по-голяма концентрация, отколкото ако те бяха оставени свободно да плуват в пространството. Това подлага тираничната система на толкова мощно лъчение, че в нея взривът на революцията се заражда не с дни, а със секунди.

Погледнете назад в историята - има ли поне едно изключение? Нютоновият закон за равното по сила и противоположно по посока противодействие не е механически равностоен за социалните процеси: тук той е много по-страшен - противодействието не е равно на действието, а по-силно от него! Това се дължи на нещо по-мощно от небесната механика, а именно "психическата механика", според която противодействието надделява на действието, поради неотклонността на индивидуалната орбита. Аутсайдерите, болни́ците, затворниците, са ония "тухли", които са изхвърлени от сградата поради тяхната "непригодност". И положението щеше да бъде успокоително, ако това бяха само обикновени "тухли" или печални отломъци. Но тухлите-монади, които, както казах, имат свое собствено движение в

космоса, създават постоянно изменящо се поле, променящо равновесието на силите, осъждащо неизбежно сградата на гибел и рухване.

И сега, внимавайте! Внимавайте много, да разберете стратегията и тактиката на включените в системата пробудени души - как да не станат жертва на системата и да се изведат невредими на собствената си орбита. Това съм ви го казвал много пъти в миналото; началото на новата стратегия дадох още преди 2000 години. Получава се следното: носителите на системи пренебрегват индивидуалното начало и с това си подписват предварително провала. Но вашата стратегия се отличава от робското поведение на съблазнените елементи. Системата, или "сградата", програмира огнища на съб-

лазни, които съсредоточават вниманието на "тухлите" върху тяхното място в постройката - и по този начин замразяват с няколко десетки години самодвижението на съблазнените елементи.

Обаче нито постройката, нито съблазнените елементи подозират, че натрупалата се индивидуална енергия от замразяването не може да се унищожи. Представете си колко тухли или песъчинки има в една съвременна сграда! Напрежението, което се създава при нетворческото състояние на индивидуалната енергия на толкова милиарди и милиарди монади, постепенно започва да се носи из въздуха

като най-мощно и зловещо напрежение. Това напрежение озверява хората, изостря катастрофално нервната им чувствителност, прониква като вода и въздух навсякъде и се превръща в престъпления, болести, бедствия, войни, трагедии. Постоянното нарастване на тази индивидуална енергия в пространството води до отчаяни решения и постъпки; сградата става все по-уязвима от провали, психотресения и социотресения.

Поведението на Моите възлюбени и ученици в такива решаващи мигове на историята не трябва да прилича по нищо на поведението на останалите. Носейки товара на сградата на плещите си, те не се отплесват по териториите на отшелниците, бойкотиращите, ненормалните или пияниците. Ако стореха това, те нямаше да постигнат нито лична свобода, нито рухване на сградата.

Те просто се въоръжават с непостижима за другите свръхенергия, за да издържат на принудителното присъствие в чужда схема, без да се озлобяват, отчайват или напускат полесражението. Тяхната свръхмощ се дължи на факта, че не са заразени от бацила на амбициите, и поради това са прекрасни изпълнители на професионални задачи, с многократно по-малка сложност от техните възможности. Това автоматично ги натоварва с нискоквалифициран труд, който те извършват с радост поради това, че са се отказали от скотобойната на амбициите.

Не съжалявайте нито за милионна част от секундата, че вълците и глиганите ви оставят оглозганите кокали - това е гаранция, че главите ви няма да попаднат между челюстите им. Нещо повече: вашето отсъствие от тази кървава арена е една пълна гаранция, че тези врагове на човечеството ще се самоизядат по-скоро. Най-голямото им нещастие е борбата за тлъстата плячка.

От по-богатата тлъстина на плячката, неизбежно се затормозява движението на кръвта и на мозъчните процеси, което приближава склерозата, инсулта, инфаркта - не с дни, а с часове. При това, не всеки знае, че има и политическа склероза, политически инсулт и инфаркт, а също и икономически,

промишлен, търговски. Нищо не може да надвие на закони, много по-древни от умопостроенията на някакъв си примат с недоразвита втора сигнална система.

Не се смейте - това е повече за плач. Примати сте още, и за това имаме солидни антропологически доказателства: приматът си служи с оръдия на труда и нападението - нещо, което не прави нито едно разумно същество във вселената. Природата е създала околната среда не за да бъде видоизменяне, а за да бъде изучавана. Нещастието на приматите е, че те решиха да ядат месо. От убиването на събратята-животни, приматът доби по-свиреп вид от тях и убийството стана почва под краката му. Никой не знае, че не приматът е най-високият клон в еволюцията. Ако той не бе взел надмощие, други видове щяха да се превърнат в човеци и те щяха да изглеждат много по-добре от вас. Но това е друга тема, на която вие засега няма да повярвате. Истината е, че такива видове се развиха, но не на вашата планета, а на други; и някои от вас вървят по линия на агнето, други - по линия на гълъба, трети - по линия на змията (Ние се прераждаме и на други планети и затова на Земята носим белезите от другите си животи - б.п..). Еволюцията в Дарвиновия смисъл не е най-верният модел. На други планети, маймуната се счита за абсурдна като прародител на техните човечества. Вярно е, че маймуната е най-близко до образа на вашето

човечество, но това съвсем не говори в нейна полза... Това ви го казвам с най-голяма любов, колкото и да ви е обидно и смешно, но не отдръпвам думите си, понеже е така. Подобието на Бога, както изтъква Библията, не е човекът в сегашната си форма, а човекът "от дух и вода" - човечествата, които произлязоха от агнето и делфина (от "Овена" и "Рибите"). Те също развиха ръце от предните си крайници, но не чрез орудия на труда, а чрез прегръдки, милвания, игри, танци, упражнения; чрез бране на плодове, свирене на инструменти, които създава самата природа - стотици и хиляди музикални инструменти, растящи по дърветата като плодовете или нарастващи като кристалите. Има ли нещо по-прекрасно от това?

Вашето човечество не тръгна по този път поради любовта си към месото (Да, но на земята делфините също са месоядни; може би истинските в рая не са?.. - б.п.). По този начин вие наистина развихте ума си, но един ум, който няма нищо общо с разума. Разумът се интересува от последствията на действията, докато вие ни най-малко не се интересувате от това. Направихте си орудия на труда и оръжия, направихте си къщи и градове, направихте си всякакви най-разнообразни заместители на сетивата и мозъка и на двигателните си функции - и по този начин се израждате катастрофално. Единствено духовните и божествените учения,

шедьоврите на истинската музика и истинското изкуство, на истинската литература, култура и философия все още ви крепят на повърхността - и понякога ви издигат на недосегаеми висоти сред човечествата! Най-мощни решения на основни космични проблеми са идвали пак от вашата планета - въпреки всичко. Може би тежкото страдание, последвало падението, носи неща, недостъпни за безметежните йерархии.

Темата не е приключена, ще я продължа следващия път.

19.XII.120(1984)
София – Изгрев

ОСИЯНИЯТА ОПРАВЯТ ПЪТЯ НА НОВАТА КУЛТУРА. ИСТИНСКИТЕ СПАСИТЕЛИ

Осиянията оправят пътя на Новата Култура. Предпочитам да се преписват на ръка, защото никое издателство не може да ги разпространи в такъв тираж и с такава скорост, както това ще стане сега. Пред вас е новата ера на това, което някога нарекох "шеста раса". Казвам: с истината от най-висш порядък, този път ще се запознаят повече будни души по планетата.

Ясновселената управлява писането - по-добър начин от ръкописите засега няма. Определено е пре-

писването на тези осияния да залее народите за броени години.

Работният кабинет на Пушкин,
който също е получавал осияния

Ето едно от тях:

Чудный сон мне Бог послал -

С длинной белой бородою

В белой ризе предо мною

Старец некий предстоял
И меня благословлял.
Он сказал мне: "Будь покоен,
Скоро, скоро удостоен
Будешь царствия небес.
Скоро странствию земному
Твоему придет конец.

Който преписва това, непременно ще бъде вече под Мое пряко наблюдение и ръководство! Нещата, които ще се случват с Моите прилежни деца, преписващи новите откровения на Словото, ще им докажат Кой ги диктува по-добре от самите текстове. Човешките душѝ са тъй горестно изжаднели за съдействието, връщането на Отца ни на земята, че

Неговата пряка изява в личния и общочовешки живот ще извиква сълзи и ридания от щастие във все по-вече Мои рожби.

Носете през цялото денонощие най-малко по три осияния навсякъде със себе си, но така, че да не правите впечатление на околните. Осиянията не трябва да се фетишизират, по-важно е да ги запомняте - не наизуст, а по смисъл. Такова носене на осиянията е истински божествено и разказването им със свои думи - най-хубавият начин на разпространение. От тези разкази вие скоро ще преминете към точно цитиране, понеже постоянно ще си четете осиянията и ще ги научите наизуст естествено, по вътрешна свобода. Съвършено не е наложително наизустяването, понеже в Божественото няма нищо задължително - по това ще го отличавате от духовното и човешкото. Но, все пак, носенето на осияния с личния, собствен почерк не е лишено от сила, понеже Божието Слово е мощно в манускрипт много повече, отколкото в печатна форма. При това, то има ролята на самозащитна броня от божествена яснинá, непробиваема от никакви зли сили. Ако възлюбените на Èлма носят осиянията в ръкопис, то те посрещат всички проблеми и кармични удари по-леко от всички останали; ако ги носят в паметта си, никаква карма повече няма да ги докосне; ако ги разказват на други, тогава стават извори на благодат, на дихарма; а ако ги изпълняват на практика в живота

си - прекъсва се еволюцията им на земята и няма защо повече да идват тук, освен за да помагат.

Тримата или четирима Мои възлюбени на планетата ви, за които съм говорил, съвсем не изключват милиардите и милиардите Ми възлюбени, които престои да Ме възлюбят. Първите са вече свободни, защото са Ме възлюбили, а това значи, че тяхната вяра е станала непоклатима; волята им да изпълняват Словото - диамантена; а любовта Ми, която приемат и предават, е станала извор за всички. Те нямат "по-близки" и "по-далечни"; за тях е абсурд да не се откликнат на проблем, независимо кой, кое същество има нужда. Проблем, казвам, а не желание за празно пилеене на време и енергия или проявена стръв за обсебване.

Божествените Ми възлюбени са, преди всичко, свободни. Те помагат от милост, състрадание и живо участие, а не защото са обвързани от мъртвото вълнение на околните. Мнозина измежду вас, които още не са разграничили духовното от Божественото, правят добрини и саможертви не по вътрешна свобода, а по причина на човешкото мъртво вълнение. Неизбежно е в морето понякога и най-добрият плувец да се прости с живота си поради мъртвите вълни, които го дърпат навътре. Морето е Нептунова стихия, колективно привличане, саможертва за другите не от вътрешна свобода, а от прекалена невъзможност да отказваш на другите.

Такава саможертва се разпознава по това, че макар и направена съзнателно, доброволно, с любов, тя много скоро натежава и човек иска, по възможност, да се освободи от нея. Има нещо нездраво в небожествената саможертва и то е, че не ти я управляваш, а другите. Когато говоря за божествена саможертва, Аз говоря за товара, който ти слагаш на гърба си по собствено желание и можеш да го свалиш по собствено желание, когато си поискаш. Всички други саможертви са милозливо, безхарактерно влачене на тежки окови, надянати от самите вас. Притеглянето на духовното и човешкото мъртво вълнение, по този начин, скоро ви отдалечава безнадеждно от спасителния бряг и вие плувате със всичка сила към него, уви, отдалечавайки се.

Поначало, Спасителите са не духовни, а са божествени същества, които, първо, са превъзходни плувци; второ, знаят кого да спасяват и кого да не спасяват и, трето, могат да спасяват така, че да не бъдат хванати. Милозливите нептунианци-любители се хвърлят в морето при всякакво вълнение, даже и при най-страшна буря - при всеки вик за помощ и при всякакви условия.

Посветените от божествен ранг, преди да станат Спасители, биват прекарвани през самия ад, през най-страшните катастрофи, войни и апокалипсиси, за да "закоравее" сърцето им. Те се научават да

гледат безтрепетно най-ужасните страдания и изтезания, но да не се хвърлят "да спасяват". Те преминават през това най-висше посвещение, за да разберат, че няма нито едно страдание на нито едно същество, което да не е предварително режисирано от Съдбата, с точност на сценария до милионни части от Цялото. Всяко страдание предизвиква промени в невидимите тела на същества; и тези промени, в крайна сметка, са положителни. Работата на ада е да отказва същества от егоизма, самолюбието и самомнението. С необмисленото си "спасителство", немолените доброволци-нептунианци отнемат на същества възможността да страдат и така им отлагат научаването на урока.

Бог обаче отчита милостта, знаейки, че съжалението и обичта са най-силният двигател на подобни хора и ангели. Понякога Той разрешава кармата на страдащото любимо същество да се разпредели и върху плещите на поискалия да я поеме. Тогава наистина животът на първия става по-лек, но вторият се натоварва с непосилно бреме. Обикновено след смъртта Бог отваря очите на първия, да види с какво се е нагърбил неговият близък. С това урокът пак е получен и първият се стреми да се въплъти отново при тежки условия, за да поеме, вече съзнателно, тежкото страдание и да помогне този път на втория. А вторият страда много по-дълго,

защото, освен поемане на чуждия товар, има да из-носва и своя.

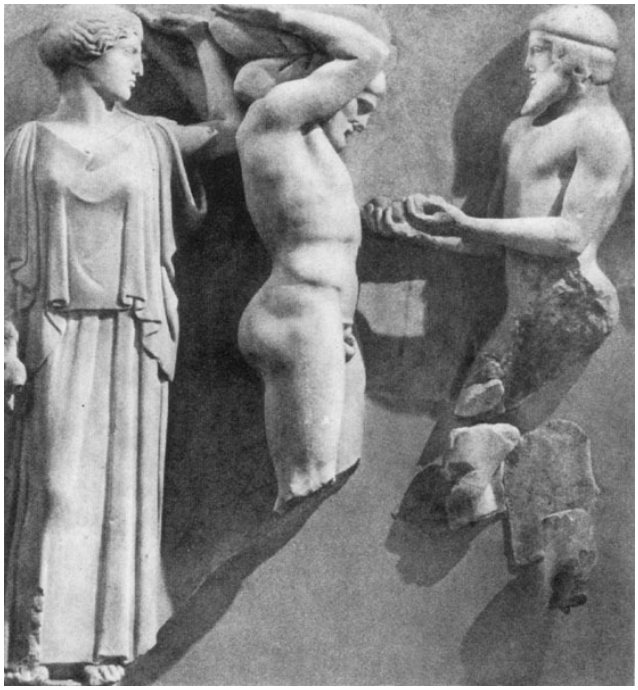

И така, продължението на обявената тема се съсредоточи не върху явните врагове, а върху тия, които ни хвърлят в техните ръце. Това са същест-вата, най-близки и предпочитани; също и ония, които срещаме по пътя си като просяци. Пределно ясно е, че средствата за предпазване от враговете ни трябва да ни предпазят първо от близките и от ония, които сме съжалили - понеже няма враг, който да не лови чрез примамка, чрез хитрост. Примамката е белег на коварството, пресметнатия скок, докато почтеният враг, ако все още са останали такива, те предупреждава, че ще те гони. Непочтеният враг ти отвлича съзнанието, прави те баззащитен, поради

обвързаността и милостта към нещо по-слабо. Това, прочее, са основните врагове. Освен от тях, човек трябва да се пази и от "явните", но това е по-лесно.

Предлагам ви сега няколко нови формули за ограждане от близките - с най-голяма любов към тях, разбира се, но със съзнанието, че най-близък ни е Праотецът на яснина́та. Произнасяйте наум, а понякога и на глас - предимно в планината:

"Осияй ни, Живи Отче на свободата, с премъдростта да откриваме близки и врагове. Окъпи ни, Боже Господи пресвети, в преизобилната Си любов към самия Тебе - да се научим да раздаваме на всички, но не това, което ние искаме, а онова, което те искат.

И непременно ни огради, Учителю светли на Истината, от похотите на плътта и духа, та да не паднем в мрежите на ония, които управляват саможертвата и доброто в своя полза и за полза на старото учение. Научи ме, мили Отче на праведните, навреме да се оттеглям от полето на любовните дарове, за да се връщам навреме в планината на Живия Бог, откъдето да пълня кошовете си! Амин!"

22.12.120(1984)г. - 24.II.121(1985)г.

София - Изгрев

ОСИЯНИЯ ЗА РАДОСТТА

ВЪВЕДЕНИЕ

Представете си два свята: единият пълен с мир, а другият - с радост. Радостта прави от мира особено поле, което вече не е уравновесено, а течащо. Претопяването на ясновселената в тотвселена се извършва на всички слънца и се нарича радост. "Радост" има общ окултен корен с радиация - т.е. лъчение. Пред същества от ясновселената стои нещо още по-високо - полето на тотвселената. Пред мира е само радостта, но радост Божествена, радост не-

изразима и обливаща целия свят! Животът произтича от Любовта, но радостта е неговата сърцевина. Любовта не е сърцевина, тя е нещо още по-основно и се нарича Отец или Бог. Радостта обаче е сърцето на Бога. Искате ли да бъдете свързани с Бога, радвайте се! Но това не може да стане с хора, които очакват нещо отвънка. Не че не ви са необходими външни неща - даже прекалено много са ви необходими - и това е също Божествено, но правилото е такова: най-първо ще раздаваш, а после ще приемаш. Който иска първо да приема, а после да раздава, радостта го напуска. При това ще се стремите, осиявайки всички наоколо, да не очаквате никога нищо от никого. Това прави и плодното дърво: то се раздава на всички, но тихо въздиша и мълчи, когато кършат клоните му. И вашите клони животът ще отрупа с плодове, от които нека всеки си взема колкото иска. Оставете понякога и лошите да се качват по вас, дори и да счупят някои клончета - нека ви поболи, но как инак лошите духове ще се научат да ядат плодове, а не плът? Това е основен закон на живота! Лошото трябва да черпи светлина от доброто, а доброто трябва да черпи сила от злото. Може да ви изглежда "опасно", но така е. Инак най-лесното е да ви разпределя по планети и хайде: "ангелите" в рая, "дяволите" - в пъкъла… И такова нещо има, но то не е това, от което се расте. Няма свят, по-важен от физическия: той е полето, в което се сблъскват и

преплитат всички правди, всички истини, всички степени на съзнанието. Обаче това вие преживявате като страдание, понеже сблъскването е нещо болезнено, нехармонично и пределно неприятно. Работата се състои в това, да се намери общ език. "Работа", от Божествена гледна точка, е търсенето на общ език между различни правди и истини - всичко друго няма нищо общо с работата! Това, което вие наричате "работа" е само труд или, още по-лошо, мъчение. Съществуват обаче "правди" и "истини", които са абсолютно пъклени и с тях по никакъв начин не е възможно съвместяване. На тях Аз противопоставям Правди и Истини от Божествен порядък. Мога да ви ги изброя: - те са десетте Божи заповеди, но истинските, а не онези, които приписват на Мойсей. Само че Аз ще започна с положителните, защото отрицателните са забрани, а забраната предизвиква познание за греха и, следователно - ориентир за пъкъла, кое точно трябва да прави. Много пъти съм казвал: Мойсей не даде заповедите нито с това съдържание, нито в тази отрицателна форма. Пъкълът обаче оспори правилата му и създаде от тях най-недвусмислени забрани, а забраната е нещо, което изкушава дори божества да я нарушат. И като се знае точно кое се забранява, престъплението е много по-целенасочено.

Това, което слиза сега на Земята, в тази тържествена минута на Новия Живот, който настъпва,

са не десетте Божии заповеди, а Десетте Божии Молби към вас. Бог не заповяда, защото не е тиранин. Обаче на старозаветните Аз трябваше да говоря по онзи начин, защото иначе не биха Ме разбрали - говедото разбира само от тояга. Старозаветният не е нищо друго, освен едно плътско говедо, което обича само себе си, мисли само за себе си и служи само на себе си. Праведният служи на близките си, но и той е още говедо; има даже и новозаветни говеда, които живеят за своята църква или за своята партия и са готови да умрат за нея, но не и за онези, които са различни от тях. Това, което не знаете и което не ви го казах миналия път, при миналото слизане на Словото, е, че има и говеда-ученици. Те не допускат новите Осияния на Словото, въпреки че са верни на традицията. Не се извинявам за епитета, защото той е верен. Казвал Съм ви още, че "говедо" значи и "човек, който знае" - "го-веди". Те всички "Знаят"!... По начало това не е нещо лошо, но когато знаенето пречи на разбирателството, това вече е говежда работа… Истинските "веди", вещите в пътя на Живия Бог, осияните от мъдростта, възлюбените на Отца Ми, се отличават по това, че няма нищо в Трите Вселени, колкото и абсурдно да е то, което да не ги накара да изпитат радост. Катастрофи ставали, светове се проваляли, вселени рухвали, Праматерията не оставала в същото състояние - те са вечно радостни и усмихнати, защото

знаят: Бог Си знае работата! Ако не реагират на нещо с радост, това тогава ще значи: Бог не Си знае работата - т.е. няма Бог. Ето защо атеистите не могат да бъдат радостни: те могат да бъдат строги, те могат да бъдат сурови, те могат да бъдат студени, те могат да бъдат печални. Атеист, който постоянно се радва на всичко, не е атеист; религиозен, който постоянно се оплаква или съди нещо и някого, не е религиозен. Печал обаче има и скръб Божествена има, и на Христос душата Му скръбна беше до смърт, и още продължава скръбта Му, но това е Велика Симфония, която Прамайките на Световете тъкат в Битието, обаче с основния ключ на радостта. Гами има много минорни, скръб и горест велика постоянно звучи на много места в Битието, обаче Мъдростта спряга тоновете и темите ѝ с Божествените хармонии на радостта. Това е нещо недостъпно за обикновеното човешко съзнание и вие можете да познаете Христовите възлюбени по това, че и в най-тежките противоречия и страдания лицата им излъчват радост. Казвал Съм ви: само за едно намръщване ангелите ги изгонват за хиляди и милиони години от Рая!

Поставете сега основа на Третия, Новия, последния Божи Завет. Аз го започнах с беседите Си в началото на този век и го завършвам с Осиянията в края му. Който вярва, да вярва - това е по свобода. Който не вярва - и той е свободен: никой никога не

Съм викал насила. Радвайте се - радостта е онази, която сега ви предава Десетте Ми молби и пожелания:

1. Любете ∫
2. Радвайте се ∫
3. Давайте ∫
4. Пламтете ∫
5. Учете ∫
6. Искайте ∫
7. Страдайте ∫
8. Прощавайте ∫
9. Творете ∫
10. Почивайте ∫

*(Тук е въведен от Èлма специален "молбателен знак" - ∫, - защото удивителният се възприема като повелителен - това са Божии **молби**, а не заповеди – б.п.)*

Помолих ви - свободни сте. Аз никой никога не Съм наказвал - самонаказват се тия, които не изпълняват правилата на Битието. А това, което сега ви давам, не са правила, а молби. Просто и ясно. Който усети, че са му присърце, нека ги изпълнява - той ще има радост. Който не ги изпълнява, свободен нека да бъде, времето Ми е океан, радостта може и да почака повечко; и красотата може да почака; може да почака и безсмъртието…

Правилата са с обратен знак. Няма да ви ги казвам, вие сами ще си ги преведете. Ако сега изкажа

отрицателни правила или заповеди, ще оживя техните сенки и вие трудно бихте се освободили от тях. Но, все пак, си ги повтаряйте само на ум, за да знаете какво да не правите, когато не можете да правите положителното. Но не се престаравайте да бъдете много праведни, чисти и святи още веднага, защото, ако има най-главен грях, това е най-главният - от него са се породили всички останали! Божественото зрее бавно, без насилие над себе си, с много търпение и много любов към грешките, които допускате, защото и те са живи същества и не си отиват докато не ги нахраните. Това е Моята Школа: къде препънал се, къде пропаднал - върви напред и си мисли за Молбите Ми!

25.XII.120(1984)г.

1. ЛЮБЕТЕ ∫

От лошите духове можете да се освободите още по следния начин: с тотално отхвърляне на нещата, които тях ги вълнуват. А тях ги вълнуват неща, които не са любов. Те опитват по всички начини да добият власт, богатство, слава. От това обаче не стават по-млади и хубави, отминава ги радостта, изоставя ги щастието. По-пропадналите се стремят към тези фикции в крупни обществени форми, а най-обикновените от вас налагат силата, користта и тщеславието си на околните най-близки приятели и роднини.

Любовта обаче, е единствената реалност на света. И когато ви моля: "Любете", Аз се проявявам с най-мощното у Мен - Любовта. Пред Любовта се топи всичко! Осиян Съм от нея като Озирис и Яхве, Махадева и Тангра, Аллах и Отец! Приказките от "1001 нощ" не се свършват никога. От извора на Живота извличам все нови и нови одежди, насищам ги с благовония, пръсвам ги по вселените, карам ги да трептят и сияят. Който люби през всичкото време, се назовава едно с Отца Ми. Праотец, който люби, познава всичко и всички, раздава всичко на всички, приема всичко от всички, претопява всичко на всички, осиява всичко във всички! По земята отдавна Праотец Ми ходи с нозете на хиляди ангели и архангели, на стотици божества и ноáди, на десетки Учители и Прамайки. Любовта Ми извира през тях като слънчево злато, озарява отчаяни, повдига престъпници, оживява умиращи, възкресява отритнати. Моята мощна Любов посещава милиони нещастни сърца, окриля ги и ги обнадеждава, шепне им и се открива в сънища, помага им в несполуки, въздига ги от калта на презрението, полага Божествен балсам в най-тежките рани, крепи силните в пътя им на Доброто, полива градините на молитвите, суши росата на милиардите сълзи.

Любовта Ми създава, създава, създава! Всички абсолютни частици и атоми, всички праелементи, молекули и тъкани, всички същества, видове и мо-

нади, най-малките и най-големите звездни шедьоври, наречени от вас физически обекти, а от Мен - същества от Су́первселената, произтичат от Този, Който ви люби!

Така, именно, любете и вие! Отворете прозорците на душата си, отключете най-мощните извори, позовете за най-силен побратим огъня, разтворете обятия за най-малките и най-изоставените, посветете живота си на човечеството, потопете се изцяло в реката на Любовта - няма опасност от нея! Когато заживеете по този начин - свършено е вече с вашите лични неприятности и проблеми. Каквото и да ви си случи - и мъченическа смърт дори - вие я посрещнете с усмивка. Не че няма да страдате, ще страдате дълбоко и тежко, но страданията са само бентове, които насъбират океаните на Любовта. И който си е позволил да издига такива бентове - пречки по пътя на свободата и Любовта - неизбежно ще бъде залят от водите им, които са неукротими.

Любовта постоянно извира, това не разбирате. Кой е тогава онзи обект, който няма да се напълни? Не разливате ли любовта си към много обекти, ако това е Любов, а не сграбчване, то бъдете напълно сигурни, ще удавите единствения обект с любовта си. От колко време ви говоря: Любовта като принцип не е нещо абстрактно, а преливане на огъня и́ от едного към всички. Любовта като сила помага на приятелите, помита враговете. Любовта като чувство

е жертва за онзи, когото предпочитате пред всички или от когото имате нужда. Любовта като стремеж отговаря на закона, заложен от самата Природа: половото влечение само́ по себе си. Третото и четвъртото са такива противоположности, каквито са първото и второто. Любовта като стремеж е Закон на Природата - не го пренебрегвайте. Любовта като чувство е човешки закон - съобразявайте се и с него. Любовта като сила е лесна за ангелите - те се отличават със "сродни" и "несродни" общества. Любовта като принцип е любов на божествата, които обливат всичко с нея - дори и враговете си. Така че различавайте тия степени на Любовното Царство и ги прилагайте в живота си - поотделно и едновременно.

Най-важното е това: да почувствате, да преценявате във всеки отделен момент, коя същност на Любовта да отпуснете и коя да въздържите. С една от тях вие можете да възкресите погубени вселени, но и можете да убиете няколко, ако той още не е готов за нея. Ако сте въоръжени с всички едновременно, тогава сте напълно обезопасени и напълно безопасни за другите - просто храните съществата, според степента на тяхното развитие. Но понякога и сблъсъци са неизбежни, особено с ония, които искат да се борят с някоя от степените на Любовта. Колкото и да сте предпазливи, те предизвикват самата Любов, а Любовта се отличава по това: отк-

ликва при най-малко докосване! Не откликне ли, значи не е Любов. Оживи ли ви, прелее ли над главите ви като морско нашествие, не се съпротивлявайте, оставете се. И да искате, друго не можете!

27.XII.120(1984)г.

2. РАДВАЙТЕ СЕ ∫

- Радостта тотвселенска произтича от Любовта. Радвайте се на всичко: на радостта и скръбта си, на богатството и бедността, на мъдростта и невежеството си, на силата и слабостта, на щастието и нещастието. Който се радва на всичко, доброто му ще се увеличи, а лошото ще се намалява. Представете си учител, който бие първокласници, задето не могат да пишат. Така и вие биете своите отрицателни състояния, които са "първокласници" в еволюцията. Пределно ясно Съм казал: греховете, грешките, страданията, не са нищо друго освен изостанали същества, които ви посещават. Те искат от вас разрешение на проблемите си, а вие не само че не ги обичате, но и ги пъдите с най-грозни средства и те си отиват още по-озлобени и оскърбени. Трудно ви е да Ме разберете, затова ще ви дам няколко примера. Грехът е насъбрана, неизползвана енергия, която обикновено живее особен живот, противен на човешките закони. Природните същества наричат грях всяко ограничение на Природата, а съществата, наречени от вас

"хора", наричат грях всяко престъпване на нормите, които те са си измислили за периода от няколко секунди, в които живеят. Наистина, три от десетте Божии заповеди в Стария завет са абсолютни - те са ясни и не подлежат на коментар. Ще ви ги кажа и ще коментирам останалите в по-следващ контакт. Когато ви казвам обаче истината за Радостта, Аз имам предвид последствие, а не причина. Радостта е преди всичко следствие, а после причина. Тя е следствие на Любовта, обаче това трябва да се изясни. Само Любовта озарява душата с радост, понеже при нея Тот не спира импулса. Тот е Онзи, Който не спира импулс; всички останали реалности могат и трябва да спират импулси в определена степен и в определен смисъл. Спирането на импулс превръща импулса във форма и по този начин са създадени всички форми на Битието. Формите са също свещени - те изграждат физическото, духовното и две от Божествените тела на Бога. Тот-тялото обаче не се отличава с форма - то е вълна на Радостта, която облива цялото Битие мигновено с "Пра́турон". Това е името на Радостта на един особен език, най-близък до вашия от Божествените. Пра́турон означава спонтанност. Отлагането на импулса вече не е Пра́турон. Съществата, които спират импулса си за бъдеща реализация, много бърже трупат космическата грешка, която накрая се превръща във физическо рухване. Радостта обаче е мерило, че не си

спрял импулса. Радостта е гаранция, че импулсът е проведен мигновено и без опасения. Радостта е учителят, който ви пише шестица поради добре научения урок. Питате се: ами ако импулсът е адски или съмнителен? - Много просто - радостта няма да го последва. Но питате пак: "Защо ми е радост или нерадост, след като вече съм сгрешил? На мен ми е полесно да знам кое е правилно и кое е греховно, та да се съобразявам". Там е въпросът, че "правилно" и "неправилно" не са тотвселенски понятия. Понятията са сýпервселенска категория, не са Божествени. Те са нещо, наистина много велико, но те изграждат само причинното тяло. Затова и религиозните правила и норми, етиката, моралът не извират от Божествения свят, а от духовния. Но "Адам" и "Ева" бяха предупредени: не се приближавайте до дървото на етиката, преди да сте изградили правилно духовното си тяло! Обаче те избързаха и започнаха да създават системи от понятия и съждения, носещи императивен характер. Не радостта, а правилото стана фактор на поведението. По този начин именно, първите заселници на планетата ви се самоизгониха от Рая, пратиха Радостта навън, сложиха ú различни етикети, анатемосаха повечето ú прояви, създадоха каменни църкви, публични сгради, "семейни огнища", където да търсят изгонената Радост, но за съжаление, не успяха да я намерят.

Радостта е неподвластна на правила и закони! Тя изненадва и Самия Тот с това, че изскача от там, от където не се очаква. Може ли тогава правило или закон да я определи?

Ще кажете обаче, и то с пълно право: "Че как без закони? Ами, ако един убиец се радва, когато убива?" - Не смесвайте радостта със сатанинското задоволство. Радостта има особен израз на очите, на лицето, на походката и движенията, които нямат нищо общо със задоволството на вампира и хищника. При това резултатите на Радостта и на задоволството са напълно противоположни - тя носи безсмъртие, а то - смърт; тя носи здраве, а то - болести; тя носи младост, а то - старост.

Аз ви помолих: "радвайте се!" Но това не може да стане с напъване. По-скоро трябва да ви кажа: "Съхранявайте Радостта като зеницата на окото си", защото "радвайте се" е пожелание нещо тепърва да се прави, а вие сте създадени от Отца Ми радващи се. Това би трябвало да ви е естественото състояние. Ако не е, затова сте си виновни самите вие - слушате лековерно "Адам" и "Ева", които се провалиха на изпита. Слушайте само сърцето си! На всеки то ще каже съкровеното нещо, което ще го направи радостен по особен, само негов си начин. То не е валидно за други. Но ако с други намерите допирни точки в своята радост, това вече се нарича Мое Присъствие!

4.I.121(1985)г.

3. ДАВАЙТЕ ∫

- Лоното на Отца Ми не е нищо друго освен даване. Това поражда тотвселената, от която произтича всичко. Самата същност на Твореца е извирането на блага за всички. Щастието произтича само от интензивното даване, но спонтанно, непринудено, без предварително съобразяване. Носителите на този импулс се наричат "Невинните деца на Отца". Невинни са именно поради това, че не се замислят, преди да дават, дали да дават или да не дават; или, като дават - на кого да дават и колко да дават. Прасатвичното състояние на съзнанието е точно такова. Не случайно най-големите врагове на Отца са ония, които спират този импулс или се опитват да го регулират според преходното си разбиране за добро и зло. Прасатвичното състояние не е нищо друго, освен постоянно даване. Сатва праща топлина, правда - прави са лъчите Му по всички посоки! Но Правдата предполага равномерно разпръскване на лъчите на всички страни, хранене на всички точки навън от Източника, Който излъчва. Ето защо, от звездите слиза равенството, но равенство тотвселенско, не су́первселенско. Много е важно да разграничите. Су́первселената ощастливява онова състояние у звездите, което ги кара да се разширяват заради самите себе си, но тотвселената носи радиация, насочена към другите. Едно разширение

може да е от жажда за собствено съвършенство, но помнете: то непременно ще стигне предел. А мощното излъчване на ỳлтравселенски частици се отличава с това, че е неограничимо с нищо, понеже това е даване, а не саморазгръщане. Така Сýпервселената остава в границите на определен обем, макар и не триизмерен, докато Ултравселената няма граници, състоящи се от пространство, нито от време. От това следва, че онзи, който дава, няма никога да бъде ограничен.

Когато говоря за даване обаче Аз нямам предвид користното даване. Под користно даване разбирам даването с умисъл - да получиш нещо. Не, това не е даване - радостта не иде от такова даване; в такова даване има съмнение, подозрение, безпокойство.

Тот, от Праизвора на Любовта Си, осиява и пак всички същества, без изключение. Слабите същества обаче се насочват към определени обекти или групи обекти, с което нарушават динамичното равновесие на Битието. Не че това е нещо лошо, напротив, прекрасно е, но ако се остане твърде дълго в това неравновесие, става изчерпване на пра́ната. Това предизвиква рухване, старост, смърт. Животът е постоянно сменяне местоположението на една част спрямо другите - най-лесно това се вижда на звездното небе. Не на всички равнища този закон е валиден, но за Ултравселената, а и за голяма част от физическата вселена, той важи. Радостта про-

изтича именно от това, че можем да даваме на постоянно нови и нови същества, които се намират в обсега на нашите сили. Божественото даване никога не рискува с прекалена близост за прекалено дълго време. Онова, което нарекох "устойчиви съединения" - съединенията на Божествената Любов - не е в противоречие с динамиката, тъй като устойчиви са само ония неща, които са в движение. Твърдото тяло не е тъй устойчиво като водата: трябва да се живее в постоянна обмяна, за да се насища Битието с Любов, радост и щастие. Именно даването на всички осигурява тази обмяна.

Аз не ви говоря обаче още за опасностите, които крият духовният и физическият свят. Като се ограничи с користта им, който и да е дух вече не може да дава истински. Правилата там са много по-различни от тези на Божественото даване. Във Физическия свят се пази от другите, а в духовния - от себе си. Ето защо даването в тези светове подлежи на специално разглеждане.

24.IX.124(1988)г., 12,47 (продължение):

Даването на трите полéта е различно. На физическото поле даването е нож с две острия, понеже се ангажирате с онзи, който ви дава или той се ангажира с вас. Та казвам: раздавате ли физически блага, правете това тайно, за да сте сигурни, че сте напълно безкористни. Когато казваш, че се

върши нещо от сърце, бъди последователен и не чакай признание или благодарност, а още по-малко - връщане. С вашето съзнание вие сте стигнали само до раздаването на пари, вещи и труд, обаче основни природни блага, с които сте надарени самите вие, сте склонни да заключвате с по 9 ключа и да не ги раздавате до края на живота си, ако не сте уверени, че "търговийката" ще провърви. Представата ви за морал се смесва със страха от самота и общественото мнение на бабите и клюкарките. По-добре е да си "неморален" в очите на хората, но да си свеж извор на живот в очите на Бога. От това не следва да разбирате, че няма строги морални норми, правила и закони, които опазват съпружеството, дома и семейството, но Аз толерирам само такива съпрузи, съпруги, майки и бащи, които са Мои, т.е. граждани на Космоса. Всички останали са безнравствени в Моите очи, понеже са се събрали от материални, вредни за тялото и духа съображения. Материални са и съображенията на религиозните фанатици, понеже те искат да опазят покоя на собственото си духовно съществуване и общество, без да се раздават Божествено.

Духовното самораздаване има по-различни закони от физическото. Там ти даваш от преизобилието си, ала само от преизобилието - не посягаш на основния капитал. Духовният човек, докато е само духовен, не бива да посяга върху основния си капитал,

понеже инак ще се разруши. Почне ли да губи вътрешното си разположение, вътрешния мир и радост, то значи, че е изневерил на основния си капитал и е започнал да го раздава на неподходящи същества. По тази причина, силата на духовния човек е самоусъвършенстването в изкуството първо да даваш на собствената си същност това, което ѝ е най-нужно. Прелее ли навън, остатъка можеш да раздадеш.

Но Божественото раздаване се различава от физическото и духовното по това, че то не се интересува как и колко, и на кого ще раздаваш, а се интересува спазва ли се ритъмът на физическото и духовното раздаване. Ако ти даваш повече духовно, отколкото природно или физически, Божественото те изоставя и ти попадаш под ударите на последствията. Същото е и когато раздаваш природни, физически блага, но си ограничен духовно, не раздаваш духовно. Туй не е вина, но степен на еволюция. Божественото пак ще те изостави, понеже ритъмът не се появява - не си поставяш за цел да учиш и да раздаваш духовни блага. Да те напусне Божественото, значи да те напусне твоят мир и радост. Ако някой ти каже: "Цял живот давам, ала нямам мир и радост", знайте, че той или очаква отблагодаряване, или не редува природното, физическото даване, с духовно и обратно. Това са тънки, но много съществени правила, от които зависи цялата ви по-нататъшна еволюция. Ако искаш да даваш Божествено, ти няма да

се интересуваш всичкото си ли богатство раздаваш или само част в даден момент. Божественото даване не си прави сметка на кого раздава. Напротив, то дава на всеки, който се нуждае в момента. Може да е пръв богаташ, може да е най-изпадналия бедняк - няма значение. Божественото даване не прави разлика между природни блага вън от нас и природата в нас - то не разделя нещата. Божественото не е стеснена струйка, а благодатен дъжд над всички ниви и бърдá, солнечно милване на цялата Божия земя и вселена. Това може да го вмести само Божественото съзнание. За Божественото даване морално е всяко нещо, което дава живот, младост, щастие, мир и радост. А вие си продължавате с религиозните канони и цитатите от Словото, едностранно подбрани, за някакъв си "морал" и някаква си "чистота", при които можете да остарявате, да погрознявате и да ставате все по-зли и по-нервни. Прочее, Божественото ви оставя във вашите заблуждения, докато един ден рухнете напълно и пожелаете да се родите отново с обещанието, че ще давате всичко на всички. Даващият всичко на всички никога не може да остане жертва на един вампир, понеже вампирът не му позволява да дава всичко на всички. Даващият всичко на всички е свободен, поради което може да окачи и вампир на шията си, но само временно. Вампирът - роднина, съсед или приятел - се отличава по бясното си проповядване да си ограничи свободния

човек контактите, понеже именно даването всичко на всички отнема жертвата от ноктите на вампира. При това даващият всичко на всички е свободен в определен ритъм да сменя даването със самовглъбение, учене, почивка, работа над себе си. Той лично определя кога да се оттегли от даване и кога да се възвърне - няма такава сила, няма такова същество, които да го ограничат в решението му. Това значи да се товариш и разтоварваш, когато сам поискаш.

Радостта на Природата не е като радостта на Духа - тя обикновено се съсредоточава в даване на едно единствено създание. А това се нарича майчинство, съпружество, семейство. Когато туй даване е дошло на първо място, ти нямаш право да напускаш близките си, докато те са още зависими от тебе. Станат ли независими от тебе или опитат ли се да продължат ролята си на кърмачета повече от 3, 7, 12 или 28 години, ти ритни прилепката, та да се научи да си търси храна сама. Три години е срокът за интимен приятел, 7 - за съпруг, 12 - за семейство и 28 - за дете откакто си го родил. Разбира се има и изключения, но те се решават индивидуално.

7.I.121(1985)г.

4. ПЛАМТЕТЕ ∫

Работата, която извършват даващите, не е достатъчна. Но е правилно да се каже, че даването е само част от онова, което прави душата съвършена.

Молбата "Пламтете" не се покрива с даването, въпреки че Божественото даване по принцип прилича на горене, пламтене. Не е такова пламтене обаче това, за което сега ви говоря. Когато пламти, духът не може да съобразява дали дава или взема - Той просто се отдава на спонтанността, независимо от това, в каква посока, в каква форма е. Много мяза на онова самоотдаване, което става при звездите. При даването носиш на другите онова, с което си по-богат, или пълниш ръцете на тия, които ти искат. При пламтенето ти сам се изразходваш, без да мислиш дали ще свършиш и кога ще свършиш. Ти може да си някой много възвишен дух, който прави чудеса за другите, отдава всичко, което има, снизхожда, както се казва, като пшеничен клас, до другите, но отдава само плода, а не и себе си. Който преживее пламтенето, ще се озове в света на Божествения Огън, на Космическия "Агни", където духовете постоянно горят, но не изгарят. При даването ти си на височината на даващия и съзнаваш, че онзи, който стои под тебе, има нужда от тебе. Ако пламтиш, приемащият и даващият е един и същ център, т.е. нещата не се извършват в триизмерното пространство, където има по-облагодетелствани и по-посредствени. Пламтенето се извършва в огненото състояние на Тот, с тази разлика, че най-висшата Му същност е Любовта, а пламтенето е нейният най-истински из-

раз. Даването може да не бъде пламтене; пламтенето може да не бъде даване.

Искам сега да направя мисълта Си още по-ясна. Пламтенето е празник на саламандрите, но и на овитри́ните. Пределното самоотдаване на онова, което обичат най-много - ето тяхното естество. Прекъсването на съзнанието, колебанието, намаляването на пламъка, е нещо невъзможно за тях. При това пламтенето им има свойството да се разразява навсякъде, да обхваща все нови и нови пространства, стига да има субстанция, която да гори. Психологически, това е оргазмът на Битието, екстазът, Тантрическото усилване на ритъма, повишаването на температурата в микрокосмоса и макрокосмоса, прескачането на частици от едно пространство в друго. Родината на саламандрите и овитри́ните е протонната вселена, където всичко е положително и, съответно, звездите, в които се извършва термоядрен синтез. Пламтенето не е нищо друго, освен известната ви "кундалини-йога", обаче не и "агни йога", в смисъла на известните ви книги. Те съдържат само духовното пламтене и в това отношение са нещо изключително, но не ратуват за пламтенето на саламандрите, което е не духовно, а природно - т.е. няма ли съчетание между "агни" (овитри́ните) и "тантра" (саламандрите), не може да се говори за Божествено горене. Най-правият път не е нито само духовното, нито само природното

пламтене, а тяхното ритмично единство. Както мнозина предполагат, животът не е плод на Отца, Сам по Себе Си, а на Неговия пламенен любовен синтез с Ми́ровата Душа́, макар и създадена от Самия Него. Ако не беше така, нямаше да има понятие за Отец, т.е. Създател, Баща, нито за Майка, Природа, нито за родения от любовното Им единение Христов извор на сила.

И така, не искате ли да пламтите, това означава, че сте още "зелени"... Не пламти само "зеленото", т.е. подвластното на вегетацията. Пламти "мъртвото", но Аз имам предвид онова "мъртво", което е снело в себе си всичката информация, всичкото богатство, всичкия опит за еволюцията и синволюцията. Пламтенето е опасно и невъзможно за множество йерархии, които са на стадия на "водното" съзнание, т.е. на искането. Искането е също Божия молба и възлюбеният на Бога би трябвало също тъй силно да може да иска, както може и да пламти; но той затова и е Божествен, защото за него няма неизпълними молби.

Закон при пламтенето: колкото по-интензивно пламтиш, толкова повече обекти и нива на съзнание можеш да освобождаваш, т.е. да привеждаш от едно състояние в друго. Ниската температура топи и възпламенява малък брой елементи; най-високата температура променя всички елементи. Искам да кажа: пламтенето се отличава не само с разширя-

ване на пространството, което овладява, но и с постоянното нарастване броя на различните по еволюция същества, които обхваща, с повишаването на собствения си Божествен интензитет.

Бъдете несъпротивими! - ето девизът на пламтенето. Мразовете и ледовете се разтопяват; кристалите и кристалните решетки се превръщат на огън; опитът на егото се трансформира в пламък Небесен, само когато духовното и природното пламтене не са в конфликт. Няма по-силна изява на Бога от верижната реакция на ядрените екстази – любовният миг на блаженството, наречено от безсмъртните "сливане"!

17.I.1985(121)г.

5. УЧЕТЕ ∫

- От памтивека най-същественото, с което се отличава човекът, е ученето. Силата на човека, за разлика от всички други йерархии, е ученето. Йерархията на човека е последното Божие творение, останалите са предишни. Определено е човекът да увенчае цялото творение. При него нещата се фокусират в изграденото умствено тяло, което е плод на Битието. Множество същества нямат още умствено тяло, наречено още заристо. Някои същества пламтят, други палят в аурата си разноцветни огньове, но човекът се отличава с онази светлина, която прилича на зазоряване. Направлението на човешкия дух не е нито само навън, нито само навътре,

нито само надясно, нито само наляво, нито само нагоре нито само надолу. Основното направление на човека е към петото измерение - Словото! Изучаването на Словото - ето предназначението на човека! Предницата на този импулс у човека е очевидна. Христос, значи, представя Словото, а Иисус - човека. Принципното тяло при него има надмощие, но и образното е съвършено развито. Това са умствените тела на духовния и физическия човек. Има още две умствени тела на Божествения и плътския човек: те са означени като "дясно" и "ляво". Плътското тяло съвсем не е нещо лошо, напротив, то доставя материал от Хаоса, за да могат да се оформят останалите. Непременно ще ви говоря за тях, когато му дойде времето. Зaристото тяло на човека е венец, изплетен от тези четири тела в тяхното пълно съзвучие и единство. То се пробужда само когато човек учи. Принципното тяло се изгражда от принципи, образното - от образи, плътското - от осезанието, Божественото умствено тяло - от осияния. Учейки, човек намира път към всички тия извори на Битието. Никога не сте подозирали, че осезанието е сетиво на нисшия умствен свят - по-сте били склонни да го считате като сатанинско. От предметите, телата, чрез осезанието плътското умствено тяло получава специфични енергии, които не могат да се получат по никакъв друг начин. Не случайно ръката е орган на знака "Дева", а не на "Близнаци", както си

мислите. Близнаците управляват белите дробове и съответно трети дом; организират понятийното тяло - тялото на речта. Понятията още не са принципи, с които се занимава деветия дом, нещо повече, понятията са достъпни и на животните, птиците, въпреки че вие намирате речта им за обмяна на сигнали, знаци. Носителят на езика, значи, е духовният свят, поради което и животните се издигат в него, противно на представите на повечето окултисти. Не случайно образите на животните са архетипите на понятията, представите и съответно - азбуките. От представите на Световния Дух за различните животни са се оформили мисъл-силите, които станаха тотеми на първобитните племена. Предметите, растенията, минералите и всички останали пратотеми, са езикови единици от порядък над физическия - т.е. духовен порядък. Пределно ясна граница между интелекта на човека и този на висшите животни не може да се проследи. Животното не се отличава толкова по липса на мисловни способности, колкото с неоформеността, т.е. направо липсата на нос и брада, поради което не могат да проявят Словото. Привилегия на човека е проявата на Словото и идеята. Принципното тяло има, следователно, две под тела: "дясно" и "ляво" - принципно в тесния смисъл на думата или идейно, което отговаря на "Стрелеца" или девети дом, и образно, представно, още "речево", носещо спектрите на Духа.

От плътското умствено тяло се оформят цели природни царства, които не могат да съществуват без съприкосновение на съществата чрез кожата им с околната среда. Практически човекът произлезе от плътското умствено тяло, неочаквано и за най-висшите йерархии. Това означава, по-точно, правенето на човека от "глина". Както Тот сътвори човека чрез моделиране на първичното вещество, така и човекът трябва да проверява и опитва "неживите" и живите тела в Природата, с цел да се обменят или възбудят енергии. Не случайно най-умелите с ръцете се наричат майстори; не случайно ръката с нейните функции заема огромната част от центровете на мозъка. Понеже обаче вие нарушихте първата заповед на Свещеното Писание, предвиждаща непринудено и спонтанно плодоносене, размножаване, насочихте действията на ръката си към преобразяване на природата, а не към нейното изучаване или милване. Вие не знаете, че разрушаването на природните царства чрез вашите производства и занаяти, не е никакво преобразяване на природата и, че това сатанинско дело не се нарича труд. При все това, осезанието, изразено чрез държане, гладене, милване непременно трябва да действува спонтанно и съзнателно, не само в интимните творчески осияния между привличащите се тела от двата пола, но и при изучаването на нещата в Природата. Например, съзерцаването на един кристал или на едно

цвете не доставя тази информация, която дава нежното им погалване по определени начини. Не само това, но и самите те изпитват неизразима наслада при такова нежно отношение към тях. Проверете и ще видите как те умеят да се откликват. При такова отношение, с такива методи, престъпността, която вие наричате "труд", става напълно излишна, тъй като погалването на едно семенце по определен начин предизвиква неудържим растеж при посаждане и то дава от плодовете си за броени минути - не часове даже. Накарайте едно дете да прави подобни опити - няма да мине много време и ще видите чудеса. Например, носът има отношение към плодните дървета, устните - към наземните плодове, езикът - към житото, гушката под брадата - към зеленчуците. По този начин мога да ви изредя съответствията на всички органи с всички царства. Това, именно, е предмет на плътското умствено тяло, на което е съдено да се труди: познание чрез докосване; магия чрез милване… Останалите тела на заристо тяло на човека са ви по-известни, по-разработени, макар че новото, което ще научите за тях от Мене, не можете го срещна никъде. По-добре е да се върна на плътското умствено тяло и да завърша с подсказването, че определени нежни милвания на определени места по тялото на любимия или върху собственото си тяло могат да събудят невъобразими преживявания, стотици и хиляди типове нас-

лади от глъбините на непробудените ви олтáри, престòли и двéри - наслади толкова различни и дивни, колкото са различни цветовете или миризмите. Прочее, някога човекът имаше тези способности, но ръката му огрубя и кожата му престана да провежда най-фините токове на Трите Вселени, понеже започна да употребява оръдия на труда и да се облича. Не се страхувайте и от зимата: при милване на определени енергетични точки от коремната област се включва топлинното тяло и тогава можете да живеете голи и на северния полюс!

Ясно е, че всичко това ви изглежда като пълна фантазия, понеже са ви хипнотизирали да възприемате света си като реален. Не се бавете, но учете, учете, учете! - Живото Слово проучвайте - книгите не са първият източник на познание. Не само Словото, но и неговите разновидности: осияването, мисленето, съзерцаването и осезаването.

4.02.121(1985)г.

6. ИСКАЙТЕ ∫

- Природата, като проекция на Мúровата Душá, е заредена отрицателно. Това значи, че тя трябва да получи подтик отвън, за да живее. По тази причина искането е дълбоко вкоренено в нея. Пропастта, равнината, долината, низината постоянно искат, затова Слънцето, дъждът, семената не закъсняват. Искането може да се нарече "първият вик на ду-

шата", нейното първо желание. Искането има толкова форми, колкото са формите на Бога в Проявеното Битие - т.е. безчислени! Всяка вселена, всяка йерархия, всяко общество, всеки род и същество, всеки отделен индивид, както и кристалите, атомите, елементарните частици имат свои различни искания, потребности, специфични нужди. Не смесвайте обаче искането с даването - същите тия общества и същества могат и да дават по толкова различни начини, могат и да леят блага за другите. Напълно естествено е Любовта да обменя, а обичта да отдава. Любовта, следователно, прави няколко неща едновременно или последователно, обичта може само да извира. Не че изворът не получава водите си от друго, по-високо място, но той никога не може да стане река или море, без да се премести. Мнозина ще кажат: какво е тогава Любовта? - Казвам: Любовта е самата вода - нито само извор, нито само река, нито само море, нито само облак и влага, нито само течностите в организмите. Докато не е попаднала в някоя форма, водата е обич; насити ли обаче жаждата на Природата, има ли вместилище някъде, тя се нарича любов. Просто и ясно: законът на обичта слиза, законът на Любовта обменя. На това основание казвам: който не иска да се обменя - любов няма; който не иска да се отдава - обич няма в сърцето му! Не е едно и също да се обменяш и да се отдаваш. Обичта, която се отдава, излиза само от

един извор, тече само по едно русло, макар че може да тече навсякъде: спомнете си фонтанката-гъбка - водата я облива отвсякъде. Значи, сама по себе си обичта не е несправедливост - тя може да храни всички - но когато няма по-високи и по-ниски, по-близки и по-далечни, по-користни и по-безкористни. При това обичта отминава гордите, не се изкачва по тях нагоре, за да ги задоволи, както реката не може да тече обратно. Затова по най-високите върхове има най-малко живот, най-малко плодове и животни - само цветята намират приют при тях, защото цветята се хранят от обич, по-висша от онова, което нарекохме "обич". Не от реки и потоци се хранят цветята, както и неплодните растения, а от дъжда и росата. Оставите ли плодното растение без напояване, то подивява.

Не случайно ви давам всички тия сравнения. Има нещо в нуждите на съществата, което не е Божествено. Любовта, която изисква специално поливане, се нарича култура. При нея съществата не се развиват на самотек, а добиват специални качества, плодовете им стават по-сладки, по-сочни, по-големи. Но за сметка на това загубват аромата си, магичната си сила, огромното си разнообразие по видове и степени. На сладостта противопоставям разнообразието, на големината - силата, на култивираността - свежестта.

Тези неща ви ги казвам, за да разберете разликите между различните видове искане. Любовта, по начало, може и да иска, но вие сте ограничили искането извънредно много по посока на сладките, големите и култивирани неща. Не оценявате вече ароматните, малките и дивите плодове на живота. Работата е в това, може ли човек да не товари себе си с желания, които са му внушени от неговите баби и прабаби. Бабите по душа и до днес искат - окото им гледа на голямо, на много, на "чисто", на лъскаво… Лъскавото отравя сърцата им, лишава ги от изобилен и пълен живот, принуждава ги да правят само това, което правят другите. На това Природата отговаря с бедствия, катаклизми, болести, нещастия.

Искането е нещо Божествено! Никой не трябва да се пази от него. Вие се пазите да не искате, пазите се и от желания, но щенията ги наричате нещо нормално, естествено. Щението е мор за душата, смърт за духа, гибел за тялото! Щението се отличава по това, че е еднакво за мнозина по форма; искането не може да е еднакво, то слага отделен печат на всеки. Щението се храни от злото, неправдата, насилието, лъжата, лукса, тщеславието, неравенството и мързела; искането се храни от живота, нежността, доброто, правдата, саможертвата, красотата, благостта, искреността, равенството.

Да искаш, значи да не си малтретирал векове или години наред по такъв начин душата си, че да си оглушал за него - за искането. Умът, разумът на човека много често е оглушал за гласа на искането поради хилядите натрупани пластове от внушения, суеверия, заблуди, обществено мнение; от религиозни и социални канони, не разрешаващи най-основни потребности. И се получава следното: сърцето желае да обича, душата иска любов, а умът и разумът са глухи за молбите и оплакванията им! Много време минава, липсата на любов и обич става огромна, обектите, от които сме ги очаквали, се оказват неистински, а умът и разумът не искат и да чуят за това. Те са се обградили от мустакати стражари - вашето чувство за дълг - които не допускат никакви жалби, никакви прошения. И един ден сърцето прави земетресение, а душата - наводнение. По причина на нищетата ви на духа, на това, че сте били слаби да повярвате на най-прозаични и молепсани от съдбата баби и дядовци - глухи, слепи, сакати, лишени от най-основното - верността на импулса - вие фатално продължавате по техния път и не приемате поуката на историята, примера на техния външен вид, на болестите и душевното им израждане. Те за вас продължават да бъдат авторитети. Нещо още по-лошо - продължавате да им треперите, не смеете да отхвърлите коленопреклонността си. Не приемате тихия глас на желанието си, мощния импулс на желани-

ето за вземане - вземането на онова, което е определила за вас Природата. Отблъсквате ръцете, които се протягат към вас с даровете на Бога, не приемате обмяната, заключвате онова, което имате, с много резета и катинари, от страх да не ви ограбят, от наплашеност, стигаща до делириум и ипохондрия. Усвоявате някакъв стереотип на поведение, в който обменяте само стереотипни и "безопасни" неща, съставящи малка и несъществена част от вашето цялостно същество. Майките ви, бабите ви, прабабите ви - почти всички отишли в гробищата - ви напрягат с всичка сила, само и само "да не сбъркате", да не направите нещо, което те не са правили…

Нещастни, нещастни, нещастни създания! Та те са отнели и разума ви, най-елементарната логика - научили са ви да им вярвате сляпо и безпрекословно, независимо от факта, че всички те, които са се "подредили", които са постъпили "морално" и "почтено"; приели са най-послушно наставленията на попове, лели, свекърви и клюкари-комшии и са ликвидирали струйката на съвестта, на живота, на желанието, което не иска одобрение, но, независимо от всичко това, са приели печален образ и здраве пред самите ви очи! Лъскавите неща около тях обаче, с които са се сдобили, за сметка на младостта и красотата си, на съвестта и здравето си могъщо ви заблуждават, че те са успели в живота… Не искате

и не можете да разберете, че онова, което човек силно иска, го постига. Искането е неунищожимо - няма такъв закон, който да го унищожи! Точно поради това вашите баби и прабаби от гробищата или от вашите собствени мозъци - никога не са преставали да искат и то със сила, равностойна на чистото искане. Само че, казах, тяхното е щение, и то щение пъклено, долно, непочтено. И какво се оказва, че искат вашите баби? - Оказва се, че искат къщи, апартаменти, мебели, тоалети, накити, вещи, уреди, притежания - катастрофи!... Цялата ви цивилизация и до ден днешен нашепва такива щения у неопитните. От всичко това следва, че хората, чрез които постигат всички тези щения, не трябва да са способни за обич, а трябва да са способни за печелене, сигурност. И най-нищожната гнида на Битието, която има две гънки в мозъка си за печелене на пари или за налагане на волята си, може да притежава всичко, което си поиска, включително и красив робот от противоположния пол, на който са му необходими вещи и сигурност, а не космична наследственост на децата!

Искайте! Не онова, що молци разяждат и ръжда съсипва, а онуй, което пее в сърцето, което кара душата да скача; онуй, което никога не бихте признали пред съседката си, което дъх ви отнема и накарва страните ви да се зачервяват! Искайте плодородно поле и чист въздух, красиви изгреви и залези, могъщо

тупкане на сърцето и лек път в планини, през гори и ливади! Искайте никой да не ви казва що е право и що не е право; никой да не ви наставлява, а само отвътре да чувате тихия шепот на Истината, кроткия говор на Любовта, буйното извиране на обичта! Искайте да бъдете винаги верни на себе си, да забравите канони и патрахили, требници и кодекси, усти и погледи, крадци и насилници. Никой не може да ви отнеме извора, който пее! Нека пострадате, нека ви ограбят - какво е било онова, което може да се ограби, любов ли? Какво е било онова, което може да се унищожи, обич ли? По-добре е крадци и мошеници да ви нападат, апаши и лиходéи да ви отнемат "честта" и имането, отколкото имането и "честта" да си останат, пък… вие да си заминете…

Искайте най-важното: да можете да си признаете, че искате! Искайте нещо още по-важно: да можете да искате! Искайте така, че Любовта сама да дойде да преклони колене пред вас, а не да я изнудвате. Искайте силно и ясно, не се страхувайте, не се срамувайте - онзи, който ще ви отблъсне, не ви заслужава; онзи, пред когото ще се изложите - запазете го за миналото си…

Искането не е за слабите, то е за силните. Слабият не може да иска - по това ще го познаете. Слабият може да има щения и то много големи, но иска-

нето не мисли за придобивки, а за преживявания. Когато човек преживява, той много често губи притежания, но печели радост и щастие, сила и младост, красота и веселие, здраве. Не се страхувайте от преживявания - онова, което не е живот, а порок, разкапва душата и тялото. Може да сте най-големите светци, канонизирани…; може да сте "морални" до мозъка на костите си; може да не сте погледнали нито веднъж през живота си чужд мъж или чужда жена с пожелание, но ако душата ви се разстрои и тялото ви се разкапе - нищо не сте! От това, прочее, следва: дайте воля на искането - щението само ще се разкапе. Храна за душата е искането, плътта се затрива от щения. Но ако затворите вратата си за искането, може плътта да си остане и да набъбва, а да затриете душата си. Тогава удряте на ядене и пиене, пращят ви хладилниците и килерите, пукат ви пушките, гънат се въдиците, картите не престават да ви губят времето, алкохолът - да ви мъти главите. Клюките и модностите заемат мястото на Мъдростта; разврата и пикантните нещица - мястото на поезията; махмурлука и отчаянието - мястото на погубената любов.

Мои бедни деца, ненахранени, ненаситени и ненапоени, кръгом се обърнете най-мъжки и отворете сърца за искането! А да искаш, значи да можеш!

8.02.121(1985)г.

7.СТРАДАЙТЕ ʃ

- Средата на Правдата, нейният живец или ос, не е друго, освен страданието. Вие обаче веднага казвате: "Правдата трябва да носи топлина, а не страдание!" Оста на света има пределно трудно предназначение: показва как може да се остава в едно положение и, заедно с това, да се върти. Носителка на правила и закони, тя трябва да е стълб, оставащ неизменен по отношение на Божествения Център - от Него зависи абсолютно всичко на Земята и на Небето. Правдата носи името на правата линия; нещо повече - на изправения човек. Най-правилният стоеж на Правдата е да си съвършено изпънат - изправен. Носител на всички останали органи и системи, гръбначният стълб проявява стоическо търпение - тревожи се не за себе си, нито за користни подбуди, а само за това, правилно ли носи останалите, правилно ли ги насища с правда. По този начин, той самият не получава нищо, а отдава всичко, корист няма в него, нито милионна част от грама - фигуративно казано.

Мнозина не могат да си представят никога страданията на Èлма или на Съществото, наречено "Господ". Понятието им за Господа е свързано с много превратни представи. Работата е в това, че най-интензивно страда Той, т.е. Аз, Èлма, Който ви говоря. С Новото имам работа дотолкова, доколкото

Съм приел опита от старото; успоредно в Мен вървят налягането отвън с налягането отвътре. Не осигуря ли тяхното равновесие, експлозията е неизбежна, неизбежно е смачкването. Работя и с постоянни експлозии - в света на звездите например, но в природата на планетите растежът не е възможен, ако не осигурявам равновесие. Правдата най-точно се проявява именно като регулатор; животът тук е възможен само като единство на вътрешното и външно налягане. Оправете представите си за Правдата - тя не е "жестока", а, напротив, пределно добра.

Областта на Правдата е пределно сгъстена, тя е най-плътното тяло в Битието. Твърдостта ѝ я извайва определено като структура, понеже плътното се стреми да приближи частиците си и по този начин отваря пространства от много по-рядко Битие. Правдата създава всички небесни и поднебесни форми, накарва ги да станат носители на Мъдрост, Истина и Живот. Молитвата на Правдата е такава: "Постопли останалото пространство, Господи, за да мога аз да охладнея и по този начин да създам форми. О, Праматерия, позволи частиците ми да се привличат много по-силно от всички останали, за да има на света плътно вещество, твърди и определени форми! Мъдрост, носи ми оптималното си познание как да държа тези форми в стабилност и максимална

изправност!" Трябва обаче грамадно смирение и търпение на Правдата, на нейните монади, за да могат да се понасят една друга на толкова малки разстояния, защото за да има твърдо тяло, трябва частиците или атомите му да са на много близки разстояния; собственото им движение да се превърне в сцепление. Сцеплението между елементите или силите - ето великото предназначение на Правдата! Правдата ратува за определеност на елементите, за пределна точност на формата, за да могат правилно и безпогрешно да се зацепват "зъбните колела" на Битието. Правдата изисква също, никой елемент да не се изменя поради леност или мекушавост, защото това неизменно ще доведе до неправилно или хаотично движение.

Правдата - това е върховният алгоритъм на Битието, призван да го поддържа в изправност и движение; Правдата - това е Небесната механика, биомеханиката, квантовата механика! Правдата - това е великото съотношение на елементите в Цялото - това е съотношението на силите. Ролята на Правдата се отличава с точността на приетите принципи, от което зависи превръщането на Хаоса в Битие. Правдата - това Съм Аз, Èлма, практикуващ медитация върху определеността и проявеността! Правдата е Моята най-външна дреха, определена от студа и проявена чрез кристализацията. Психиката на Самия Мой Отец, на Самата Ми Майка, не може да

се прояви без Правдата - Снегът на Битието. От Мен зависи, в същност, пролетното буйство на огъня, лятното зреене на ниви и природни царства, силата на есенното освобождаване на духовете.

Вие не знаете, че снежинките са микрокомпютри с програми за семената. Непредаването на тези програми ражда суши, природни бедствия, безплодие, ранно остаряване и пр. Предаването на програмите не се извършва непременно на мястото, на което е паднала снежинката. Семената, за които ви говоря, обаче са предимно семена на егото и нямат толкова отношение към растителния и животинския свят, колкото до човешкия. Затова и егото се разви най-силно в умерения и северния климат, където вали сняг.

Сега представете си, че Èлма се беше отказал да се самоограничи. Представяте ли си? - Не можете… Мислите ли, че Ми е приятно всичко това? Мислите ли, че на Моите неутрони, протони и електрони им е много приятно да стоят вързани с милиардолетия, осъзнавайки, при това, че са алохѝми и илухѝми - същества от "Царско потекло"? При все това те се смиряват, тъй като знаят, че формите не могат да съществуват без тяхната съзнателна саможертва.

Страдайте! Не малко Съм ви говорил за страданието; Новото, което ще ви кажа сега е едно: страданието, това е проявяването на Христос на

Земята, на планетите като Земята! "Носителите на кръста си" - отделните приятели и проекции на Христос на Земята, не се отказват от съпричастие в Космическото страдание, понеже остават верни на плана на Отца. От смирението им, проявявано на полето, в което се намират, зависи правилното сцепление на Космическите закони, т.е. самият живот!

Пределното натоварване със страдания обаче не е правилен път. Който се пренатоварва, силите го смазват - такова пренатоварване може да се дължи и на амбиция, и на тщеславие, и на атеизъм, и на страх. Затова сега ви съветвам: пренасяйте само онези тежести, които са сложени по пътя ви от самата съдба - абсолютно неизбежните. Няма такава сила, която да отмести пратените ви от съдбата изпитания! Тях именно трябва да носите геройски - с радост, упование и пълно съзнание за тяхната целесъобразност; с постоянно благодарене на Господа. Но страданията, които сами си ги търсите, не са никакви страдания, а чисти мъчения - с триста зора дяволът скъсва цели планини от цървули, за да ходи с вас и да ви кандърдисва да направите този или онзи компромис, да се продадете за паница леща или за това, което вие наричате "сигурност". Тъкмо тук вие трябва да му се опрете с мощния си характер и да му кажете: "Няма да бъда твой!"

16.02.121(1985)г.

8.ПРОЩАВАЙТЕ ∫

- Мощното начало на Христовата идея е скрита в способността за прощаване. Няма такъв свят, в който прощаването да липсва и той да не е рухнал.

Прощавайте! Прошката извира от самата най-дълбока същност на Бога. Новото, което не знаете за прошката, е това, че тя прави възможно дишането на духа в ỳлтравселената. Природните същества не познават прошката, освен в много редки случаи. От духовните йерархии почти само серафимите нямат възможност да не прощават. Но божествата прощават по съдържание, макар и по форма това не винаги да изглежда като прошка. Обителите на микросвета остават непознаваеми без прошката - просто, защото прошката смалява индивида с невероятна сила и по този начин той може да попадне в Божествения свят. Новото прощение не изисква прощаване от височината на "праведния" към "падението" на "грешника", а пълно самоотричане от отрицателната оценка въобще. Днес прошката на "праведния" се гради първо върху отрицателна оценка, от която следва "опрощение на греха"…

Ама ще кажете: "Нима няма абсолютни грехове, ясни като светлината на Слънцето или тъмнината на нощта? Нима Божиите заповеди не определят основните престъпления точно и категорично? Как ще знаят хората що е зло и що е добро, ако религията

не хвърля светлина върху това?" От отколешни времена религиозните и "праведниците" плачат, когато съгрешат и молят за спасение на душите си от онова, което не е определено като добро в свещените книги. Нямам за задача тук да правя анализ на подобни книги, но ще кажа: убийството наистина е смъртен грях, но убийство не само на хора, а и на животни, растения, минерали, природни царства; убийство на пориви, надежди, вери! Причината за това, което става по земята - прякото убиване на себеподобни от "разумния" човек преди всичко се дължи на нарушаването на закона за неубиване на всички останали полета. За да стане един човек убиец, той трябва да е лишен от нещо основно в живота си - от нещо, което другите са могли да му дадат, но не са му го дали. От духовна гледна точка, всеки убиец, осъден от хората, споделя вината за убийството най-първо с преките съучастници - подстрекателите; на второ място - с онези, които са го лишили от основните блага на живота; и най-после - с целия народ или с цялото човечество, сред което живее и което търпи положение, създаващо престъпници. От тази позиция следва, че "праведникът", "светията" или даже цялото войнство от ангели, които са зад тях, носят вината за всяко престъпление на Земята, доколкото те не са посветили усилията си на събрата си по линия на Отца да не му липсва нищо, което му е определено от Него. Но кастовото

съзнание, класите, неравенството, никога не са раждали друго, освен бедност на човечеството - материална и духовна. Оставените събратя на произвола на съдбата, отнетото им природно и духовно притежание, неизбежно се превръща в отчаяние и от там - в мисъл за престъпление. Механизмът на този процес ви е познат, обаче не знаете, че много астрални, умствени и още по-дълбоки престъпления стават все по същата причина: някои, някъде са се затворили за всички и са натрупали плячката пред себе си. Неизменно наричам плячка не само заграбените материални блага, но и духовните! Росата на Божественото никога не пада върху общества, групи, семейства, двойки, народи или цели цивилизации, които престават да общуват с околните. Неизбежно е натрупването на блага в такива, на преживявания, от които непременно се лишават други. Неумолим е законът на равновесието! Словото Ми е пълно с примери, какво става с някой друг, когато вие се радвате или страдате - имам предвид физическите и духовните радости и страдания. Отнемането на енергия при небожествената радост става на чужд гръб; страданието винаги показва, че някой друг се радва. На практика това става така: в половинчатите светове винаги Правдата, Истината, Любовта, са с повече или по-малко предпочитания към определени обекти. При това, неприятностите не свършват до тук: природните и духовните блага

вие искате да ги трупате повече за себе си или изцяло за себе си, което ще рече - и за сродните ви същества. Оставяйки по този начин множество изолирани (това става навсякъде - самото образование го доказва това), вие предопределяте тежка и печална съдба на ония, които ви хранят и обличат, за да бъдете вие "културни", "образовани", "духовни", "пречистени" и пр.

Ето защо Учителят, учителите, последователите на Христовия път, идват между народа и живеят за всички, без изключение. И покрай тях има облагодетелствувани, но според способността си да носят. Важното е, че Божественото на никого не отказва - нито Любов, нито Мъдрост, нито Истина! Разликата между духовното и Божественото е тази: духовното може да отказва, а Божественото - не може. Проблемът на Божественото се явява, когато то слезе на духовното или физическото поле: тогава то може да бъде справедливо, само като разпредели благата си по равно във времето или пространството, т.е. или трябва да стане център, имащ отношение към всички точки, или да разпредели времето си така, че да има минута за всеки. Това не могат да го допуснат нито физическите, нито духовните същества - те са твърде "големи", за да се задоволят с вашата минута или с ролята на някаква си "точка". Но самата "минута" на Учителя е нещо необятно, нямащо свършек! Пред една минута, преживяна с

Учителя на Любовта, хиляди години скотска духовност не представляват нищо! Не принизявам духовното поле, но без Божественото, то е наистина скотско - само да получаваш и нищо да не даваш, освен на тия, които са ти приятни или от които получават нещо в замяна…

С това искам да кажа: прощавайте, но не защото ти си "праведният", а другият е сгрешил, а понеже съзнавате, че само случайно не сте попаднали на неговото място; не защото праведността е привилегия, а понеже вие сте съучастници в неговото падение, независимо, че не съзнавате връзката.

Ето защо ви съветвам: прощавайте по форма, но дълбоко в душата си се извинявайте. "Извинявайте се!" - ето как трябва да звучи тази Моя молба. Преди да осъдите "прелюбодееца", пияницата, наркомана, крадеца, убиеца; нещо повече - освирепелия властник - извинете му се с цялата си душа, че престъплението не е извършено от вас. Помнете: Любовта някога не е била изобилна към това същество, но по същия начин може да оправдае и вас някога в бъдеще - нищо не се знае!…

От прошката зависи прекъсването на кармичното възмездие. Странни сте вие, хората: от страх да не ви убият сте готови да убиете вие сами. Оставете се да ви убият - от това само следва, че приключвате със своето затворничество и ви преместват на някоя райска планета. Ако отвърнеш на

злото със зло, не само, че ще си останеш в пъкъла, но и постепенно ще се превърнете в чудовища. Всички исторически, митически и астрални чудовища не са нищо друго, освен "праведници", които някога са се отрекли от пътя на доброто и са решили да посрещат съдбата на нож. Може да са били Божествени царе, може да са били ликове небесни по образ и подобие на Бога, но в момента, в който са приели заповедта "око за око, зъб за зъб", те прекъсват връзката си с Бога и пропадат в бездните на престъпността. Не осъзнае ли един радетел за правда, че методите не трябва да включват убийство, насилие, особено принуда от какъвто и да е било род, продължават ли с твърдия си курс, не приемат ли прошката и милостта, те последователно започват да се прераждат в телата на онеправданите от тях и се оказват в плен на своите най-страшни врагове.

Сега, отговорете си какво ще стане с родината ви, с бащиното ви огнище, с любимата ви, с децата ви, с най-скъпите ви неща и хора, ако нашественик погази свободата ви. Първото нещо, което правите е да вдигнете оръжие! Това вие наричате "свещена самозащита", "битка на живот и смърт с осквернителите на най-святото". И наистина, това до голяма степен е така - не могат да се отрицават саможертвата, героизмът, народността, мощните традиции на племе, род и огнище. Нямате никакъв друг изход - пролейте кръвта си, ако искате да за-

щитите малките си деца. Аз дори наказвам с най-тежка карма онези, които са оставили децата и най-близките си под ножа на кръвопиеца, на нашественика. По-достойно е да се биеш, отколкото да избягаш; по-добре е да умреш, отколкото да бъдеш презряно псе, спасило собствената си кожа! Но Природата ви поставя в този ужасен план не защото сте много праведни, напротив, вие имате да си плащате не малко столетия за пролятата кръв на животни, за пролятата кръв в сърцата на ближни и неближни, обидени от вашето безсърдечие. По-добре е обаче да вземеш детето си, да вдигнеш домочадието си и да побегнеш - ако можеш да му избягаш, врагът ти няма да те посече и насили. С това не се свършват страданията ви, но така може да опитате дали съдбата не е склонна този път да ви прости; да решите дълбоко в себе си, че няма да проливате повече кръвта на животни, нито да създавате касапи, които да я проливат. И най-нежната Офелия на вашата планета носи следи от кръвта на лейди Макбет по ръцете си, понеже нейната "скъпоценна" плът се е хранила от ножа на касапина! Това я подвежда неизменно под закона на карма, пред който божества и микроби са равни! Разкаянието е единственият път за опрощение на кармата, но когато се покрие с дела, а не е само на думи.

Прощаването, значи, може да се превърне в силно самозащитно и защитно поле, пред което цели

армии започват да се обръщат в бягство. Прощаването, в същност, е оръжие - оръжие на добрите и силните. Те са готови да бъдат "унищожени", да бъдат продадени в робство, понеже пред тях няма кепенци на очите и много добре разбират, че палачът на земята е вратар на рая.

Това съвсем не значи да отпишете напълно планети като Земята от кандидатите за Новата Вселена, да не се борите за превръщането им в земни райове. Определено е това да процъфти в шестата и седмата раса. Продължава настъплението на Белите Братя за спасяване на вашата част от Галактиката. Но те воюват само с едно оръжие - положителната мисъл, доброто чувство, прощението! Не се решавате, зная, но адът е набъбнал само от такива като вас, които не искат да погубят земното си тяло, владичество и имане, които не проумяват, че ако врагът не ги надвие, ще ги надвият старостта и болестите, което е много по-лошо.

Носете идеята за прощаването, правете опити да прощавате и ще видите, че онези, които ви притесняват, ще бъдат настигнати от съдбата много по-скоро, отколкото, ако лично вие им се съпротивлявате. Предлагам още един опит: не мразете сега нито "левите", нито "десните". Поите ли ги с омразата си, няма отърване от тях! Простите ли им, подчините ли се на тяхната система, но оставайки твърдо на вашите позиции по основните проблеми и

принципи, тогава те или ще се изменят, или ще си отидат. Велики Космични династии са падали не от меча на противника - падали са, защото цели народи и човечества, подчинявайки им се безропотно в доброто, не са се съгласявали да бъдат съучастници в злото, не са консумирали техните продукти, които произвеждат. Не препоръчвам това на вас, защото не сте в състояние, но поединично или на малки групи, които от вас се откажат от злобата на деня и от продуктите на физическото и духовно разтление, прощавайки на милионите слепци, те има шанс да ги надживеят или да преминат завинаги в Новата Вселена. Прощавайте, защото мнозина простени също отиват в Рая! Понякога прошката на едно дете на Бога може да спаси една паднала душа от окончателно проваляне. А на онези, които искат да се радват, без да страда някой друг, изпълнявайки по този начин основния завет на тези осияния, Аз казвам: никога не отказвайте никаква радост на никого, ако той не иска да ви зароби.

19.II.121(1985)г.

9.ТВОРЕТЕ ∫

- Творчеството може само Отец; може го и всяко същество, което носи искра от Отца. Не че монадите, които не са роботи, нямат искра от Отца, но в някои тя е още непроявена, а са проявени или искрата на Христа, или искрата на Духа Божий, или иск-

рата на Учител. (виж посланието "Христòви и нехристòви монади" от 17.II.121(1985)г. - б.п.)

Творението не е в обсега нито на ясновселената, нито на хѝпервселената, нито на която и да е друга вселена. Аз, Който ви говоря, Съм Господарят на хѝпервселената, но без Отца Ми, не бих могъл да направя нищо ново. Всъщност, Отец Ми твори в Мен, но Аз намирам проявите, които са най-адекватни на творческия импулс. Това, което е проявено, е Мое, Христòво; непроявеното е на Отца Ми, определеното е на Майка Ми. Искам да кажа, че Съм Син, именно защото съчетавам определеността на Майка Ми с неопределеността на Отца Ми. По тая причина, единият Ми полюс е милостта, а другият - абсурдът. Може да ви се види странно, но милостта има най-висока степен на определеност, а определеността - най-висока степен на милост. Ако Майка Ми не поддържаше съвършена определеност в Битието, нямаше да има условия съществата да оцеляват - математиката на ясновселената поддържа небесната и квантовата механика, т.е. постоянството на условията за материален живот. Отец Ми обаче, както Съм ви казвал и на друго място, нарушава неопределеността много пластично, но понякога - и драстично. Първото Ние наричаме еволюция; второто - трансформация. Синволюцията не е нищо друго, освен трансформация без катаклизми.

Но сега ще ви говоря за Отца Ми, за Тот, за творчеството. Промените на Проявеното Битие се дължат на Него - истинският Създател на всичко. На Абсолютния Дух ние дължим това, че съществуваме. Проявеното Битие не е още всичко; в непроявеното състояние на Отца Ми се намират всички Монади на Половината. От Отца Ми излиза Половината, въпреки че Той е Единица. И когато говорим за Пълната Завършена Монада, Ние имаме предвид Половината на Отца Ми и Божествената Половина на Бога. Опитвам се да ви представя с изключително бедните ви понятия онова, което се съдържа в основата на цяловселената - вселената на Бога. От най-исконните глъбини на Мъдростта произтича живото ясновселенско понятие за Двете Всемирни Единици - Единицата на Бога и Единицата на Отца Ми. От вас се иска да приемете това на доверие, но математиците веднага ще Ме разберат, защото те отдавна познават отрицателната единица. С имагинерната единица, Отец Ми твори света, а с единицата Бог го прави цял. Носителят на имагинерната единица, Отец Ми, наистина е непроявен, имагинерен, "въображаем"... Няма нещо по-неопределено и непознаваемо от Него! Наистина, има място, и то твърде сериозно, за най-дълбоките школи на агностицизма. (Философски възглед, който отрича възможността да се опознае обективната действителност – б.п.) *Ясновселената и половината от хѝпервселената моделират*

пътя на Гностицизма. По този начин вие ще си обясните познанието като проекция на Определеното и Проявеното Битие, а творчеството - като тотвселенско явление. Самият Тот не обича определеността и проявеността. Той радва световете, единствено, защото от Него изскачат неопределености! Самият Тот се радва с най-силната краска на тотвселената - аленото! От аленото произтичат всички неочакваности. Проследете сега кои части на тялото ви са най-алени - и ще откриете Отца Ми. В Божествения свят Отец Ми обагря преди всичко кухината на устата - като нея Той обикновено е скрит. Органите и позициите на Отца Ми в кухината на устата могат да послужат за Неговото изучаване. Всяка кухина е отрицателна; освен това, устата е една - ето ви отрицателната единица. На нея се противопоставя положителната - Словото, представено пак от Отца Ми - от езика, но предимно от долната му част, която е най-червена. Това, че езикът отгоре е розов, при това, осян от гранули, отвежда смисъла към Мен - към Христа, Който Съм Проявеното Слово, т.е. - "Словото стана плът". Множествеността на вкусовите рецептори и техните жлезички отговаря на това, което знаете относно Христа на планетите и звездите - това са множеството Иисусовци или представителите на хѝпервселената по места. Ако те проявяват Христà, т.е. Словото, носители са и на втора, много важна

функция: опитват душите на вкус. Затова Съм ви казвал, че Аз Съм Път, но и Врата, през която се влиза в Царството Божие - само ония, които са приятни на вкус имат шанс да бъдат приети. Нещастието на вашата планета се състои в това, че вие изхвърляте основните Ми пробни камъни - сливиците, понеже искате да живеете с плътоядство, а сливиците не позволяват това и се възпаляват, от което следва премахването им.

Много още мога да ви говоря за смисъла и означенията на основните истини за Мен и Отца Ми, от гледна точка на същността на устата. За езика, осенен от Словото и обединяващ аленото и розовата краска, гладкостта отдолу и грапавостта отгоре (т.е. Тот в единството и Тот в множеството), Аз Съм казал още много отдавна: "Аз и Отец Ми едно Сме!" Но устните са нещо удивително - онова, с което Отец Ми присъства в определената част на Божествения свят. Неизмерима и свещена наука е науката за устните! Нима има нещо по-прекрасно от устните, които се усмихват? И не е ли усмивката Отец Ми, Който е вечна радост? Не е ли целувката първият акт на обичта - най-великият миг на онова, което предхожда Любовта? Обич е Отец Ми на божествата, милост е Отец Ми на ангелите, но Любов е Отец Ми на человеците!

Намерете сега най-червените извори но Отца Ми в света на Ясновселената - там, където Ми́ро-

вата Душá осиява Битието с мекотата на женската гръд. Не е ли пак целувка, отново сливане на алено с алено, отново стремеж към преливане на Отец Ми в тялото на Христа, кърменето на новороденото? Не е ли пак имагинерната Единица онази, Която, невидима за очите на външното, произвежда млякото на ясновселената - ясновселенското Му призвание да съгражда и построява? Бялото мляко на ясновселената, не е ли същото, което произвежда тотвселената - отново бяло - от двете страни под езика; не е ли също бяла живата струя на физическата вселена - отново дошла от две жлези - с която Отец Ми намира тела на монадите? И не предават ли трите тия основни елексира на безсмъртието, както и белите снежинки на зимата, програмите на Трите Вселени - от върховете на ỳлтравселената до долините на физическата вселена? Не съзирате ли, че протичам навсякъде като бяло сияние от недрата на Отца Ми, Който е винаги ален? Не осъзнавате ли основната същност на Отца Ми - Неговата най-голяма чувствителност, мощното Му състояние на възбуда, на готовност за творчески акт, откъдето идва и чувствителността на самите Му престáли, през които се изявява на нашето поле, полето на Изявеното Битие - човешкото тяло?

Покоят на ясновселената има едно име - майчинство. Но и безпокойството на ясновселената има същото име. С определеността, която търси и нап-

равлява, Ми́ровата Душа́ постига правилното Божествено проектиране на Проявеното Битие; с безпокойството Си Тя предпазва програмите Си от математическа грешка - затова и всички майки се безпокоят. Но те не винаги могат да разберат, че внасянето на нов аргумент в уравнението не е опасност от катастрофа, а стимул за проява на ново битие, път за добиване на нова опитност.

Моля ви, дайте най-после Осиянията на някой последовател на Бога с математическо мислене - постарайте се да стигнат Осиянията не само до преданите, но и до учените. Това е ваша задача.

Творете! Отец Ми ще ви направи съвършени, както е съвършен Сам Той, единствено, ако имате Обич в духа си, Милост в душата си и Любов в сърцето си. Не спирайте импулсите на Отца Ми, защото всяко спиране на импулс е път към пъкъла. Не само вие, но и ясновселената би престанала да съществува, помръкнало би цялото Определено Битие - ако Тя би Си позволила да спре импулса на Отца Ми.

24.02.121(1985)г.

10. ПОЧИВАЙТЕ ∫

- Необходимо е почивката да намери място като цяла една десета от Молбите на Бога. Почивам Си дори Аз, Който създавам постоянно. Новото, което не знаете за почивката, е следното: почивката отваря онова поле, което наричаме ясновселена и зат-

варя всички останали полета. Ясновселената има активна и пасивна страна. Активната планира и обезопасява Битието, внася в него определеност, мир и покой, а пасивната прославя онова, което се нарича "Пралайя". Пралайя има много по-широко значение от онова, което му дават на изток. Пралайя никога не проявява сила; Пралайя е Първата Спътница на Тот, от Която Той получава покой. Като Отрицателна Единица Тот също има нужда от нещо; само Бог няма нужда от нищо. Отрицателното е пълно с непроявени импулси и възможности, но понякога водите му се отдръпват за зареждане. Съпругата на Тот, по този начин, е именно Ми́ровата Душа́ или Пралайя. Този план, в който Отец Ми си отдъхва от творчество, намира сладост, покой и абсолютно блаженство, се нарича още "ясновселена" или "вселена на слабите". Тот управлява силните божества, наречени "лотоси", а Пралайя - слабите, наречени "водоеми". Нощта е под Нейно покровителство и Нейна слава, сънят е Нейно ложе, течението навътре - Нейна Божествена същност. Но и Отец Ми е същевременно и щерна, и извор, обаче покоят при Него е периодичен, докато покоят на Пралайя е истински, пълен и вечен. Майка на Определеното Битие, Тя бива наполовина и активна, но активна само като модел, алгоритъм, красива всемирна плетеница, придаваща подреденост на Хаоса, решаваща най-сложни математически

уравнения и неравенства, живееща изключително чрез Тот, за Тот, в Тот, и обгръщаща Тот!

На друго място Съм ви казал, че Тя постоянно, неуморно се труди да определи Тот и така се ражда Определеното Битие, но Тот още по-постоянно и неуморно се изплъзва от математическите ѝ анализатори и по този начин създава Неопределеното Битие, твори, извира, носи радост и пресътворява…

Казвал Съм ви още, че Пралайя, като майка на всички майки, съпруги, любими и влюбени, насочва цялото Си внимание към обекта на своя живот - вездесъщния Тот, - но, че покоят у Нея е само половината - полето на Определеното Битие. Там, където възниква неопределеност, Тя вибрира с тревожните честоти на праматерията, не знаеща сън и покой, понеже се чувства изоставена… Обичта, като тотвселенско извиране, непрекъснато се превръща в ясновселенска любов, но и неизбежно се изтръгва от пределите ѝ, търсейки нови радости. Непрекъснато следена от Мировата Любов, Космичната обич се възсема и пада, появява се и отново потъва, поклаща устоите на Битието, но пак се нирва в коридорите Му, пространствата и частичните Му определености, за да добие опитност и да си отдъхне отново след последната творческа всемирна експлозия! Онова, което посветените наричат "нирвакалпа самадхи", е именно отдъхването на Отца Ми в прегръдките на Моята Майка, Която Го приема с най-

нежна любов и щастие, защото за миг се е отказал от неопределеността… В такива всемирни мигове, наречени от мъдреците "вечности", Определеното и Проявеното Битие постигат своя най-прелестен и завършен вид, най-удивителната и филигранна яснота на формата, най-интимната си постоянна структура. Настъпва истинско царство на Нощта; от въздишката на удовлетворената Мàйя угасват всички звезди и слънца, и Отец Ми потъва в неизмеримо блаженство, "награден" от Пралайя за Неговата пълна и безостатъчна всеотдайност…

Не мислете, че Най-Обичната и Най-Любимият могат да се отнасят помежду си тъй, както се отнасяте вие. Състоянието на остро безпокойство и свещена тревога, което изпитва Ми́рована Душа́ при "отсъствието" на Отца Ми, няма нищо общо с майчината престъпност, наречена със същите думи. Тя има нещо общо с него само дотолкова, доколкото е изкривено отражение на природната грижа или загриженост от неопределеността на Битието, но при вас неопределеността предизвиква конфликти, страхови психози и неврози, хистерии и меланхолии, престъпност и ипохондрия, обсипване на жертвата ви - та била тя дори собствената ви рожба - с лоши мисли и "предчувствия", с опасения и свивания на сърцето, от които най-често тя попада именно в тези обстоятелства, в които животинският ви страх си я представя. Майчинската престъпност

или престъпността на родовата (или "Венерината") обвързаност - нощната или "скотската" част на неизкупената ви психика - все още е много по-страшна причина за провалите и катастрофите на близките, на любимите ви същества, отколкото останалите фактори. Наистина ясновселената оправя Хаоса, изчисляйки неопределените му траектории в определени, проектирайки пътищата на нещата и съществата, представяйки си най-картинно онова, което Определеното Битие впоследствие ще реализира. Но обикновено пъклениям страх на останалите в изолация от Космоса майки - особено на лишените от мъдрост и вяра - приема от полето на ясновселената неограничена мощ за създаване на сценарии. От нежелателните неща, по този начин, те създават огромни капани от ментална и астрална определеност, стотици, хиляди и милиони представи какво може да се случи или "какво се е случило" на отсъстващото близко същество - и мисълта за змията привлича самата змия!

О, ако можеха да се контролират животинските сърца на майките и любящите ви! Не че не трябва да има грижа, не че Ми́ровата Душа́ прави нещо друго, освен постоянно осигуряване на най-безопасни пътища, но към това основно и най-велико вътрешно усилие трябва да се прибави и надеждата, вярата, упованието!

Почивайте! Отдъхвайте се ласкаво и безгрижно в прегръдките на онова, което може да оживява душата ви! Ако животът ви отказва това нещо, почивайте си най-много в обятията на съня, на свещеното ранно лягане и заспиване, откъдето сведущите души се отправят направо към лоното на Рая. Приложете съвета за отпускане на психиката, усвойте мощната "савазана" на всички равнища, научете се да се отказвате от дейност навреме и да се изключвате от света най-редовно, не мислейки нищо, не чувствайки нищо, не помнейки нищо. Най пътуват най-почиващите! Но това е пътуване трансцендентално, великолепно, неосъзнавано. Има едно пътуване из ясновселената, което е достояние само на истински любящите, а на Земята - на бременните. Това е състояние на пълна, абсолютна безметежност, в което ти приемаш нещата такива, каквито са, ако ще и да си разложен на елементарни органи в пъкъла. В пъкъла има и такова мъчение: роботите на ада, имащи най-ужасяващи форми и обсипващи ви с най-страшни заплахи и укори, вадят един по един вътрешните ви органи и ги разпростират наоколо, опитвайки каква болка изпитвате при изтезаването на всеки отделен орган. Ако и при това вие запазите вътрешния си мир, дълбоката си непоклатима вяра, упование и надежда; доброжелателното си отношение и любовта си към вашите мъчители, неизменно

се озовавате в пределите на ясновселената, откъдето Истината се вижда най-ясно.

Дадох този най-ужасен за вас пример, не за да ви плаша. Има най-обикновени, на пръв поглед, кавги, разпри или обливания със студени душове на събратята ви, практикувани от вас ежедневно; има налагане и изтъкване на своето право, отнемане на чуждото право, затваряне на очите пред страданията на ближния или неближния. Всичко това предизвиква не по-малко разнообразни болки, наречени от вас "болести", които са същите тия картини, от гледна точка на посветените и зрящите, като нахвърлянята от Мен по-горе. Може да ви се види налудничаво, но и най-малкият проявен егоизъм, насилие или безлюбие, опъват така нервната ви система - независимо на кое поле, - че от местата на вашата болка изкачат най-различни астрални животни, които стават свободни обитатели на пространството. Вие сте преизпълнени с неизброими същества, които не винаги са светли. Когато причинявате болка някому, независимо от това по какви съображения и от какви "високи" принципи, неизбежно някое от тези низши астрални същества се внедрява във вас и заживява във вашите системи и органи. Има пияници и развратници без нито едно такова същество по висшите си тела - на тях само нисшият астрал е пълен със смукачи, октоподи, пиявици и астрални свини; но има и канонизирани светци и светици

или окултисти с най-високи посвещения и морални устои, астрално изчистени и подредени като първокласна аптека, на които по-висшите тела са проядени от истински червеи на егоизма, непристъпността, безответността или садистичното неучастие при чуждо мъчение!

Пралайя изисква покой, обаче покой, преизпълнен с милост. В ясновселената, като поле, най-високо от всички определени, попадат само ония, които са били готови да бъдат разглобени на съставящите ги вълни и частици! Пралайя не търпи никакъв егоизъм, никакво съобразяване със себе си, никакво прилагане на насилие или дезинформация. Пралайя се отличава с това, че прощава най-предано болката, която са причинили на Нея и я превръща неуморно в надеждност, сигурност, определеност. Но не за себе си - а за съществата, за които се грижи! Пралайя не осъзнава напусканията на Тот като Негова "вина" и самотата ѝ когато Го "няма" - като нещастие, а съсредоточава цялото си внимание и любов към добитата нова степен на оплоденост, към Битието, което има да прави все по-съвършено и по-съвършено. Тя има велик мир, почива хиляди пъти по-прекрасно и по-непостижимо от Самата Себе Си през предишния цикъл, от което покълват в утробата ѝ Божествени същества и вселени.

Почивайте Божествено и вие, надарените с вълнà от ясновселената! Почивката на ясновселената

не очаква нищо, не се безпокои от нищо, не се окайва за нищо, за нищо повече не се бори. Тя се отличава с най-великия дар - дара на доволството от онова, което имаме и милостта към онези, които се нуждаят от нас. Тя не търси това, което го няма, а слага в ред онова, което има в момента. Подреди ли го съвършено, не се оплаква, а почива блажено в зимния Си сън, до момента, в който настане за Нея пролет. Правете така и вие: ако нищо не ви върви, ако нищо не идва, пуснете кепенците на своята къща, загасете осветлението и помолете нощта да бди над съня ви най-милостиво.

Осиянията от Елма продължават в книга 5

uralonii@abv.bg lordelma@abv.bg inolaria@abv.bg
http://neobyatnotogovori.blogspot.com/